

ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ

ΥΠΟ ΑΓΑΠΙΟΥ

25

Ac

of Trends
to

of Locals
to

Γεωγονικόν / ἐν ᾧ θε
θερὶ σθεματώσως κα
"εἶτι καὶ θερὶ διαφέρω
νται, / καὶ ἄλλων τιν
Ἀγαθίου μοναχοῦ
μελῶς διορθωθέν. / Ἐπι

(Ἐπιμα
/ ἐν Βενετία / Ἐκ τῆς

Ἐπιμα ἐν τῇ ἐκδ. 1819

Ἐπιμα σελ. 3-168.

ΒΟΥΕΤ

ΓΛ

Ἐκδότης πο

Γ Ε Ω Π Ο

Π Ε Ρ

Ἑρμηνείας τῆς
τῆς τε Γεωρ

καὶ ἑξόχως πῶς νο
φυλάττηται ὑγιῆς,
Τὰ πάντα ἐρανιδεῖται

ΠΑΡΑ ΑΓΑΠ

Τ Ο Υ

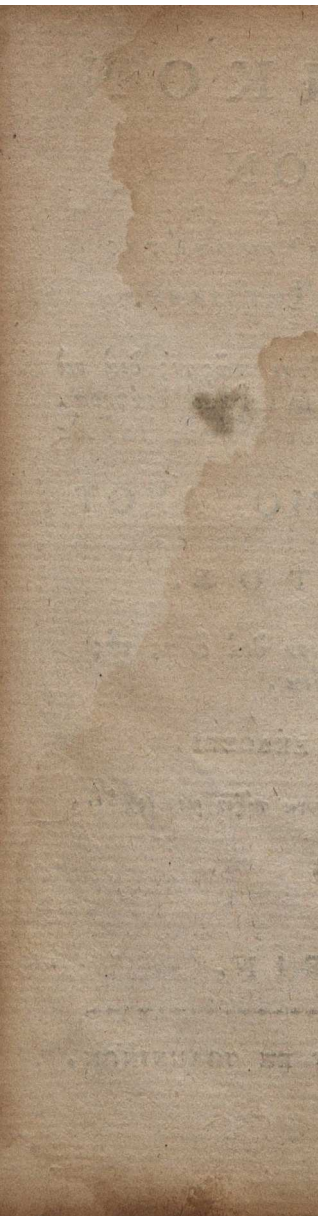
Οἷς προσετέθη καὶ
Ἑορτα

ΕΝ ΤΑΥΤῃ

Ἐπιμελῶς διορθωθῆν καὶ

Ε Ν Ε Τ

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΩ ΓΑΤ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Ι

ΚΑΙ ΕΞΟΧΩ

ΙΑΚ

ΤΩΝ Μ

ΙΑΤΡΟΣ

Κύριόν μοι

Πολλοὶ νομίζουσι
θρῶπος γερνηθῆ
πον, ἔπειθ' ἐπιφανε
ρῆς, ἔπειθ' ἐπιφανε
φημῆται ὁ τοιοῦτος
διὰ τὴν τῆς πα
αὐτῆ περιφασίαν
μετὰ οἱ τοιοῦτοι
σιν ὅτι ἡ ἀρετὴ

Α

κληρομόμης, καὶ
 λη πολιτεία δε
 εἰς τὰς ἀπογομ
 τῆ ἰδίωμ ἔργωμ
 λόγωμ, ἢ αἰχμ
 ται. Ὅσομ δμ ε
 μαρέτς, ἔ ἐπίδ
 μος, ἔ τὰ ἔργα
 ἀπρεπα, τόσομ
 ἔ καταφρόμησις
 τίωμ) ὅταν φυτς
 χώραμ ὠτελεσα
 ποταπὸς ἀψῆρω
 ρατομ, ἔ μὰ γο
 τῆ, ἔ πολλωὲ
 τὰς πράξις, κα
 προκόψη εἰς τῶ
 πρέπει ὁ τοῖδτ
 πάντωμ ἀξίως,
 μιάζεται· καθώ
 τὴν ἀγυφίαιμ σα
 ἄροχώτατε, καὶ
 θαυμάζωσιμ ἀπο
 ἀπὸ μίαιμ ποτα

ραμ τῆς Μαίρης
τὸν ἐξολισμεύον
χαρίσματα. Ταῦ
πὸ τὸν Θεοφιλέ
τὸν πρώην Εὐρύκ
ἀπὸ ἄλλους πολ
ἠγάπησα, κτ' ἔ
μχ' ἔ μ' ὄλον ὅ
αἰσθητὲς ὀφθαλ
τὲς μοερεὲς καὶ
λέγομαι ὄφθαλμο
λαβείας, ὅπῃ ἔχ
γιοῦντα, ἠθέλησα
το τὸ μικρὸν Βι
τῶν, μὰ τὸ ἐρά
πρακτικώτατος,
χῆ τίποτες σφα
ση μὲ τῶν πολλῶ
τῶν Ἰατρικῶν,
φα διὰ τῶν ὀλί
γῶ ἱατρὸς δὲ εἰ
Ματταώλιω, ἔ
φες τῶν Ἰταλῶν
μίσειας αὐτῶν, ὅ

Α

Η.

ὠφέλειαν. Δέξασθε
μικρὸν τετιδωρὸν
ὡς ὁ τῆς Περσίδος
δὼν Ἀλέξανδρος
φερόμενον παρὰ
ὑπεδέξατο. Δέομαι
παντοδύναμον ἄνθρωπον
μᾶς σωμιλήσαι
συνάφραστῶμεν
μέλλουσι κληρονομήσει
Μακαριότητος.

Δῆλος ἀχρεῖος
Μοναχός,
Δάνδος ὁ

Α Γ Α

Τ

ΕΝΤΕΤ

Από ὅλα τὰ σο
ἔχει ὁ ἀνθρώπος πο
κὴ εὐρωσίαν, διὰ τ
διάση ὅλου τὸν βί
τα πολλά, ἀμπελῶ
λύτιμα, χρυσίου, ο
ἀμέτρητον, ἔπειτα
κοίτος, τί τὸ ὄφελ
χαίρεται, καὶ ὅ ἀπ
τοιῶτος εἶναι δυσυχ
πεύητα, ὁ ὁποῖος ἔ
ἔχη τὰ μέλητα εὐρο
δίξει τὴν ζωοτροφία

γείων του· ο δε α
 βίου αβιώτων, κ
 κ' κ' έχει λύπην πολ
 ρείκασον. Δια γ
 τας πόθον εγω, ν
 ματικως, ω αυθρ
 σας ωφέλησα με
 τω Θεω συνεργη
 μαθηματικης Ιατρ
 μηνειας, και Ιατρ
 υγεια τω σωματος
 την την Βιβλου κ
 οτι εδω σας ερμηνε
 σιμα, ηγην καρπυ
 ψαεια, τω καθ' ευ
 κη την ωφέλειαν, ε
 φυλαγεται αβλαβο
 ριος, χωρις να τω
 οποιας ερχονται το
 τα εναντια βρωμο
 εις τωτο, ας αναγν
 φερσιν εις μαρτυει
 κεινυς τω ευλογημε

πᾶς εἷας χρόνος ἐ
θεύειαν, καθὼς εἰς
γεν ὁ Ἀδάμ, ὁ Σ
τὸ ὁποῖον συλλογιζ
μησαν νὰ εἰπῶσι,
μικρότεροι· ἀλλὰ τῶ
τα, μόνον ἡ αἰτία,
ἦτον πρῶτον μεν
πᾶσα δόσις ἀγαθῆ
ἔρχεται· δεύτερον δ
τῆς ζωοτροφίας, δι
ὅσα βρώματα ἦσα
ὡς τέλειος, καὶ πα
χορτάεια, καὶ καρπ
καὶ τὴν ἐρμήνευε τῶ
λάγοντο ἀπὸ τὰ β
τόσου πολυχρόνιοι.
κλυσμὸν, ἀθεύησεν
ἀπὸ τὴν φθορᾶν τ
ἐσκέπασεν ὅλον τ
ἡ γῆ ἀπὸ τὴν ἄλμ
τὸς καρπὸς τῶν δεύδ
σον ἄβλαβα· ὅθεν

ιβ.

χρόνος οἱ αὐθροποί
τείτον, καὶ ὀλιγώτ
σαν τινὲς ἐπιμελέ
ὅπῃ μὲ τὴν πολλήν
γνώρισαν τὴν δύναμ
φήκασι γραφικῶς
εὔα, διὰ τὰ βοηθ
τὰ μὴν ἀποθαίνομε
μὲ τὸ λογικὸν εὐρ
ἀλλὰ καὶ ζῶα πολλ
σεως, γνωρίζουσι δ
θῶνται εἰς τὴν χρε
ἔμαθον μερικὰ κα
ταῦτα, ἡγουν τὸ γ
ταμος ἔχει δύναμιν,
κα τὴν σαΐταν, καὶ
πληγωθῆ, τρέχει,
τάει πάραυτα, καὶ μ
πληγὴν τε, καὶ θερα
σι τὰ ἀγειόγίδα τῆ
Ἀεισοτέλης. Ὁμοίω
δαγκάση τὸ σφαλα
Ἀράχνην, ἀμὴ φαρ

ρως, κὺ ἰατρεύονται
Χελιδόνιον μάς ἔρμη
τίζει τὰ ὄμματα,
παιδία τε, κὺ φέρν
βαίει εἰς αὐτὰ, καὶ
νει κὺ Γαληνός ἔτω
λιδονίς φωτίζει τὸς
ἀπὸ χοντρὸς χυμὸς.
εἴγανον, κὺ δεὺ τὴν
ἀγείοχοιροι ὅταν ἀ
κὺ καβέρως κὺ ἰατρ
φαρμακωθῶν ἀπὸ τ
μύρμηγκας, κὺ δεὺ
λά ζῶα νοῶσι κατ
τὸ συμφέρον τὸς μά
εἴζουσιν, ἥγυν τὰ
ρονται ὅταν μέλη
ναλύχονται ἀνάτειχ
κά· τὰ πρόβατα
τὸν πόδα, κὺ σκάπ
σιμὰ μία τῆς ἄλλ
τῶσι σπεδαμότερα, κ
ἄλλου κακίζουσιν. ὁ

ιδ.

ζει πότε θέλει να
μάτια ξύλα, η ψ
την ερωσίν τε. Κα
ἀλλά η τα θαλάσ
να ἀλλάξη ο καιρός
νωνται οι ἀχηνάιοι
μάρια πηδῶσι, και
τρητα οί βαθράκοι
ῶρνιθες κτυπῶσι τα
οί λύκοι φεύγουσιν
ὅταν γνωρίσουν πῶ
λύ, η ὑπάγην εἰς
ἀπλῶς εἰπεῖν τα π
τὸ συμφέρον τες, κα
δὲ ἄνθρωποι εἶναι ε
διὰ τες ἰδιώτας, κα
τεύονται χεδόν χερ
γνωρίζου ὅσα τες κ

Διὰ ταύτην τὴν ο
ἀπὸ Βιβλία διάφορ
εἰς κοινήν τῶν ἐντυγ
ποῖον ὠνόμασα ΓΕΣ
ἀρχὴν ἔχω γεγραμμ

διὰ τῶν γεωργῶν, καὶ
σι τὰ χορταεικῶν, καὶ
τρώνων τὰ δένδρα,
βερνῶν τῶν καρπῶν, καὶ
νίζωνται, ἀλλὰ πολλὰ
καὶ ἄλλα πολλὰ χρῆμα
κάθε λογῆς αὐθροπ
σικόν· ἀπὸ τὰ ὅπου
αὐθροπες πολυμαθ
διαφόρες χώρας, καὶ
καὶ ἄλλα πάλιν ἀπὸ
λήνων Φιλοσόφων,
ἐδυνήθηκα, ἐφυλάχ
ματα, καθὼς πᾶς
ἀπὸ ὅσων ἀνέγνωσαν
τὸν Διοσκορίδην, τὸ
λην, τὸν Κάσωρα,
τῶν Ἱατρῶν, ἀπὸ
φιλαλήθως, καθὼς
ὅποιοι ἐκοπίασαν τὰ
καὶ πόλεις ἀπείρους,
εὖρον ὠφέλιμα βότα
παρᾶξιν, καὶ μάθησιν

τάνυ τήν δύναμιν,
 φικῶς, διαὶ ναὶ εὐ
 βοήθειαν. Δεχθῆτε
 ὠφελιμώτατον τῶτο
 πολλάκις, ὡς πολλοί
 ἀφήτε ἄλλα βιβλί
 είας λέγω, κωμωδ
 ἄλλα ὅμοια φλυαε
 χῆν ὠφελῶσιν, ἔτε
 το ἀναγνώσσετε, ὡς
 τήν υἰείαν τῶ σώμ
 γει, ἥγυν φυλάγε
 τρώγετε τὰ ὠφέλιμ
 ναὶ ζήσετε εἰς τῶτον
 λῶς υἰεῖστε, καὶ α
 (εἰαὶ φυλάξητε τὰς
 εἰς) ναὶ κληρονομη
 τήν Οὐραίου, ναὶ ε
 νίως, καὶ εὐφραινόμε

"Ερρώσ

Γ Ε Ω Π

Περὶ τῶ πῶς νὰ
πρώτ

§. 1. **Σ**κάψον ὀλίγ
τα πάλιν βάλετο εἰς
ση ὁ λάκκος νὰ περ
τὸ χωράφιον, εἰ δὲ
ναὶ κακὴ γῆ.

Ποῖα γεννήματα νὰ σπ
ποῖα εἰς τὴν

§. 2. **Τ**ὸ σιτάριον
κὲ εἰς τὸν κάμπον κο
μνήη, ὅταν τὸ σπέρνῃ
πᾶ τὴν ὑγραν γῆν,
κειθάει σπέρνε εἰς
δύτῃρας ποιότητος, κὲ
χωράφιον. τὰ δὲ κακ
λα ὄσπερα, σπέρνε
νὰ εἶναι βρεμμύνη.
γῆν, κὲ μάλισα τὰ κε
Georon.

πρὶν νὰ φυξώσεν· καὶ
 φάνεν ἀθροισμοῖα

Πότε νὰ δείξεν τὰς

§. 3. **Ο**ταν ἀρχίξω
 τὰ γεννήματα, καὶ
 σπείρα, τὰ ὅποια
 σεν, γίνονται ἀνοσώ
 καὶ πολλὰ εἰς τὸ χωρ
 τὰ συμάξῃς παρῶμα
 σιμώτερα, καὶ βράζω
 ἄχερά τους εἶναι εἰς
 φώγεν τὰ ζῶα καὶ
 δουηθῆς, νὰ τὰ θ
 καὶ ἀφ' ἧς λυχνίσης,
 νι εἶνα ἢ δύο ἡμεροί
 σαδιάσης μετὶ τῷ νυ
 Ἡλῖος. ὅτι τότε β
 κόπτονται τὰ γεννήμα

Διὰ νὰ μὴ

§. 4. **Τ**ὸ δὲ ἄλλο
 δὲν βλάπτεται, εἰάν
 λης μέσα μικρὰ κο
 σάκκα, ἢ ἄλλο ἀγ
 σαί το ὅσον δυνέσαι
 ἢ βάλῃ ἄλας αὐτῖς
 λεῦρει κοσκινισμοῖον
 ζυμώσης ἀπομείνει
 γεν τῷ σίταν.

§. 5. Ἀπὸ ταῖς πρὸς
 ἕως τὰς ἑπτὰ ἡμέρας
 κερασίας, ἀμυγδαλα
 ἢ τῆς καρπῆς ἢ ἄλλ

Διὰ τὴν φυλάγην τὸν

§. 6. Βάνε εἰς τὸν
 κολιανθῆρα, ἢ ἀψινθί
 ἀειζῶρα. ὅλα αὐτὰ
 ἀγάλλοχον, ἔχουσι
 ἢ ἀβλαβα ἀπὸ κάθ
 τα. ἢ ὅταν ξηρανθῶ
 ἢ βάνε ἕτερα ἐγκαιρ
 νης εἴνα τρίτον εἰς κα
 βλαβὸν. ἢ βράσον θ
 βρέξε μετ' αὐτὰ τὸ ἔ
 βάνεις τῆς καρπῆς,
 ρα. Ὅμοιον. Εἰς κα
 σιτάει, βάνε μίαν λι
 καὶ ἀνακᾶτωνέ το εἰς
 κάμνει ὁ πήγαρος κα
 κακῶ μυρωδίαν, ὡσα
 Ebulo.) ὅτι ὁ βρωμο
 φια ὅπερ φθείρουσι το
 φθείρουσι τῆς φύλλας
 τὸ σρώμα, ἢ νὰ τὰ
 ἢ γυν τῆς ἀσκέλλας,
 σανίδια. ἔτι δὲ ἀσβέ

μεζῶει εἰς τὰ ἑκατ
λάγει θαυμασιώτατα
χόρτον, ὅπῃ τὸ λέγα
κὲ κάμνει τὰ φύλλα
πλατέα μίαν παλά
τὸ γέννημα, τὸ φυλο

Πῶς νὰ μοιράζης το
ὀλίγον κόπον

§. 7. **Ε**ν πρώτοις
λέγεται ἀπὸ ἐντόπιον
κεῖ γεννημένος καὶ α
λά τὰ γεννήματα ὅ
κὲ τὴν κυβερνᾷ με δ
αλλάσεν οἱ Γεωργοὶ
τὶ δεῦν τὴν γνωρίζου
τὰ λοιπὰ γεννήματα
τὸν τόπον, κὲ μεσωμ
μὴ σπείρης, ἔξω νὰ
δείσκης ἐντόπιον.
διάζε ὀλίγωσιν, ἀ
σπέρνεις εἰὸς χρόνον
σκεῖς εἰὸς χρόνον, α
ἀμὴ ξιῶν ποτέ σε μ
ξοδον. καὶ σπέρνε πα
μον σὲ κομπῶνει π
πὸ τὰς δέκα μίαν,
ξία μερτικὰ τὸ χα
σιτάειον, τὸ ἄλλο
ἄφῶε ἄσπορον, νὰ
κάθε χρόνον, ὅτι

μέ τὸν τρόπον τοῦτον
κάθε χρόνον. διατὶ
χωράφιον. καὶ ὅταν μ
χωρὶς σιτάριον, πολλ
χρόνον ἀπείρε τὸ σιτα
ρέματα, καὶ αὐτὸ ὅπε
ρον. καὶ ἔτω κάμνεν κο
σπόρον, καὶ νὰ καρπί
τὰ σπόρα εἶναι ἀπὸ τ
Ἰπεραγίας Θεοτόκου
ἡμέρας προτιότερα καὶ

Πῶς ἀνάχου

§. 8. Ποτὲ μὲν ἀνα
μένει, ὅτι ὅσοι βῶλοι
γῆς δὲν καρπίζεν αὐ
εἶσαι ἀνω κάτω, νὰ
τω, μένει τρεῖς χρόν
πολλὰ ξηρὸν τὸ χωρά
δὲ τότε τὸ ἀνάχυμα
ἀπάλα, διὰ νὰ λύσ
ται. καὶ σαύρωνε πα
ἀναχύσης τὰ μακρὰ,
ὅτι ὅσον τὸ ἀναχύσης
καρπὸν περισσότερον,
καὶ τὸ χωράφιον, ὅτι
ἀνάχυμα. ὅτι ἢ παχι
καλὰ, δὲν καρπίζει.
κα, καὶ τὴν καίγει
ρεται εὐκαρπος. καὶ ἀν
ρος, καὶ ὄχι ποτὲ ὑπερ

μινὰ χόματα, ἀνάχου
 ταις τῆ Σεπτεμβρίου
 θεῶν, ὡς τὴν καλυπ
 ταν δὲ εἶναι εἰς τὸ
 πρῶτον. ὅτι ὡσάν
 καὶ ἀντὶ τὸ ἀναχύσης
 μεγάλῳ ζημίαν. ο
 γεις τὰ κακὰ χορτάνε
 διατὶ ψύεται, καὶ γ

Πότε κοπορ

δ. 9. Περὶ τὰ τὰ
 καὶ βάνε εἰς τὰ καλ
 εἰς δὲ τὰ δεύτερα π
 ἀχαμνὰ βάνε πολλῶ
 ναμώσης. Γίνωσκε δ
 τῆ βορβάπων, τῆ βο
 τῆ τρεῖς χρόνος. ἀμ
 ἄλλων ζώων, βασῶ
 εἶναι ἢ κοπορία πολ
 λιγώτερον. ἀμὴ ἢ ἔ
 Καὶ ὅταν δού ἔχεις ο
 μένα καὶ ἀχρῆσα ἀ
 νερόν, καὶ γίνεται κο
 πὴ εἶναι ἀχαμνή, κα
 ραμικρόν διάφορον.

Πότε νὰ σκ

δ. 10. Τὸ σιτάει
 τὸ κειθάει πέντε.

τέσσαρα δάκτυλα .
σπαρτὸ εἰς τὸ αὐθός .
φισιν , ὅτι πολλὴ ζῆ
ὅταν εἶναι γέμωσις .
ψῆς πρόποτε . διατὶ
τῶ ρίζαν , μαραίνοντ
ψῆς καὶ δύο φοραῖς ,
ποῖα ὅταν τὰ ἐσωδ
ξημερώση . καὶ βρέχ
μὴ κάμωσι μαμάνια .

Πῶς νὰ μετῶς τὰ
νὰ μὴ ξεπέ

§. 11. Γίνωσκε ἀκε
νεσι πολλὴν καιρὸν
τὰ μετῆσης πρὶν νὰ
ἐπτα εἰς τὰ ἑκατὸν
εἶναι , ἔξω ἀπὸ τὸν
μετατόπιζε μετῶ
καὶ ἄλλος καρπός .
ὡσαν ὅταν τὸν λιχνό
ὑστρα μετῆσαιτον ,
ναὶ λινόσπορος μετῆ
σης , νὰ τὸν εὐρῆς σ
ρον . ἡ δὲ αἰτία τέτ
τή . τὸν καιρὸν τῆ θ
τον πολλὴ καῦσις τῆ
στρα ὅσον ψυχραίνει
λάδι τῆ σπόρα , καὶ
τοπίσης τῆ δίδει ὅ
ει πληθαίνει ὡς αὐθ

8
Ὅτι πᾶς μεγάλας ἔ
νά δαλύση τινὰς

§. 12. **Ε**ἰαν εἶναι κ
τὸ ἀλῶνι τὸν καρπὸν
σὶ, κὲ εἶναι ξεσκέπο
ραμα, ἢ γυν γεφύρι,
οἱ ἀνθρώποι, ἢ εἶναι
αὐ δούτα ποτίσης
εἶναι μεγάλη, τότε
δαλύσης, διὰ νὰ μ
δὲ εἰς ὅσας ξυγῶν κ
φλυαρῶντες, ὅτι δού
γος, κὲ ὁ πόλεμος. Ὁ
φόβως πᾶς ἑορτᾶς,

Πότε νὰ ξυ

§. 13. **Ο**ταν ξυγῆσ
φθάσεν καλὰ τὰ σα
διατὶ τὸ ἐξεφόρτωσες
νοι καλλίτερα. ἀμὴ
διατὶ γίνεται λεπτόν,
εἰ δὲ πάλιν καὶ ἀργ
πτεις αὐτὸ τὸ ἀμπέ
μόνον, κὲ ἀθροεῖ, ὡς
πώσης ὀγλήγορα. καὶ
ρον ἔχεις, ἀλλὰ κὲ ο
ψύχων, καὶ κρύσαλλο
τὰ σαφύλια, ἃς κάμν
ἀμπελον, καὶ τότε κ

φαίνεται μαῦρον τὸ κα-
τὴν ῥόγα. εἰδὲ καὶ ἐ-
σινον, μὴ φυγίσης.
καὶ εἰάν πηδήσῃ μοναχὸς
φύλι ὤειμον. εἰ δὲ καὶ
κατὰ τῆς ῥόγας εἰς τὸ
Καὶ ὅταν φυγᾶς, ἐ-
κρᾶσι, πάτει τὰ ἄσπ-
μαῦρα, ὁμοίως τὰ
λίγα αὐτῶν εἶναι βολετο
μαῦρα καὶ ἄσπρα, ἀλλ
διὰ τὴν ἔχει εἶνα μὲ
καὶ δεῖ προκόπτειν πο-
γίσης, καὶ περάσκειν κα-
τὸ ἀμπέλιον, νὰ ἀρε-
τα τῶν φυγητάδων,
βροχῆς εἰς τὰς ρίζας
ρυθῆν καὶ τὰ χορτάει-
ριον, ἢ γὰρ τὸν λυγὸν
ἡμέρας εἴκοσι, διὰ νὰ
καὶ ῥάντισαί τὸν μὲ μι-

Διὰ τῆς ἐλαίας

§. 14. **Α**πὸ τὰς 15
τὰς 20. τῆς Δεκεμβρίας
ρον καὶ τὴν ἀνοιξιν, ὅ-
ἢ γῆ ἀκόμι ζεσὴ ἀπὸ
τὴν ἀνοιξιν πάλιν εἶναι
τῆς χειμῶνος. καὶ ἢ νο-
καὶ εὐγάνειν μεγάλα β-
καὶ εὐμορφα. γίνονται

γὰ εἶναι ἀπαλή κὴ
 ναι εἰς τὴν Ἀθλίω
 πης κὴ Ἱεράπερον, ε
 λαιώνων πένω προσ
 δὲ γίνονται, οὔτε
 καυσικὴ κὴ καίει τὰ
 κὴ εἰς τὸ σρέμμα δ
 σκαμμένω γύῳ. ὅ
 γωρα, ἀμὴ κάμνε
 λάδι, μόνον νερόν γ
 μίω ἐγνωείσαμεν.

Διὰ τὰς ἐλαίας

ς. 15. Ὅσα ἀλα
 κὰ ζαμερλίω, αὐτὰ
 κὴ ὅσα τὴν ἔχουσι
 τὸ ξύλον μόνον κεν
 τίς, ἕως ὅλον τὸν
 τὰ τὰ κενθώματα
 γὰ μὴ ξηρανθῆν.

Περί κενθισμοῦ
 ἔρμ

ς. 16. Τρεῖς ἔσο
 τὰ δένδρα κὴ ἡμε
 λέγεται ἐγκαιτισμ
 ὁ ἔϊτος ἐνοφθαλμι
 σι τὴν φλέδα παλ
 κία, ἢ κερασία, κὴ
 φλέδα κενθώνονται

πρότερον ἔχε εἷα ξυ
λῆκι μικρὸν ἀπὸ δυ
εἰς τὴν φλῆδα ἀπὸ ο
ἐπιμέλειαν, νὰ μὴ γ
ἔτοιμον, καὶ ὡς διγάλε
ται, καὶ ἔτος ὁ ἔροπ
δὲ δένδρα, ὅπῃ δέν
τα, ἀλλὰ εἶναι λεπ
ῆρια, τὸ κλῆμα, καὶ
τὸ ξύλον, καὶ βάλει τὸ
γεται ἐγκντρισμός.
ὅπῃ θέλεις νὰ βάλῃ
καὶ πολύκαρπον. καὶ
μέρος τῆ δένδρα, νὰ ε
κορυφᾶς, ἢ δύω τὸ ὄλ
ῆρον ὡς τὸ μικρὸν σα
εὰν εἶναι μονόκρονον,
καρπίζει. καὶ ἔχετο κα
ρὸν μαχαίριον εἰς τὸ
μερέαν λεπτά, ὡς τὸ
φυλάγῃ νὰ μὴ βλαβῇ
τὴν φλῆδα πρὸς τὴν
τὸ ξύλον. καὶ ἄς εἶναι
τὸ χίσμα, ἢ γὰρ ὅσοι
ἀφ' ἑ τοῦ κεντρώσης, μ
δρον τίποτας, μόνον ο
ψιμον μὲ ἀσπρον πη
δὲ τὰ ἄγρια καὶ μεγάλα
καὶ εἰς τὰ ἡμέρα φυτὰ
καλλίτερα. Γίνωσκε δ
των ἀναγκαιότερον, ὅ
τα, νὰ τὰ βάλῃς τ

πὸ τὸ δένδρον. ἀλλ
 τα εἰς τὰς δεκάξη τ
 λισμεία τῆς φυτῆς τ
 ὀγλήγορα. καὶ ὅταν τ
 λετα εἰς εἷα σαμνί
 μὴ ἔχη νερόν, μόν
 ξεθυμαίνεν. καὶ εἰς
 τότε τὰ κνήξισαι νά
 πιμα. ὅτι οἱ Πα
 πολλοὶ τὰς φράξιν α
 βαίωσαν. ὅτι ὅσα
 θῆσιν εἰς τὰς 27.
 πολλὰ κάρπιμα, καὶ
 μὴ κεντρεθῆν δένδ
 ῖδρον εἶναι αὐτή. ἀφ
 λον καὶ βάλης τὸ κ
 εἶναι ἔγκαιρον, καὶ τ
 φωμα ἀναμέσον τῆς
 ρας εἰς τὸν ἄδειον τὸ
 εὐκόλα. ἀμὴ ὅταν εἰ
 ρα, ὡς ἀνώθεν εἶπο
 στον ἔμελλε νὰ πάθε
 ὅσον βλάπτονται, ἀλλ
 ἀσφαλέςατα. ἀμὴ
 σης, ἀλλὰ ὅταν φυ
 ξωμα τῆ ξύλης ὠφελ
 δα κάμνει ζημίαν. ὅ
 ναι ἀπὸ τὰς 15. τῆ
 καὶ πάλιν ὄχι ἴσια
 ἀλλὰ κατὰ τὸν καιρὸ
 σαι, ὅτι ἄλλον χρόνον
 ἄλλον ὄψιμος, καὶ ε

πολλή, καὶ πρέπει να
δακρύζει τὸ κλήμα καὶ
λας τόπας πάλιν ψυχ
πτει τίποτας. Ἐὰν δε
τὰ φυτὰ ἀπὸ μακρῶ
ἐμπηγμένα εἰς τὸν πη
καλὰ, τὰ μὴ ξεθυμα

Ποῖα δένδρη ἡμέρα δέχεται
καὶ κεντρίζονται εἰς αὐτὰ

§. 17. **Η** Συκία κ
νίαν καὶ εἰς τὸν πλάτα

Ἡ συκαμινία εἰς κ

Ἡ ἀπιδία εἰς ῥοζο
μυγδαλίαν, καὶ κεκορε
σης τῶ ἀπιδίαν εἰς
ἀπιδία κόκκινα.

Ἡ μηλία κεντρώνετ
ται τὰ μῆλα πολλὰ κ
τὰς Ἀθώας μελίμηλ

Ἀκόμι καὶ εἰσὲ δαρ
νία εἰς ἀπιδίαν, καὶ ε
ὁμοίως γίνονται τὰ μ

Ἡ καρέα, καὶ λεπτο
μαρέαν, ἢ τελευταφυλ

Ἡ ῥοδακινία εἰς τῶ
καὶ ἀμυγδαλέας. ἢ δαρ
δαυίαν, ἢ κερασία εἰ

Ἡ ῥοδακινία, ὅπῃ
εἰς τῶ κερασίαν. ἢ
καὶ εἰς μηλίαν, καὶ κάμ

μινον, κὶ κάμνει κυ
 ἢ κυδωνία κὶ ἀχραιο
 κὶ κενζώνε εἰς αὐτὰ
 μοχαπιδία κενζώνε

Τὸ δὲ κλήμα κεν
 κάμνει τὰ σαφύλια
 κέρασια. Αὐτὰ κὶ τ
 νοῦται καθὼς ὄφθα
 τισ δέν το πισδέει,
 δέν γράφομεν ψδέμα

Πότε κὶ πῶς ν

§. 18. Τὸν Μάϊον
 εἰς τὸ ὄμματι. ἐγα
 σα, κὶ ἐπέτυχα. Κ
 σης καλὰ τὸ δένδρον
 τὸ ὄμματι. νὰ κόψ
 ἐμποδίζεν. ὁμοίως
 πὸ τὸ θυλίασμα κ
 δὲ κεντεῖ ἄς εἶναι ο
 καλίω γενεῶν καὶ εὐ
 τὸ ὄμματι ὁμόγυρα
 ἄχριον ὁμοίως ξάμο
 ὄση εἶναι ἢ ἡμερη, ο
 πώρσεχε νὰ τλίω ξεκο
 γώσης τὸ ξύλον, καὶ
 ἀπαίω εἰς τὸ ἄχριον
 ζόμενον. διατὶ τότε
 κὶ ἢ δύο φλέδαις ἴσ
 καὶ ὅταν πιάση τὸ κ
 τα, κὶ κόπτε ὅσα ἄλ

τὸ ἀγριον . τὸ ὀποῖον
πὸ παύω τῆ κενξίσμα

Πότε πα δ

§. 19. **Τ**ὸ φθινόπωρον
μάλις εἰς τοὺς ἀνύ
ται ὅλον τὸν χειμῶνα
μὲ ταῖς πρώταις βρο
βεία, ἕως τὰς 20. τὰ
προφθιάσης τότες, ὅ
ἀνοιξιν, καὶ πότιζέ το
πιτσι τὸσον, ὡσὰν ἐ
νόπωρον . καὶ ἀκασον τ
ἀλήθειαν . Ἡ φύσις ὅ
να καιρὸν δύο ἐναντ
μὲν τὸ εἶα, πότε δὲ
θρέφει ἡ φύσις τὰ ἀν
μνει τῆς βλαστῆς, τὰ
ποί . ἀμὴ ἢ ῥίζαις
διατῆτο δὲ φυτὸςσι
δὲ φθινόπωρον πάλιν
καὶ τὰ μὲν ἐψηλά μέρ
ρίπτειν τὰ φύλλα τῆς
σεως θρέφονται . διὰ
τότε ὅταν βοηθῆ ἡ φ
ἀνοιξιν να κενξάνωμο
ὅταν φυτὸς δένδρον
φεγγάει ὑποκάτω τῆς
σης ὅταν αὐξανῆ ἢ σ
ξάνει ὀγλήγορα . εἰδὲ
νεταὶ εὐφορώτερον, ἢ γκι

§. 20. Αὐταῖς ἀ-
 δρα νερόν περισσότε-
 ρον ἕως τὰς 15
 ὠφελῶνται, καὶ ἀπὸ
 ἔχον πολλά κύψα,
 φύλλε ὀλίγα, καὶ τ
 πρῶτον μὲν δευτέρου ἀ-
 πόνεται. καὶ δεύτερον
 γαλήτερον καὶ νοσιμώ-
 τιν, εἰς τὴν Βενετι-
 χῆς, πρέπει νὰ φε-
 μονίαις σιμὰ εἰς τ
 ραις, διὰ νὰ ταῖς σ
 θαις, νὰ μὴ παγώ-
 τος μὲ κολοκινθίας
 νὰ σκεπάζετε μὲ 5
 ἔχει φυσικῶς διῶα
 ἀπὸ τὴν φύξαν. τ
 βάλε εἰς ἀγγεῖον υ
 μιον, μὰ νὰ ἔχη 5
 σον εἶναι τὸ ἀγγεῖον
 κύτρον, διατὶ συμε-
 Ἐὰν ζυμώσης ὕψ
 λάγεται πολὺν και-
 πει εἰς τὴν κενῶ
 ρον εἰς τὸ ξύλον, α
 Ἐὰν δὲ πάλιν γ
 δευτέρου σήπονται. εἰς
 λίαν, ἔχεις μῆλα ὀ

§. 21. **Α**ὕτῃ ἀγαπᾷ
 δὲ καὶ εἶναι ξηρὸς, πότιξ
 πολλὰ ροδάκινα, κόπι
 γα, νὰ γούεν χονξὰ
 ὡς ἀνωθεν. ὅταν θέλ
 νιαῖς, εὔρε μεγάλα ρο
 ξεκολλᾷ ἢ σάρκα ἀπο
 ξώγης ἄφες ξιγύρε τ
 μὴ τὸ φάγης ὅλον. καὶ
 νὰ γούη δούδρον μεγά
 δὴ ἐκ φύσεως ὄλαις καὶ
 καὶ ὀλιγόχροναις, καὶ
 εἰς δαμασκινέαν, ἢ α
 βαια, καὶ τότε βασᾷ π
 λεις, νὰ κάμης κόκκιν
 ὅποια περσικὰ ὀνομά
 πόν, βάλε τὸ κόκαλ
 μίαν ἐβδομάδα· καὶ εἰ
 κορυφίω, καὶ βάλε τ
 βαειν, καὶ πάλιν φύτο
 τε ὅσας καρπὺς κάμει
 κιμάσαμεν. ἀμὴ θαρ
 λην βαφὴν μέσα εἰς
 τὴν βαφὴν ἐκείνην θέλ

Διὰ τὰ μὴ β
ρίζ

§. 22. Φύτλλον
χεικρόμυδα, καὶ ἔτι
νίζονται. ἢ ἐνώσο
λάαττω μὲ κοσμία
γύρω τῶ δούδρε, καὶ
κάμνει τὰ μήλα γ
συκίνη, βάνε γαδά
πότιζέ ττω κάθε
λιος, ἔως μίαν ἐβ
σπρίαν χοίρε, ἔπει
πε ἔρος, τῆς κάμν
καὶ ἡ μηλία ἀγαπ
ττω ἀδούειαν.

“Ὅς τις λοιπόν
σκληκιάσεν, ἄς τ
καλῶ γεναῖ, ἢ γε
ψη τὰς ρίζας τῆς
ἔχη λάκπον βαθυ
φλω σιμά, καὶ τότε

Δι

§. 23. Ἐὰν θέλη
σα σκληρόν τίποτα
εὐγαλε ὄλαις ταῖς
τόν. καὶ ἔχε χῶμα
ρα, καὶ πότιζέ το π
Εἰ δὲ καὶ ἐφυτρί

τάς ρίζας, ἢ εὐγαλε
σπίνισαι τὸ χῶμα, καὶ
ἀνωθεν εἴρηται. Γίνω
ταν θέλεις νὰ φυτῶσ
χρόνων, ἢ καὶν δύο το
τόπον νοτερόν, διατί
Ἀκόμι δὲ εἰάν θέλης
σὲ δίδῃ καρπὸν περ
σαίτην σιμὰ εἰς τὴν
καρφὶ ξύλινον ἀπὸ δρ
σαίτην μὲ χῶμα εἰ
νήσῃ εἰς τὰ ἀνθή, χα
κρασίε παλαίῃ, ἡμέρ
λι τὰς ρίζας τῆς ὑσε
εἰς νὰ ἀθουήσῃ τὸ δ
ὑλῶν τῆ οἴνου εἰς τὰς
γλυκύτερον. Καὶ εἰάν
ἀπίδια σκεληκιάρια, ε
λειφε μὲ χολιῶ βοδίε
εἰς τὴν μηλίαν εἴπομο
λης νὰ τὰ φυλάξῃς κα
κόψαι τὰ ἀπὸ τὸ δένδρ
γώσης, ἢ ποσῶς νὰ το
σαι τὲς πάτες καὶ τὰ ρ
χάσαιτα εἰς ἐπορινίσμ
ρὰ καρόφυλλα, καὶ φυλα

Διὰ νὰ μὴ χιό

§. 24. Όταν φυτῶσ
λάκκον μαύραις πέτρα
μαύραις πρότερον, βάλε

ὅτι αὐτὰ ἔχουσι φύσι
 σι νὰ χιζῶνται τὰ
 κλαδί τῆς ῥογδίας
 ἀπ' αὐτὸ τὰ ὄφidia,
 σρώματα. Γίνωσκε
 μέσα τὸ μικρότερον
 τερον ἐκείνῃ τῆ δούδ

Ὅταν δὲ μαζώνη
 κόπτεται πιδέξια,
 νὰ πληγωθῆ, καὶ τὸ
 τὰ ῥαβδία τες, κρέ
 καιρὸν ἀσηπα.

Περὶ Κυ

§. 25. Ὅσα εἶπο
 δίαν, τὰ αὐτὰ νόει
 ρασίαν. ὅθεν δὲν
 ειασότερον.

§. 26. Τὰς συκί
 τεύουσι, τὸ φθινόπω
 λιον εἶναι τὰ τὴν
 εἶναι ἀπὸ ὅλα τὰ
 φυτῶν τὸν χειμῶ
 λον. διὰ τῆτο εἶναι
 ἀφ' ἧς περάση ἢ ψυ
 γήσης καὶ ἕως τὸν Ἰ
 μὲ τὴν δοκιμῶν ἐγν
 σὸν καὶ νοτερόν. καὶ

τὸ βρόχινον νερόν θερ-
μνει τὰ σῦκα ὑγιέσα-
τὴν συνηθείης νὰ πο-
ρὰ καὶ σκεληκιάεικα,
λεῖς νὰ φυτεύσης κολο-
ρίζας αὐτῆς σκυλοκρό-
τάμα. ἄλλοι πάλιν
ρίζαν, ὅπῃ ἤθελαν νὰ
δίε, καὶ καταπολλὰ ἐσ-
τὰς ρίζας σάκτιω, καὶ

Ἐὰν δὲ θέλῃς νὰ ζ-
λε τὸ φυτὸν ἀνάποδα,
πω, καὶ γίνεται.

Καὶ εἰναι καμὶ
καρπὸς τῆς σκώληκα,
τὰς ρίζας αὐτῆς, καὶ εἰ-

Εἰ δὲ καὶ ρίχνει τὰ
ἄλλειψαι τὰς κλάδους α-
μῆρα μαῦρα, ἢ μὲ κα-
φεγγάει ἐπτὰ ἡμερῶν
σαι τὰς ρίζας τῆς μὲ
αὐτάμα, ἢ κρέμασαι
Προδρόμῃ ἀγχιόσυκα,
Γενίε. ὅτι τὸ πικρὸν εἰ-
μέσα εἰς τὸ λίθι, καὶ
θεν τινὲς διὰ νὰ μὴ φ-
ξώνεν εἴνα κλάδον εἰς
ἕτως εἶναι καλλίτερα δ-
νεταὶ ἢ σικία εἰς ἐ συ-
μόνον τὴν ἀνοιξιν ὡς
θέρος ἕως τὸν Σεπτέμβριον

Πῶς νὰ κάμῃς Καρύδια
 ξυλίνῳ φλᾶδα, ἢ γὰρ
 καρπός.

§. 27. **Τ**ζάκισον
 καρπὸν πιδέξια ἄβ
 ξαίτον μὲ μαλί,
 νὰ μὴ τὸν φάγῃ
 φια, καὶ φυτέσαι το
 καρποὶ γυμνοὶ, κα
 κάρεα ἔτω τὰ σρογγ
 πᾶσιν ἄσπρῳ γῆν,
 ρὸν πολὺ, καὶ φυτέσαι
 ταῖς καραῖς.

Διὰ νὰ γεί

§. 28. **Κ**άμε εἷα
 τὸ δαύδρον εἷα ποδ
 ἔως τὸν καιρὸν τοῦ
 καὶ πάλιν ὕστερα ἀφ'
 γον. τῆτο βοηθεῖ τ
 πόντε. ἢ κάμετε τ
 φοίνικα ἀρσενικόν,
 γειαν ἔχει καὶ αὐτὸ
 κάμνει καὶ ἡ φάκλα
 πρὸς ὀνομάζουσι Κ
 τοῦτο κάμνει ἀσάχ
 καὶ ἔχει σπειρία τε
 αὐτὸ εἰς τῷ λάσπ
 δί. μετ' αὐτὸ ζώνσο

λά, καὶ κρατῶσι καὶ τὸν
γίνωσκε καὶ τῆτο, ὅτι
ἐκ φύσεως, καὶ ὅσον τῆ
χρόνον. τὸσον καρπίζε
καὶ αὐτὴν μαζώξης με
χρόνον ὀλιγώτερα. ἢ
ναντίον, ἢ γὰρ εἰς τὴν
μὴ τζακίσης τὰ βλασ
τὸν ἄλλον χρόνον. εἰ
πτεις τὰς ροδάμους, κα
ρον ἔτος.

Διὰ τὰς λάκκους

να

§. 29. **Ε**αὶ θέλης ν
κόπωρον, κάμνει χείρ
νας ἀπὸ τὸν Ἰέλιον,
να καθ' ἑῶας ποδάρι
τέσσαρα, διὰ νὰ κάψ
γάση. καὶ ἄς εἶναι ὁ
τω πλατύτερος, διὰ ν
γωρα. καὶ ὅταν θέλης
μῶσαι πρῶτον τὸν λ
ἐκεῖ μέσα, ὅτι μετὰ
καλά. πρῶτον καίεις
τερον τὸ ἄχερον δίδει
καὶ τότε ἀλειφαί τὰς
φυτὰ μετὰ χολὴν βοδία
θου ἐγράψαμεν. ἔπει
τον μὲν βάλετε καμπ
χη ἢ φύχα καὶ ὁ "Ηλ

τὸ σκέπασαι ὄλαις
 ἔπειτα ἔχε κοπρίαν
 νύκτω, ὅτι εἰάν εἶναι
 δυνάμει ἐνεργῶν. καὶ μετ'
 πον χῶμα, καὶ σκέπ
 πάτησαί το καλά ο
 λάκκῳ, καὶ ἀπ' ἐκεῖ
 τε δύο λάκκῳ εἰς τ
 φυτῶν, νὰ σαματῶν
 φυτὸν ἅς εἶναι καλ
 μα, διὰ νὰ μὴ ξεπ
 χάσης τὸν κόπον σο
 βάλῃς τῷ κοπρίαν,
 δίδει τῶ δένδρῳ σα
 βλασάεια, καὶ φυλά
 ζέσιν αὐτῆς. Καὶ
 ὀλοτέλα, σὺ εἶπομε
 μὲ τὸ χῶμα, καὶ τὸ
 γύρον τῶ φυτῶν, ἐμ
 ναις, διὰ νὰ μὴ φά
 γεται. Ὁ δὲ καιρὸς
 ὑστεραὶς Ὀκτωβρίῳ, ε
 μὰ νὰ μὴν εἶναι τὸ φ
 τὰ δένδρη γεννῶσι σ

Περὶ Κασα

§. 30. **Η** Συκαῖς
 κρέλλα, βαίνεται τῷ
 ται πὺν ψυχρὸν τόπ
 πτέμβρον, ἢ τὸν Μ
 ζαν, ἢ κλάδον, ἢ

τιὴ φύχων ἀγαπᾷ.
νεταί. ἢ ζυζυφιαῖς περι
ἤγαν κολόειζα νὰ εἶν
λόν σα, εἰδὲ δὲν ποροκ
λα δειδρα ἔτω γίνοντ
ρόδακιναῖς, ὅπῃ φυτὸ
ται ὀγλίγωρα, καὶ πάλ
τῆτο κάλλιον νὰ πᾶς κ
κερασίαν, καὶ πλάται
ἀλλὰ χρόνος πολλές δι

Διὰ τὰ Ῥόγδ

§. 31. Ὅταν κάμνη
ἢ ἢ ἀμυγδαλέα πικρὸ
ρίζαν τας συμά εἰς τ
τὸ δερμάτι τῆ ὄφθως,
σκάψαι, βάλει κοταρία

Ποῖον καιρὸν κόπτεισι α
χρόνος

§. 32. Ὅσα ξύλα κ
λιώης σαπίζεν ὀγλίγ
γεμάτα ὑγρότητα, ἀπ
σκάληξ, ὅπῃ λέγομεν
κοπῆσι τιὴ ἀνοιξιν. δι
καὶ ὅλον δρόσος. λοιπὸν
νόπωρον, καὶ ἄλλοι τὸν
τες εἶναι καλλίτερα. ὅ
τὸν Μύα τιὴ ἕσερλω
σήπονται, ἀλλὰ μέγαν

Δια' τὰ Κεῖϕια

§. 33. Ὅσα δένδρα
 σιν, γίνονται ὄγλι
 καλλίτερον, καὶ βαρῦ
 τὴν ἀπιδίαν εἰς ἀπ
 δακινίαν εἰς ἀμυγδ
 μία φύσιν, ἢ γὰρ
 σκια, κορόμηλα, ἢ
 ἄλλα παρόμοια. μ
 μιᾶς λογῆς δένδρον
 ἄλλο δένδρον, ὅπῃ
 εἰς ὀλίγον καιρὸν,
 χημον πολλά, καὶ
 κεντρώσης εἰς τὴν
 ρὸν δένδρον, τὴν κε
 δωκῆς της εἶα βαρῦ
 ἄλλα εἰς τὰ μεγάλα
 κρότερα. καὶ πρῶτον
 θέλεις τὰ κεντρώσης
 καὶ ὄχι ροζάεικον. κα
 δον ὑψηλὸν, ἄλλα ο
 μνει τὸν καρπὸν γλι
 ναι καὶ σιγχερότερον
 μάλισα εἰς μεγάλο
 μπόλι, μόνον κόψα
 ση βλασάεια, εἰς ο
 νεται θαυμασιώτατα
 ἀνάποδα, ἢ γὰρ τὴν
 πρὸς τὴν γλῶτταν τὰ ὄ
 δρον παράξενον, καὶ

καιρόν τε, ἀλλὰ ποτέ
καὶ γῆς παύτοτε.

Διὰ τὰ κάμης τὰ Π

§. 34. **Ε**ἴπαρε τεία
να δέσκωνται. φύτ
μα, εἰς τὸν ὁποῖον β
πω, ἤγυν τὸ σόμα τε
τεία καρύδια, καὶ ὁ π
τὸν ὁποῖον κάμε μίαν
τὴν τὰ τεία βλασάε
εἴνα μὲ τὸ ἄλλο, θε
κορμί, καὶ εἴνα μόνον
καιρόν τε θέλει κάμε
μορφα.

Διὰ τὰ κάμης εἴνα δ

§. 35. **Φ**ύτλσον πλη
κλήμα, καὶ ὅταν ἀπ
μεσώσεν να γένεν δύ
τε βύπνισαι τὸν Πλά
ἄλλο δειδρον θέλεις,
ὅσον εἶναι τὸ κλήμα,
παν τὰ δειδρα. ἀμὴ
πιθαμαῖς, ἤγυν ὅσον
ὅπ᾽ τρυπήσεις, τόσο
μέρος ὅπ᾽ θέλει να
διὰ να σαρκώση να
καὶ ὅταν περάσεν τρε
σύρριζα τὰ δειδρα.

ρίζαν ρίξαι το, κὶ ἄ
 πρ εἶναι φυτομική
 μνη τὸ δένδρον κα
 μνει τὰ σαφύλια, εἶ
 το εἶναι πρᾶγμα ἀλν

Ὅταν ξώγῃσι τὸ
 τῷ

§. 36. Ὅταν φθε
 λίσ κάποια ζωύφια
 μέλλαν, κὶ βάλῃ εἰ
 μέ λάσπῳ κρασίῃ
 εἰ δὲ κὶ ἔχει κάμπι
 τὸ ἀμπέλιον, σπά
 μίαν κοιλίαν μὲν ἔχε
 καὶ ἀφῆσαι νὰ φαίνε
 κοιλίαν συνάζονται
 τεν τῷ ἀμπελον, κὶ

Διὰ νὰ σπατα

§. 37. Εἰ δὲ κὶ εἶ
 μον, βάλῃτε καλῶ
 μῶ ἐγγίξῃ εἰς τῷ
 το. ἀλλὰ βάρῃτω μ
 ἔτω σπαταλίζε θαυρ

Διὰ τὰ

§. 38. Ὅταν θέλη
 γονε ἀπὸ τὸν Αὐγ

μαίναις με κοκκινόχωρ
σάρτον ὅταν ἔχῃσι τὰ
ζῆς ὑσερα ὅταν κόπτη
ποῖα διάλεγε ἐκεῖνα,
με τὸν καρπὸν ἀπὸ
ἀπὸ ἀμπέλι πολλῶν χ
δεν ποροκόπτεισι. Καὶ
ἀπὸ τὰ δύο κλήματα
ἀπαλώτερον ἐκεῖνο ὅτ
ρίπτει με ὅλα τὰ ὀμ
περισινόν, ὅπῃ δείξ
πάρης τὸ δεύτερον κλή
τον ὀμμάτι, καὶ τὰ δ
μέλλαν, δὲ ποροκόπτε
τον. καὶ φύτρε τὸν
ὁ λάκκος ἄς εἶναι εἰς
σι, εἰς τὸ βάθος δύο
κλήματα. βαῖνε δύο
πιάσεν καὶ τὰ δύο, δ
ὅταν θέλεις νὰ φυτ
μίαν ἡμέραν ποροτήτερα
ἔχε κοπορίαν βοδινὴ
χυλόν, καὶ βῆτα καθ'
τότε βαῖετο εἰς τὸν λα
καὶ μίτε τὰ ζῶα τὸ ἔ
πόσιω κοπορίαν χωνεμ
ἄφιωε καμπόσον λάκκ

Πῶς νὰ κεν

δ. 39. Ὄταν θέλῃς
κλήματα, καθὼς εἶπ

πὸ τὸ μέρος τῆς ἀν
 ναι ὀλίγωσις, καὶ νὰ
 ὅτι ἐκεῖνα ὅπῃ εἶ
 κόπτεισι. καὶ πάλ
 πάρης ἕως τὸ ἔβδ
 πόν. ἀμὴ ἀπ' ἐκεῖ
 πα. ἐκεῖνο δὲ τὸ
 λιάσης, κόψαι το
 σαρές, ὅσον μπορεῖ
 πύση ἀπὸ τῶν πο
 τὸ μπόλι μὲ τὸ ἀ
 το πιδέξια ὅσον μπ
 τὰ κέντρα. καὶ ἔχ
 θεν μέρος λεπτότερο
 δα, ἔχε κρέδα, ἢ
 σκεπάσης ταῖς κομ
 καὶ τύλιξαι σφυγκτὰ,
 γον, ἢ ἄλλο, ὅπῃ ν

Ἄτερος τρόπος Κε

Σ

δ. 40. Σχίσει εἰς
 ἔξοπον, ὅπου νὰ μ
 λά νὰ μείνεν ὀλόγε
 τὰ δύο χισμύα κλι
 σαι τα καλὰ ἀπὸ τ
 ἐγγίξῃ εἰς αὐτὰ ὅ α
 ας εἶναι μακρὰ τὰ κ
 κεί, ὅπῃ τὰ ἔχεις ἐ
 χόνων νὰ ριζώσεν,
 μεν, φύτλοσαί τα,

λια, ἄσπερον καὶ μαῦρ
φύτλιες πρότερον.

Ὅμοίως φύτλισον
λιανά. πέρασαί τα ἀπὸ
δὸς βοδίας, καὶ ὅταν
κόκαλον, νὰ γένῃ τὸ
σάσμα σύρριζα τῆ κο
γαίνῃ ἄλλα, καὶ κάμν
τὰ κλήματα, ὅπως ἔβρ

Νὰ φυλάξῃς Σταφυ

§. 41. **Τ**ὸ κορύχι,
λια ὅμοια τέτων βασι
ὀγλίγωρα, αὐτὰ ἡμ
αἰοῖξιν. μάλισα ἐγὼ
πολλαῖς χρονίαις, καὶ
νέα τὸν Αὐγυσον, καὶ
νωπὰ, καὶ ροδοκόκκιν
ψη αὐτὴν τὴν ὥραν
σας τινὰ ἀπ' αὐτῆς,
πον, μὲ ἀπεκείθη λέ
τὴν ὀλίγωσιν τοῦ φε
είασα ὄψμα, εἰδὲ πα
τῶσι καμπόσον ἀκάμα
πιδέξια ἀπάνω εἰσὲ
ἢ ἄλλα χορτάεια, νὰ
κάμνῃσιν ὥραις τέσσαρε
σαί τα, νὰ μὴν ἔχῃν ρ
λα ἀπὸ χορτάεια τί
πρὸς οὐα εἰσὲ βρασμ
ἔχῃς θάλασσαν, ἃς εἰ

μέσα ἄλας . ὅτι ἡ
 ζώγην οἱ σκώληκες
 σιν ὄραυ πολλὴν εἰς
 τὰ δ'γαύης . καὶ β
 κρέμασά τα εἰς τὴν
 γίζη εἷα μετ' ἄλλο .
 ἀποκάτω , νὰ παγο
 ὅτι αὐτὴ ἔχει διῶα
 γει καιρὸν πολὺν ἀ
 γην τὰ μελίσια ,
 λάδι εἰς τὸ σόμα σε
 θερμὸν ὅταν τὰ ζερ

Οὕτω κάμνῃσι καὶ
 φύδας , ἀπιδοκόμμα
 τὰ ξηραίνουσιν εἰς τὸ
 μὲ τὴν θάλασσαν ,
 θύω πασεικὴν , νὰ
 φυλάγην ἀκόμι ζεσ
 τι , καὶ τὰ πατῆσι δ
 χαρώνην , καὶ γίνοντο
 καὶ τὰ δαμάσκύλα ,
 καὶ , ὅπῃ ξηραίνουσιν

Διὰ νὰ κάμῃς Κρασ

§. 42. Βάλε εἰς
 κρασερὸν , σαφύδα λ
 κωμα μεγάλο νερό
 φύδα βρασὸν , καὶ
 νὰ περάσεν ὄραις 2
 λαις ἔεις χαλκωμα
 φράξαιτο . καὶ εἰς

ραμόπετον, νόστιμον εἰς
εἰς τὸν σόμαχον. ἢ ἀν-
ρὸν πολυῶ, εὐγανε καὶ
σί, καὶ βαίε ἄλλο τὸς
σῶς τὴν δυνάμιν καὶ
ἐρμύειά θαυμάσιος,
τος, τὴν ὁποίαν μᾶς
καὶ πολυμαθῆς ἀνθρώ-
χοβίας, μετὸν ὁποῖον
ὅπῃ μᾶς ἀπέκλεισαν
μεν οἶνον, καὶ αὐτὸς
ἔκαμε, ἢ δυνάμιν ἔλε-
λείωσεν ἢ μάχη, καὶ ὁ
ἔσοποι λοιπὸν ἠμπορεῖ
λίω φαμελίαν, γὰρ πορ-
μάλις εἰς τὰς τόπας
σί, ἢ καὶ ὀλότελα δυνά-
τὸν καιρὸν ἔπῃτον εἶναι
ἢ ψιλὴ τῆς Κεφαλῶν
γοράζεις ὀλίγον τίποτα
ποσότητα τῆς σαφύδας
γεν τεσσάραις λίξαις
ἢ πάλιν ὡς θέλεις γὰρ
ἀχαμνότερον, ὅτι ὅταν
ταὶ τὸ κρασί καλλίτερον

Ἄλλος τρόπος γὰρ κάμ-
χωρ

§. 43. Μᾶζωξαι ἀπὸ
κλα, ἢ σῆρβα τεῖα π
ῶειμάξεν, ἢ βάλεται
Georon. C

λιον, να σαφιδιάσθ
 λεται εις τὸ βαρέλι
 να σαμνὶ κερὸν, γυ
 σαι δώδεκα ἀγχείδε
 μί τες μέσα, καὶ ἔξ
 καὶ εἰς πεντέξη ἡμέρ
 κρασὶ ἄβλαβον. ἀ
 τὴν ἡμέραν ἐκείνου
 μέρας χαίει τὴν
 τὸ σφοδρότερον.

Διὰ να κάμης πο
 ἢ πο

§. 44. **Ε**ἰὰν θέλησ
 στρον, βάλετε μέσα
 ἡγχν χερμά, ἀφ' ἧ
 μίαν ὀγγίαν σίψιν
 καὶ ἀνακάτωσαί το
 στον κλήματα ἄσπρ
 σάκτω, ἡγχν τὸν
 τὸ μαῦρο κρασὶ να
 λεις να τὸ κάμης με
 να κάμνην μαῦρα σ
 σα εἰς τὸ κρασὶ τὴν
 σάκτω βάλε, καὶ με

Εἰὰν ἄγαθή τὸ κρασὶ

§. 45. **Κ**άρφωσαι
 τζον πολλα μωσκοκο
 ση τὸ νεραῖτζι, τὸ

βυτζι, μα να μιω ε
ξαι καλα τον πορον
η οποια παγνιει ει
βρωμον του. η καμε
γην της μυρτιας τον
κρασι οταν βραζη,
το αυτο καμνει η η ρ
pergo) να τλω κοψ
λης εις το κρασι οτο
ακρα τα βυτζια με
κυναρεας, η με κυπα
το αυωθον νεραντζι ει

Να καμης τ

§. 46. **Α**λλα και χ
εαν θελης να το κερ
χον, μαζωξαι αυθος
οπα είναι εις τας βα
το εις ενα σακκαλι,
σα εις το βυτζι οταν
ειναι η παλαιον κρασι
τω αυτω ενεργειαν.
πιπει, και βραζεν μ
μνει η το χορτον τα
νεσι τη 24 Ιερεις, η
γικα, να το καμης δε
το βυτζι. Αλλοι μαζω
τα, η το ξηραίνεν εις
ζη το κρασι, το βαίνεν
νον, εις το οποιον δ
βαριωη, να υπαγη ε

καὶ φράσεν καλὰ τὸ
 δίετα καὶ μ^π δέκα ἢ
 τὸν οἶνον ἢ μυρωδία
 ξηραίνης εἰς τὸν ἴσκι
 καλλι λιπὸν, ὅσον ν
 τζιῖ, καὶ μετὰ τὸν σπ
 σαί το εἰς τὴν μέσ
 σαν ἡμέραν εὐγανέ τ
 ἡγαν ἀποσφόνιαζέ το
 ἡμέρας, καὶ τότε φρά
 τὰ αὐθι, ὅτι δευ^τ κ
 σα, ὅτι ἐπῆρσαν ὁ ο

Διὰ τὴν γνῶσιν

§. 47. **Εὐγανέ** ἀπ
 πόσον, βράσαιτο,
 καὶ καθὼς ὄρεθῆ
 ἢ νόσιμον, ἔτω μέ
 λοιπον. ὁμοίως καὶ
 τὴν ἀπάνω μερὰν ε
 εἶναι αὐτὰ τὰ αὐθι
 εἰάν εἰσὶ μαῦρα ἢ κ
 τὸ κρασί. ἔτι ἐγγικ
 το ἀγγεῖον, καὶ εἰάν
 σα τὸ κρασί· εἰ δέ
 μοίως εἰάν εἶναι τὸ
 χεῖς ὑγρότητα, δε
 ναι ὑγρὸν καταλύετα

Πότε πρέπει να μεταγ
τραβαζάρης

§. 48. Τα κρασία
ἢ νοτερόν χωράφιον, κ
πὸ τὰς 16. τῶ φεγγα
γίνονται εἰς αἰνύδρες κ
ζε τὸν Μάρτιον εἰς το
ὅτι ὅσα κρασία μεταγ
ἦγεν ἀπὸ τῆς πρώτης
ξύδι γίνονται. ἕτε ὅτ
ἀμπέλια, μὴ μεταγγ
ἀχαμνίζει ὀλίγον ὅτα
διὰ τῆτο εἶναι χεῖρα τ
τόπον ζεσοῖ, καὶ τὸ
γίνωσκε δὲ καὶ τῆτο, κ
ζεται, εἰάν δὲν σαμα
ται εἰς τῆς πρώτης κ

Διὰ νὰ μὴ

§. 49. Καῦσαι φλου
κάμνει ἄσπρα σαφύλια
τὸ ἀγγεῖον καὶ τῆς π
εἶναι δέκα μίσατα, βα
τέσσερες. ὁμοίως τὸ φ
νὰ βάλῃς εἰς τὸ ἀγγεῖ
κανάτα λάδι, ἢ περιω
πάζει ὅλον καὶ δὲν το α
λιν ὑπερα ἀφ' οὗ σωθῆ
λάδι, καὶ δὲν χάνεις τί

σιν. εἷα κομμάτι λα
κομμάτι λινὸν πανί
τῆ κρασίου. ἀμὴ ε
λιώεται ὁ οἶνος καὶ
μετ' αὐτὸν, ἕτε τεξ
πίνουσιν. Ἄλλοι βα
τὸ μέλι, ἥγυν μόν
αὐτὸ τὸ φυλάγει καὶ
πει (μὲ φαίνεται
κόντζαν αὐτὴν, γὰ

Διὰ γὰ ἰατρ

§. 50. **Ε**ὰν ἀρχί
ἄμμον πολὺ εἰς ο
ἄμμον, ἃς εἶναι κα
μῶνον ὁ Ἥλιος. καὶ
τὴν ἄμμον, καὶ πά
τότε χάνει τὴν ξυ
όλοτελα, καὶ θέλεις
βάλετε μέσα κρασ
κερὶ, γέμωσαί το μ
τον τῆ κρασίου, καὶ α
"Οταν ἴδῃς, καὶ
εὐγαλέ το ἀπὸ τὸ β
λο ἀγγεῖον καλὸν μ
νεράντζια γλυκὰ ὅσ
ψαίτα εἰς τέσσερα
τα μὲ εἷα σάγον
τὴν μέσῳ τῆ κρασ
πέξαν, γὰ ὑπάγ
γεία, καὶ τὰ νερα

καὶ ἀφ' ἧς περάσεν ἡμέρ
τρία, ρίξαι τα, καὶ π

Εἰ δὲ καὶ εἶναι τὸ κρ
μετάγγισαί το, βάλε το
ρίξαι μέσα πολλὰ μα
καὶ αὐτὰ τὸ κάμνεν καὶ
κακροσώητε, καὶ ὡσαύ
λε το εἰς ἐ καλὸν ἀγγε

Βάλε μέλι εἰς τὸ κα
κάτωσαί το, νὰ γυεῖσ
φούρνου ἄσπρης κελιά
τραις, ὅπως εἶναι εἰς τ
νὰ κάμουν εἰς τὴν φα
τότε κοπάνισαι, κάμε
τὸν οἶνον, καὶ ἰάται. Ἐ
πὸ τὸ βαρέλι ἐπέينو,
λου κρασίε καλῆ μυρ
τὴν φύσιν τε.

Ἐπαρε μίαν λίτρα
φλω, καὶ ζάχαριν ρ
ὀκτώ λίξαις μέλι εἰ
πρώτα μοναχόν, καὶ
ἔχη τίποτα ρύπον. Ἐ
ψιν, καὶ ἀάλυσον τὴ
χανθῆ τὸ μέλι, εὐγα
βάλετα ὅλα μέσα, α
τὸ κρασί καὶ ἀνακάτω
νὰ υπάγη εἰς ὅλον τὸ
λο. κοπάνισον πιπέρι
βρωμεσμύον κρασί καὶ
λό καὶ μυρωδάτο. τὸ
τῆς πεξαμυγδάλων,

λόρον, γὰ τὸ βά-
 ῆ κυτρόπορον, καὶ
 σα τὴν σκόνην τῆς
 τέξι χεροπιάσματα
 ἄμμον.

Ἐπαρε 60. λίτρ
 εἰς εἷνα μέγαλον χ
 σὶ καλὸν τεῖα μίς
 εἷνα κύτρον καὶ τε
 κομμάτια, καὶ σίψα
 τὸ χάλκωμα. βά-
 φια, καὶ ἄλλω τόσ
 ἕως γὰ φυράση εἷνα
 ἔπειτα ἔτξι ζεσὸν,
 ζαιτο ἐπιμελέσεται.

Ἐγὼ ἔγραψα π
 χῆς ὅς τις δὲν ἔχ
 ἄς δοκιμάζη τὴν εἰ

Ἐπαρε μίαν ράβ
 καὶ τρύπησαί τὴν εἰ
 βέλι χοντρὸν, μὰ
 τῆς ράβδος, ταῖς ο
 καλὸν, καὶ τριμμοί
 εἰς τὸ κρασί, ἄφες
 ραπύεται.

Διὰ γὰ φυλάξης οἶ

§. 51. Ἰίνωσκε ὅ
 βροντῆς, καὶ ἡ δάφι
 εἷνα κομάτι σίδηρο
 ἀγγεῖα, καὶ ζῶσαί τ

Βατζι είναι κἄν πιθ
τὰ μέρη τῆς Ἰταλίας
τῆς σιδηρᾶς σέφα
τὸν ἀνωθεν κίνδυνον,
δὸν τῶ μασόρα. δια
χόρας, κὶ δούτα φθι
γεία, ἀλλὰ καὶ εἰς ὑ
τὰς ἀσραπὰς ἠμπορε
φναις, γὰ τὰ ζώνη
κάμνουν.

Ἑρμῆαι διάφοροι

§. 52. **Α**μύγδαλα γ
σὶ, γὰ τὸ φυλάσσειν ἀβ
πρώτον τὰ κόκαλά τες,
τὸ φυλάσσειν, ἢ βρέ
ἡγν εἰς τὸ ἥψημα, κ
ἀλεῦει ἄσπρα ροβίκα β
ωφέλειαν. ἢ σπόρον τῶ
εἰς, κὶ δαφνόφυλλα, κ
μα. αὐτὰ ὅλα μὲ κ
βάλε εἰς τὸν οἶνον, κ
ἢ ἐλέβορον ρίξαι μέσο
τὸν καθαρίζει κὶ φυλά
τὸ κρασί ἐκεῖνο καθαε
λὼ ὁ ἐλέβορος. κοπα
μεία εἰς τὰ ἀνθράκιο
τες, ἢ ξιμουτίνα. κά
γράφαι ἀπ' ἔξω τῶ ἀγ
„ Γεύσασθε κὶ ἴδετε
γράφαιτα εἰς οἷα μῆλο

κρασί, να μὴ κατα
 φωνον μεγάλον με
 αείγανυ, ζῶσαι
 χαλάση τὸ κρασί.
 ἢ λινόσπορον, ἢ ο
 τῆς ἀρτεμισίας, (
 κὶ καλὸν εἰσὲ κάθ
 ἢ βάλει εἰσὲ μίαι
 ξαις γιάργυρον, κ
 παίνω δέσαι τῷ με
 τρινο διὰ να μὴ
 μασαίτῳ εἰς τῷ
 κὶ καθῶς πίνεις τ
 ρακάτω κὶ τὸν γιάρ
 λιώτε ψυχρότητα,
 τατα. καὶ τῆτο ἡμ
 ρον, ὅτι εἶναι ἀλη
 τὸν οἶνον εἰς τὸ βε
 σὶ δύο ξεῖς σίκλα
 λίξαν ἄλας, κὶ πο
 λῶ ὄραν, κὶ ξάφε
 κάμνει πλέον ἀφρό
 ζεσόν. κὶ αὐ λείπε
 φράξαι το. ἢ πάλιν
 νε, ἢ γυν κορφαῖς
 αὐθῆ, κὶ βάλει εἰσε
 ματα, ἢ γυν εἷα μ
 καλὰ, καὶ γυή εἷο
 καὶ μὴ καταλυθῆ π
 Ἔτερον. Τῷ σά
 κογχύλων, ὄσειδια
 βάλῃς εἰς τὸν οἶνον

Ἔτερον ἀληθές ατον
ἢ πιθάει, ὅπῃ εἶναι
τὸ σκεπάση καλά,
σιώτατα. ἔπειτα ἀφ' ἑ
πάλιν τὸ λάδι ἀέραιο
ποτας. ὁμοίως νὰ κα
τὸ ρίζης μέσα, τὸ δι
πολλῶ ὠφέλειαν.

* Ἄλλαις ἐρμηνείαις ὅτι
τὸ ἰ

§. 53. **Ε'** παρε ζεσὸν
ρον τῷ βυτζιῷ. ἢ κάμε
τζα κέχρινῶ, βάλε τῶ
τῆ τῶ κακῶ μυρωδία
νὰ χωρῆ εἰς τὸν πόρον
ἄλας, ὑψον, καὶ ἀσβέστη
εἰς τῶ μέσῳ τῶ οἴνου

Κόψαι καμπόσα νερ
κομμάτια καθ' ἑνα. β
δέσαι μίαν πέτραν, νὰ
αὐτὰ νὰ εἶναι εἰς τῶ
μην ἡμέρας δέκα. μὰ
νὰ μὴ δῦγκῆ ἢ δῶδ

Τὸ ὅμοιον κάμνισι
τὰ κόψης εἰς τέσσερα,
μέσα, ὅπῃ εἶναι ἀχρη
νωθον. ἢ λάβε κυδώνι
σόπτα τῶ οἴνου, καὶ ψῆ
τα εἰς δύο ἔεις τόπε
ρα, νὰ μὴ χωρίσεν τ

μὴ ἐγγίζων εἰς τὴν
 ἡμέραν, νὰ ἰδῆς τὴν
 καὶ ὑπάγει εἰς τὰ
 δῆλιον λεπτὸν καμ
 σαν ἀγριάχλαδα,
 χωρὴ εἰς τὸν πόρο
 λαῖς, καὶ ἄς εἶναι ὡς
 ἄχερα. καὶ κόψαι
 ταις εἰς τὸ κρασί
 ἄφες το μέσα εἰς τὴν
 εὐγάλε, καὶ ἐπῆρυν
 χης ὠριμαίς νέσπολ

Βάλε μαραθίαις
 σιν ἀπὸ τὸν πόρο
 νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ
 ἡμέρας ὡς ἀνωθεν

Βράσαι μὲ κρασί
 καὶ τὸ κρασί εἰς βο
 εἰς εἷνα κύτρον μοσ
 λον, καὶ κρέμασαι τὸ
 ἐπιμελέστατα.

Πῶς νὰ καθαρίσης

§. 54. Βράσαι νε
 ἔχουσι καρπὸν, καὶ
 εἰς τὸ βαρέλι τὴν σ
 καὶ γύρε καὶ τὸ θε
 ρους, καὶ τὰραξαί το
 κάθε τόπον, καὶ ἀν
 χανῆ τὸ νερόν, καὶ
 νετο μὲ ζεσθὴν θάλα

βρασὸν ἀλατισμένον
σὺ τὴν ἄρμην.

Ἀσβέσω ἄσβυσον
κάτωσαί τον, βάλετο
καλὰ, νὰ τὸ πιάση ὁ
σος· καὶ ἄφες το φραμμ
γιαῶν· καὶ τότε πλυῖται
μός τε. ἢ βράσαι ξύδι
γεῖον, καὶ ἰαξέεται.
νὰ κάμη ἕως νὰ ψυχ
φραμμός καλώτατος.

Εὐγαλε τὸ φῆντι τῶ
χυρα ξυρά ἕως τὴν μ
φράξαιτο καμπόσον, ὅχ
ἢ φωτία. καὶ συγχνογύ
γῆ εἰς ὄλαις ταῖς ντόγ
πλυῖται καλὰ, καὶ με
νατὰ, καὶ βάλε τὸ φῆντι
δι δυνατὸν, χύσαι το
τάρασέ το νὰ πιάση ὁ
χωνθῆ τὸ ξύδι, εὐγαλ
βρῶμον τὸ ἀγγεῖον, ξ
ραὶ ὡς ἀνωθεν. Ἄλλο.
λίε ὅπῃ βρωμῆ, καὶ ξ
εἶνα μαχαίριον εἰς ὄλα
ρον ἄς κάμη δύο φῆ
ἀπαλωῆ, νὰ εὐγῆ ὁ
ἕως νὰ φαίνεται τὸ ξύ
σαι σάκτω με νερόν,
καλὰ με μίαν σκῆπαν
νὰ τῶ δίδῃ ὁ ἥλιος ἢ
σάφυλα, ὅπῃ νὰ εἶνα

σεν, να ἔχῃσι τὸν
 σι καμπόσας ἡμέρ
 βαρέλι, εὐγάλέτα
 δυνατόν. ἔπειτα γ
 βᾶσαι να χαλάση.

Βράσον φασκομη
 λίβανον, καὶ βιόλα
 εἰσικὰ χορτάεια, τ
 βρασὸν νερόν, πλ
 μέσα τὸ θερμόν, ε
 ξαναπλυῖε με κρύο
 ἀναντίρρητα.

ΔΙΑΙΤΗ

Η

Παραγγέλματα πε

Περὶ σω

§. 1. **Η** σύσασις, κ
 νης ἑσίας, γίνεται ἀπ
 θερμὸν, ψυχρὸν, ἢ ξ
 χεῖα. ἀμὴ τὸ ἀρχαιοτ
 τὸ θερμὸν, τὸ ὁποῖον
 νατουράλε, τουτέσι θε
 χρεαζόμενον εἶναι τὸ
 ραντικάλε, καὶ ἐμίντιτ
 ὑγρότητα, ἢ μὲ ταῦτα
 τῷ ζῳῷ ἐπέτῳ ὁ αἰ
 χνος ἄπτει μὲ τὸ πῦρ
 λείψῃ εἶνα ἀπὸ ταῦτα
 ὁ ἀνθρώπος ὅταν τῆ λ
 τῆς, ἀποθαίνει. τὸ ξηρ
 εἰς τὰ ἄλλα δύο. Ὅλο
 ἔρώγομον, μετέχουσιν α
 δὴ ἀπὸ τὰ 4. σοιχεῖα
 διὰ τοῦτο κάμνει χρεῖ

πολυὸν καιρὸν, νὰ
 ποῖα εἶναι θερμά,
 Διὰ νὰ κυβερνᾷτ
 θαύη πρὸ καιρῶ δια
 λοὶ τὸ ἔπαθον, κα
 σίαντες ἄωρα, δια
 πρὸς τινὰς νεθεσία
 λὰ χρεαζόμενα, νο
 ὅλας τὰς ἐργασίας
 ξοφίαν, καὶ σὰς ἀπ
 βρώσιμα, κρέατα
 ποῖα εἶναι βλαβερά
 φέλιμα, καὶ ποταπὴν
 χρᾶν, καὶ ποῖα εἶν
 γεθε. διὰτὶ ὁ σὸμ
 λι. καὶ βράζουσιν ὅλ
 θερμῶ, καὶ ὅσα εἶν
 ρα, καὶ δίδουσιν ἐσί
 πάλιν εἶναι ἄτυχα,
 λήν, φλέγματα, κα
 ἀμὴ τὰ βλαβερώτερ
 χαμνὸν σόμαχον· δι
 λίγον τὴν ἔμφυτον
 κάστω ἢ φύσις, ἔσ
 μη, καὶ τότε ἀποθαίνε
 πει νὰ προσέχη πᾶ
 τὴν ὑγείαν τε. καὶ ἄ
 βλον πολλάκις, νὰ
 φυλάγεται, τὰ ὅποι
 σοφωτέρως ἰατρῶς, ο
 κοφαν. Λοιπὸν πρὸ

8. 2. **Α**πὸ ὅλα τὰ
 γείας τῆ σώματος, ὅ
 ὅτι χεῖς τέττα δυν
 προς ὄθου ὅς τις πο
 ζήση, εἰς τῆτον τὸν Κ
 τον ἀπὸ ὅλα ἄς εὐρ
 ὅπρ νὰ εἶναι ἀήρ ὑγε
 ἐκεῖ συμά ποταμός,
 κοι μεγάλοι, ὅπρ συ
 λάσση, καὶ πηλὸς, ἀτ
 ται, καὶ βλάπτει περὶ
 εἶναι κακὸς ὁ ἀέρας,
 βερὸν, καὶ ἀχρησον, καὶ
 ἀθερείας, καὶ ροσήματα
 θαρὸς, διαφυλάττει ε
 τὸν κάμνει πολύχρονο
 λεπτιώει τὸν νῆν, καὶ
 ματος, καὶ κάμνει καὶ
 ρα ὁ δὲ σκοτεινὸς καὶ
 νῆν, καὶ τὴν καρδίαν.
 τὸ φαγὶ ἀργοχώνδτο
 τοῦ διατεταγμένως καιρ
 δὲ ὅτι ὁ καλὸς ἀέρας
 ὅταν δώση ὁ ἥλιος, καὶ
 σὸς, καὶ θερμότερος. Ὁ
 σὸς, κυβερνᾷ μὲ ψυχ
 ζε τὸ σπῆτι μὲ κρύον
 δι μὲ τὴν φυσικὴν τῆ
 ραὶ τῆ ἀέρος, καὶ τὴν κ

ἔχε κὶ αἴθη, καὶ
 βιόλαις, τριαντάφυ
 κὶ ἄλλα ψυχρὰ χορ
 ρικὰ μυρσικὰ, ἢ
 κὶ κυδώνια. Εἰ δὲ
 εἰς τὸ σπῆτι παντο
 ρια, ἢ γυν δύοσμον
 σμαεῖ, κὶ δάφνιω,
 ζε ἀρρώματα, ἢ γ
 μον, φλεῖδα τοῦ κύ
 αὐτῆς ἢ δ' αὖθις λε
 διώκει τὴν ψυχρότη
 τὴν βαΐης εἰς τὴν
 λίβανον, κυπαρίσ
 ραμυθίαν, μυρσικὴν
 σκε δὲ καὶ τῆτο ὅτι
 ὁ χειρότερος αἶρας
 ρος. Λοιπὸν μὴ κα
 ἀλλὰ εἰς τὸ ὑψηλὸν
 παράθυρα ἀπὸ τοῦ
 μιν ὄραν πολλὴν ὁ
 κὶ φαγητὰ, ὅπως γ
 ναὶ ὑγιέσασα, κὶ ἀ
 διατὶ ὁ ἥλιος, κὶ
 γιέσασα. ἀμὴ εἰς
 βάδια γίνονται βλα
 νὰ γνωρίσης εἰς ἐν
 ρας, κρέμασαι ἕξω
 γνόν, νὰ κάμη ὄλυ
 σεγνόν τὸ ταχύ, εἰ
 ται ὑγρὸν πολλὰ,
 βάλε κὶ εἴσα φαρμ

εἶναι τὸ ταχὺ σεγνὸν
ρας. εἰ δὲ καὶ εὐρηστο
βλαβερὸς. Φυλάγῃ λα
τὰ βλάπτοντα, καὶ κυ
να ῥῆχα· καὶ μάλις
σκεπασμῆος, καὶ ἔξ
πόδας σε. καὶ τὸ θέρ
δεν δίδουσι καῦσιν. Τ
ὑγείαν ἀναγκαιότερον.

Περ

§. 3. **Τ**ὸ δέύτερον εἶναι
ἀλλὰ νὰ ἐργοχειρᾶς,
νὰ, ὅτι μὲ τὴν κίνησιν
ταὶ τὰ περιασόμενα
εἰς ἕξοπον, ὅπως ἰατρ
ὅσοι καθέζονται ἀργο
τὸν περιασόμενον καιρὸν
Ὅταν ἔν εἶναι ἐλαφρὸν
πτεῖ νὰ δελσῆς ὀλίγω
ναι βαρὺ, πρέπει νὰ
ἢ φύσις ὀλίγω ἀνεσιν
γία φέρνει τὴν ἀσθενεί
μέρος. διὰ τῆτο ἄς εἶ
πριν νὰ φάγης. ἀμὴ ἔ
νὰ ἀναπαυθῆς δύο ὥρ
καὶ ὅταν εἶναι ψύχα με
οἰατὶ τὸ κρύος δέισκ
ὅταν εἶσαι ἰδρωμῆος,
τὴν δὲ ἐπίλοιπον καιρ
πολλή, δελσε σύμμεξ

ὅτι ἡ ὀκνηεῖα γεννᾷ
 τὸ σῶμα βλάπτει
 εἶναι αἰτία πολλῶν
 νευραμιν, σβυῖει τὴν
 εἰς ταῖς φλέβαις τὴν
 τὸ κορμὶ ἀπὸ τῆς
 ἀδυσμείων, καὶ ἀ
 γεννᾶνται χυμοὶ κα
 πόδια, Σπλῆνα,
 ψία, πόνο, καὶ ἀ
 καὶ εἶναι τινὰς ἀδ
 δεκλύση, ἄς ξώγη
 νύκτιν ὀγλίγωρα. κα
 ἀλλὰ ἄς σέκη ὀρθία
 πατῆ. Ὅσα εἶπα
 καθῶς μετὰ τῆς δοκι
 σαμον, ὡς φαίνεται
 τινες εἶναι ἀδυσμείων
 δεμνίοι μετὰ ἄλυσον,
 τῶν οἱ ταλαίπωροι
 χρότητα τῆς ἀργίας
 λη ἢ ἐμφυτος θέρμ
 τὰ μέλη ξηραίνονται
 μισ. Λοιπὸν, διὰ
 ἄς εἶναι ὁ κόπος,
 καὶ τὸν σοφὸν Ἰππ
 ται ἢ ἀδυσμείων.
 φλεγματικοί, καὶ ὅ
 δὲ θερμοί, καὶ χολε

§. 4. Ὁ ὕπνος εἶνα
 τί ἀναπαύει τὰ κοπι
 τα. ψύχει τὰς χυμὰς
 μίω, παχαίνει τὸ σὰ
 ρας τῆ νοός, καὶ χω
 πρέπει νὰ εἶναι καὶ
 ρισὸς ὕπνος ψυχραίν
 κὴ ἀχαμνίζει τὴν, κὴ
 κὴ ὑπάγει εἰς τὴν κεφα
 νεται βλάβη ὅλα τῆ
 χεῖς εἰς τὴν σάρκα
 χειρότερα. ὁ ἀμέγρος
 ἐπιλειψίαν, κὴ θερμα
 θενείας. ὁμοίως βλά
 διατὶ φέρνει πολλὴν
 τι ἢ ψυχὴ ὅπῃ δαλδ
 εἰς ὅλας ταῖς αἰθισε
 θον, κὴ ἀφίρει τὸ φαγ
 νότον, κὴ ὁ ὕπνος τὸ
 ξος ἀγρυπνία κάμνει τ
 ναμον, καὶ ἀχαμνίζει
 τὴν χολὴν, καὶ ἀνεβ
 ἀναθυμιάσιν, κὴ ἀλλ
 τος· ὁ δὲ σύμμεγρος
 χυμὰς, κὴ ὠφελεῖ τὰς
 λικὰς περισσώτερον. ἀρ
 πτει καθ' ἑα, κὴ ἄς μ
 μητα εἰάν τὴν περασμο
 ἢ εἶναι ἀχαμνὸς εἰς τῆ

εἶναι κακοςόμαχος,
 τὸ φαγιτὸν. οἱ τοιοῦ
 ραν ὀλίγον, ἀμὴν
 ἀλλὰ εἰς ἐθρονὶ κα
 φαλὴ ὀρθή, καὶ ὁ ὕ
 δὲ ἐπίλοιποι ἀνθρώ
 ραν ὀλότελα, ὅτι
 σπλιῶν, βλάπτει τ
 πα, καὶ ἄλλας πολλα
 ματα. "Ὅταν δὲ εἶν
 δὲν ἡμπορεῖς νὰ εἶ
 ραν, ὡς ἀνωθεν εἶπε
 εχε νὰ μὴ κοιμηθῆ
 τόσον τὴν ἡμέραν,
 περάσεν δύο ὥραις.
 μὴ σφυογυεῖζης ζ
 φθορὰ τῆς βραμάτ
 χωνδύκσιν ὀγλίγωρα
 σκελα. διατί τὰ νεῦρ
 θενῶσι, καὶ ὁ ἀνάσα
 ἔχει πέψαν, ἡγὼν ὀ
 τε, ἅς κοιμάται ἀνο
 ὠφέλειαν. οἱ δὲ ὑγι
 ξιὰ ἕως δύο ὥρας,
 πειρασότερῳ ὥραν.
 κότι περιλαμβάνει
 τὰ πηλῖα της, καὶ σε
 ὡσὰν ἡ φωτία εἰς τ
 γλίγωρα. καὶ πάλιν
 γυεῖζε δεξιά, διὰ τ
 κότι ἀπὸ τὸν σόματ
 σα εἰς τὰ ἐντόνια

χονδύσεως. ἄμην ὅταν
(τῷτο γνωρίζεται ἀπὸ
μὲ τῷ κοιλίαν ἐπὶ ὅτε
μαχος. Εἰ δὲ καὶ ἐχ
νειαν, μὴ κοιμηθῆς ἐπὶ
λά βάλε εἷα προσκέφα
τὸ σῆθος σου, τὸ δὲ μ
εἰς ὅλους μίαν ποσότη
μῆς κράσεως καὶ νεώτε
ῶρας τὸ πειρασότερον.
καὶ ψυχῆς φύσεως, ὅ
ραις πειρασότερον. ὅ
αυτῶ εἶναι ἀσθενῆς,
γλίγωρα, ὅταν δὲ τῷ
κοιμηθῆ τὸν διατεταγμ
ἀπὸ ἀσθενείαν, ἢ ἀ
σφαλίζῃ τὰ ὀμμάτια
σαλεύῃ ὀλότελα, καὶ
καὶ τὸν ὕπνον. Οἱ δὲ
τι θερμόν, καὶ ψυχρό
ται τὸν πρῶτον ὕπνον
ἐόμαχος καὶ χονδύη

Περὶ Βρώμα

§. 5. **Τ**έλος πάντων
γείαν τῷ σώματος, ἀπὸ
γῆς ἀτάκτως καὶ σύμ
πειρασότερον, ὡς τῷ
βρώματα, τὰ ὅποια
Θεός, καὶ τὰ ξώγομο
ρὸν ἀάρμοσον, καὶ ὅ

τὴν κοιλίαν, ὡς τὸ
 καὶ σύνεσιν. Ἀπὸ τῶν
 λοιπῶν ἄωρον θανάτου.
 κετόν σου περιαισώτε
 νὰ φορτώσης εἴα ὅτι
 διώεται νὰ σηκώση,
 καθὼς εἶδαμεν πολλὰ
 λά κάσρη, ὅταν ἦτο
 αἰθραποὶ, καὶ ὅταν
 πολὺ φαγί, καὶ ἔξω
 διατὶ ὅταν βάλῃς
 ἀπὸ τὸ συνηθισμένον
 μη, νὰ τὸ χονδύση,
 οὐσίαν τῆ σώματος,
 μάλιστα ὅταν εἶναι δ
 θέλει πολλὴν ὄραν
 καὶ τὴν φύσιν τε.

Εἰς τὸ ἔχομεν
 δρας, ὅπερ ἔζησαν τὸ
 διατὶ ἔξωσαν σύμμε
 φονδύονται ἀπὸ τὴν γ
 μάχειραν. Ναὶ ἐπ' αἰ
 διὰ νὰ μὴ φυλάξεν
 πέθανον οἱ τρισάθλ
 χὴν σὺν τῷ σώματι
 σε, φυλάγε πρώτον
 κοχώνδρα βρώματα,
 ψὸν, τυρόν παλαιόν
 δεσ, σκόρδα, κρομμύ
 ζών, καὶ ἄλλα ὁμοί
 μεν γράφει παρακάτω
 πᾶς εἴας τὸ βλαβερό

Φεύγε τὴν κραιπάλην
πάντοτε ὀλιγώτερον, ἀ-
πάντοτε, ὅτι ὅσοι χο-
πίπτουσιν εἰς μέγαν
ἔμφυτον θερμὸν, ἢ τὰ
ὅποια καὶ τὰ δύω τὰς
ὁμοίως καὶ ὅσοι ἔχουσιν
ἀπὸ τὰ θερμὰ καὶ ὑπερ-
αἷμα πολὺ. οἱ χολερε-
κάνουσιν τὴν χολήν.
ὅς μὴ φάγῃ ὅσα γλυ-
κὰ ἔχουσιν αἷμα πολ-
γλυκέα πράγματα, ἢ
ρόζον, λάδι, καρύδια, καὶ
φάγῃ ὅλα τὰ ὄξυα, ἢ
εἰδά, καὶ ῥόγδια. Ἐπι-
ἀπὸ τὰ θερμὰ φαγητὰ
σκόρδον, κάρδαμον, καὶ
τὸ αἷμα. καὶ πάλιν τὸ
νεκρῶνσι καὶ παγώνουσι
ξάκλα, καὶ τὰ ἀγγεῖα
γλυκέα πρίσκουσι, τὰ
σιν, ἀλλὰ μόνον τὸ αἷ-
σαίνουσι, ξηραίνουσι, καὶ
σώμαχον. τὰ καυσερά-
σα, τὸ ἀρμυρὸν κρέας,
πολλὴ πύξ θερμότητα
καὶ τὸν νεῖν ἐκταράσασσι.
χολίαν, καὶ βλάπτουσι
τοῦτο ὅταν φάγῃς εἴνα
ἄλλο θερμὸν, τὰ συγκ-
φάγῃ εἰς τὰ μαρῆλια ὅ

ῥέκαν, ἢ κάρδαμον
 πα, νὰ καταπραῦν
 τὴν καλοσυύλω τῆ
 μασῶνται ὀλίγωρα
 βλαβα. ὁμοίως καὶ
 ἀμὴ τὰ κακόφυτα,
 λεις νὰ φάγῃς δύ
 πλέον καλοχώνδτο
 ὁμοίως ῥῶγε τὸ μα
 τὸ ὀπτύν. ὁμοίως κ
 πορολαμβάνειν τὰ κα
 τικὰ ἀπὸ τὰ στυπ
 λώτερα. Ἡξόρε δὲ
 παλαιὰ ὑγιέσρα,
 δι, ψωμί, καὶ τὰ ἐπ
 Βενετίαν πρὸς τὰ
 τὸ εἶνα, καὶ πολλὰ
 ἄλλα ὅπου δὲ εἶν
 ἄσπρον, καὶ ῥία πολ
 δὲ τῆς ὥρας τῆ γο
 ποτὲ ὅταν εἶναι γεμ
 γόφῃς ἄς περάσεν
 τὸν χειμῶνα ἔξη, κα
 ποτα, διατὶ ἐμποδι
 νάσιν ἢ ποροτέρων
 χυσις εἰς τὸν σῶμα
 ἢ ὄρεξις, μὴν ἀργή
 ῥῶγεις ὅταν πεινά
 ἀμὴ ὅσον φάγῃς σα
 λάβῃς ὠφέλειαν. Τ
 νε περιεσσότερον. τὸ
 ρον, καὶ πίνε ὀλιγώτ

φαγητὰ θερμὰ καὶ ὀλίγα
περισσότερον, ὅτι ἢ ἔμ
ναὶ ὀλίγη, καὶ δού ἡμ
φαγί. οἱ δὲ νεώτεροι α
ἄς πίνων ὀλιγώτερον,
σιν εἰς τὸν σόμαχον.
πρέπει νὰ κυβερνᾶται
ὄρεξιν, καὶ νὰ μὴ ξάγη
δού δέχεται. ὅτι εἶναι
φοραῖς τὴν ἡμέραν, καὶ
σοι εἶναι ἀδύναμοι, καὶ
ἀμὴ οἱ παχεῖς καὶ χον
φορὰν, καὶ σώνει τες.
ὑγείαν σας προσέχετε
ἀνάσσει εἰπομεν, καὶ μ
ἡγαν πρῶτον καὶ ἀναγκο
ὅταν συκῶνεθε ἀπὸ τ
πολὺ λάδι πνίγει τὸν
καὶ τὸ περισσὸν φαγί π
καὶ αἰτία μεγάλην βλα
τῆτο ἄς φυλάγη πᾶς ο
εἰς τὴν ψυχὴν καὶ εἰ
λειαν. δεύτερον φύγει
ὅσον γλυκαίνει τὸν λά
σόμαχον, καὶ ἐξόχως ὅ
καὶ ἐμποδίζει εἴνα τῆ ο
έρχεται ἢ ἀδύνα. Τ
μάλισα εἴνας φρόνιμος
σαν τινὲς διατὶ ἔφαγ
τὰ γόματα; καὶ ἀπεκε
χρείαν τὸν ἰατρόν. δια
θῆσι τὰ ζῶα, δια

Μὴ σιωπῶσθε
 κάθεθε ὥραν πολλήν
 γι' ὅστε νὰ φθάσῃ
 φθορὰ καὶ σύγχυσις
 μασεῖτε καλά τὰ
 ἀμάσησα, καὶ ἀργῶς
 σπυδακτικὰ ὡς λαί-
 ταπίνετε. ἄς εἶναι
 λεπτούωνται ἄς ε-
 λίσσῃ τὸν χειμῶνα.
 ὅταν καίσιν, ἀλλὰ

Τὸν χειμῶνα ξά-
 ῃ ἢ ἔμφυτος θέρμη π-
 πτὰ καὶ ἑλαφρά, δια-
 γον τὸ ζουμί εἰς τὸ
 βλάπτει. διατὶ πλ-
 μαχον, καὶ γυνῶσι
 ὁποῖαν ἔρχεται ἢ ἀ-
 εῖας μέτρον μὲ ἀκε-
 τὸ ποτὸν διπλάσιον
 ὅπῃ ἔφαγε δύο λί-
 νερόν ὅπῃ ἔπιες μί-
 ἔταν ξώγης κρέας, ἢ
 ὅσον εἶναι τὸ κρέας
 χορταεικὰ, ἢ πωρι-
 τῶσον καὶ εἰς τὰ αὐ-
 φάγης τίποτας βλα-
 τίον αὐτῆ, ἢ γυν τί-
 ὕστερα ἀπὸ ὅλα τὰ
 πτικόν, χωεῖς νὰ τ-
 λάδῃ, ἢ νέασολα, ἢ
 τι τυεῖ, ἢ κὰν πῖε

τὸν τρόπον τῆτον, κλειδ
δυναμάνει ἢ ἔμφυτος
τῷ κεφαλῷ ἢ ἀνάθυρ
πιάσμα κολιαύδρον ζα
κυδωνάτω, τὸ ὁποῖον εἶ
ἀνώθεν, διατὶ εἶναι χ
τὸν σόμαχον. τέλος π
δειπνήσης, περιπάτει
γί, νὰ μὴ βαραίγη τὸ
σαι ὀλίγον, καὶ μὴ ὑπ
ῶρας, ἔτε νὰ κάμης β
περάση καμπόση ῶρα
βασιν, ἢ ἀν' δούσε β
κον, περιπάτει ὀλίγ
τὸ φαγί, καθίζοντας εἰ
τα φύλαγε ἀκραιβῶς κο
φίαν σε, εἰάν ὀρέγεσαι

Περὶ Οἴνου

δ. 6. **Τ**ὸ ποτὸν εἶναι
ὑγείαν σε, ἀνθρώπε,
ἔσωθεν, καὶ γεμίζει τ
καὶ ἀνακαπώνεται μὲ τ
κολα, καὶ ἔπως τὰ μ
σώματος. καὶ ὅταν δε
ἄλλο ποτὸν, δού ἡμ
καὶ αἰτιᾶ μέγανω ἀθε
των εἶπεν ὅτι καθα
σίδηρος, ἔτω καὶ τὸ σ
μὲ τὸν οἶνον, καὶ ἀφαν
πρέπει γὰρ νὰ τὸν π

βλάπτει ἢ τὸ τε
 εἶσα τε χῆσις, καὶ
 μίαν, καὶ κάκωσιν.
 μίω; βλάπτει τὸν
 ἔως ἔρχονται διάφε
 ποπληξία, Σπάσ
 καὶ ἄλλα πάθη δια
 κὲς ἀνθρώπους με
 καὶ γίνεται χολή, καὶ
 νός εἶναι ὡσανὺ εἶνα
 στον τὸ πέλαγος, καὶ
 τι. Ὁ Πλάτων ἐκα
 οἱ κριταὶ διὰ τὰ
 διὰ τὰ φυλάττειν σα
 τὸν οἶνον, εὐκόλα
 οἱ νέοι ὅλοι ὁμοίως
 σεν χρόνων τελείων
 τῆς φύσεως. Οἱ γέ
 ἀμὴ ὅταν εἶναι δυο
 μάλισα εἰς τὰ κρα
 καὶ ἄλλα παρόμοια,
 ὅταν τὸ πίνῃ τις αἷ
 καὶ τὰ νεῦρα. ἀμὴ
 τσι. μὴ τὸ γεῦμα
 γης, καὶ σικωθῆς ἀ
 σης τὰ πίνῃς ἔτε κρ
 ράσεν τρεῖς ὥρας,
 ζει τὰ φαγητὰ, καὶ
 εἰς δυνάμιν τὸ σώμα
 ζει τὴν χώνδριν με
 τὸ κρασί πάλιν δυν
 τὸ στομάχος τὸ ὑπ

τα ὅταν ἐξυπνήσης,
θῶς τὸ κάμνην τινὲς
δίψαν. εἶδὲ καὶ ἔφαγε
ὑποφέρεις τὴν δίψαν,
συνόσομον, διὰ τὰ π
τὰ μήσε βλάβη. ὁμο
ἢ κρασμῆος, καὶ λαγ
πρόσωπον, τὰ καταψ
ὅταν περάσῃ καμπόσν
δὲν πίης ὀλότελα, κά
γῆς σκόρδον, ἢ κρομμ
μοιον, μὴ πίης κρασί
καὶ καίει σέ. ἀλλὰ πρῶ
λὸν, καὶ τότε πίε. Περ
ἦγεν ποῖον εἶναι κάλλ
νέον κρασί πείσκει,
τὴν κεφαλῶν, καὶ βλάτ
λίω τε θερμότητα. ἀμ
ρον. καὶ διάλεγε τὸ ἀσ
θαρόν, καὶ μυρωδάτον.
καὶ ὠφέλιμον εἰς τὸν σ
κινον, εἶναι χονδρόν, κα
τὸ γλυκὺ, καὶ ταραάσει
κῶτι, καὶ τὴν ἀσπιδῶν
γενῆ τὴν πέτραν. ἔτι
ἔθου οἱ χολερικοὶ ἀς
τὸ καλοκαίρι, ὅτι τὸν
νῆς ὅπερ εἶναι καλοσόρ
σπέρμα, καὶ παρακινεῖ
πτεῖ τὰς φλεγμαπόδεις
καὶ γλυκὸν κάμνει τὴν
βλάβει. ὅς τις εἶναι ἀ

γον οἶνον, ἄς μὴ
 πικρά. ἤγχι νῆσι
 δαλα, καὶ ὀλίγω
 σόν, καὶ ὕστερα ἀφ
 κυδώνιον, ἢ ἄλλω
 βλάπτεται. Ὅταν
 πίνης. τὸ μαῦρον
 φεῦγέτο. τὸ δὲ κύ
 καλόν. καθαρίζει
 δίδει πολλὴν οὐσία
 δρωτα, εἶναι ἀντιφ
 δει τῶ σωματικῶν πο
 νης μὲ ὀλίγον νερό
 ἕως οὐκ ἔχοντα. ὅ
 πτει τὴν κεφαλὴν
 τὴν πολλὴν τε θερμ

Περὶ

δ. γ. **Εἰς** τὸ νερό
 μίαν ἀπόφασιν. δ
 Κόσμον διάφορα ὕδ
 διάθεσιν τῶ ἀέρος,
 μετάλλων, ὅπως δὲ γ
 ρετε ὅτι τὸ νερόν ὅτ
 γι, καὶ ζεσαίνεται
 νει ποροτήτερα, εἶναι
 νὰ βαρύνῃ τὸν σόρ
 σαις ἔέχουσι πρὸς
 νερὰ εἶναι τὸν χειμ
 χὰ, εἶναι ἀβλαβα
 εἶναι βλαβερόα,

τόπαις κὴ σέρναις ὅπῃ
ρὸς ὅπου βρέχουσιν,
καὶ χεῖς παραχρῆ
χα, ἐκεῖνο εἶναι τὸ
φώτερον, ὅς τις ἔχει
λάξην ἀσύγχυτον ἀπὸ
ἐπαινεῖσι πολλὰ οἱ ἰα
ταν ἀσράπτη, βροντῆ
μεγάλη σύγχυσις, τ
λὸν ὀλότελα. λοιπὸν
ἀπὸ πολλαῖς βροχαῖς
ἀνέμων, δεῦν εἶναι κα
τὸ νερὸν ἐκεῖνο ἀπὸ
ποῖον εἶναι πολλὰ βλα
τεται ἀσάλευτον εἰς τ
φθείρεται. διατὶ δεῦ
τον. λοιπὸν ὅσον τύχ
πὸ φερτῆνας, καὶ χιό
ποσῆτον εἶναι καὶ βλαβ
εἶναι κὴ ἢ σέρνα καλά
θαρσίας, κὴ γίνεται
βερόν νερὸν ἀνθρώπε,
να ἀπὸ χαλάζου κὴ
τῷ χώνδρῳ, κρατεῖ
θος, τὸν φλέγμονα, κὴ
ἄλλας πολλὰς ἀσθενείας
ὅτι ὅταν αὐτὸ τὸ νερ
χαίει ὀλυτῆ τῷ λεπ
ῖδ πηγαδίων εἶναι βλ
τὶ σέκονται ἀκίνητα,
να τύχη κανεῖα πηγά
ραν ἀπὸ αὐτὸ, τότε τα
Georon. E

σον. τὸ γερὸν ὅπῃ
 εἶναι τειχειώτερον
 μόν, καὶ ἄς μὴ τὸ
 ταμῶν, ἄλλων μόν
 ἄλλων ἀτυχόν, καὶ
 δάτων, ὅπῃ ἔχουσιν
 ἀκαθαρσίαις τε, καὶ
 νῆσιν ἀπὸ τὸ μέσον
 πτωσι μέσα ὅλα τα
 ὅποῖον νερόν δὲν τῶν
 τὸ φυλάξουσιν πρότερον
 καθὼς κάμνει εἰς τὴν
 βερίδος, καὶ ἀφ' ἧς
 καιρὸν ἀβλαβόν. Ἐπι
 ζόμενον τὸ νερόν εἰς
 νετὸ δ' ἰτάκτως, καὶ ὅταν
 ὑπὲρ τῆς χῆσιν, β
 λῶν, ἢ ὅταν εἶσαι
 ἐξυπνήσης ἀπὸ τῆς
 νειαν· χωεῖς δὲ τῆς
 ὕδαρ ὅταν διψᾷς ο
 φαγητὰ, καὶ σβυῖ
 παύει τῆς δίψαν,
 εἰ τῆς καρδίαν, καὶ
 τῆς φύσεως τὸν καιρὸν

Διατὶ ἡ ἔμφυτος
 σόμαχον ἔχει δύο ἔ
 ψύχαν, ἅτις ἀντιμ
 σβυῖειτῶ. καὶ τὸν κ
 πολλὴ καῦσις ἐξωθε
 μάλις ὅταν εἶναι ο
 ἢ πολυκοπιάζει καὶ ἰ

μνίξει ἢ ἔμφυτος θ
 να τῆς δίδωμεν ὀλί
 τὸ ὁποῖον τῆς βοηθᾷ
 λαμβάνει τὴν προτέρ
 τῆτο ὅτι τὸ νερόν, ὁ
 γωρα εἶναι καλλίτερ
 πὰ βράση. ἔτι δὲ κό
 βαρῆν καὶ τὰ δύο ἴσι
 καὶ βάλλεται να σεγνα
 να μὴ τὰ ἰδῆ ὁ Ἡλι
 ὁποῖον εὐρῆς ἐλαφρότε
 ράχη καλλίτερον.

Π

§. 8. **Τ**ὸ ξύδι εἶναι
 ψαν, σβύνει τὴν κα
 γέλη, ἀνοίγει τὴν ὄρ
 χώνδυσιν, καὶ ὠφελεῖ
 χον. ἀμὴ βλάπτει
 ταῖς φύλισες, καὶ τὸν
 μελαγχολικόν. ὁμοί
 κάμνει κακὸν εἰς τὸ
 μιν, βλάπτει τὸ σῆ
 ἀπλῶς ὅς τις τὸ πολυ
 ρότερα δὲ ἀπὸ ὅλης β
 ἔχον τὴν μήξαν ἀσθ
 τελα. ὅς τις θέλει ν
 ἄς τὸ βράζει με ὀλι
 μάλαθρον, ἢ περσοσέ
 ὀλίγη ζάχαριν. ἢ ὁ

ς. 9. Καὶ αὐτὴ ὀρ
 νει τὴν δίψαν καὶ τ
 θερμὴν τῆς αἵματος,
 ὠφελεῖ πολλά τὰς νε
 ὄλας τὰς ἀδυναμίας,
 πα. ἀμὴ φέρνει τὸν
 καὶ ὅσους ἔχουσι πόνο
 γης μὲν θερμὰ φαγητ
 εἶναι ὅλα τὰ γλυκὰ
 τὸ κρέας. εἰ δὲ καὶ ξ
 καὶ πιπέρι, ἢ σπέτζ
 ρουτας, καὶ φλεγματο
 μὴ τὴν ξύγη τινὰς
 τὴν σάρκα πολλά, κα

Διὰ τὸ

ς. 10. Καθαρίσον
 τὸν χόρτον, ὅπως εἶν
 διὰ τὸ τὸν λέγουν
 δον, καὶ εἰς τὰ νησί
 ὅταν ρίψῃς ὅλην τὴν
 καλάμια φέτταις φτ
 ράμμα, νὰ κάμῃν εἰ
 μέρας 40. νὰ μὴ το
 βάλῃς μίαν λίβαν ἀτ
 ξύδι δυνατὸν, καὶ κλε
 λε το νὰ κάμῃ ἡμέρας
 τε εὐγάλε τὴν σκύλ
 λά εἰς τὸ ξύδι, ἕως

τητα, καὶ αὐτὴν μὲν
φύλαξον.

Ἡ πάλιν καθάρεια
γὰρ ἔπαρε εἴα προμη-
νει εἰς τὸ ὄρος, νὰ
καθαρείσῃς καλά, καὶ
δι, νὰ κάμῃ τὸν κα-
τὸν Ἡλίον, καὶ τότε
ξος φύλαττε ἀκρεβά-
γον εἰς εἴα χελιάε-
τε. ἀκόμι αὐτὸ τὸ
τας τὰς χάρειας. σε-
ζει τὰ γέλη, καὶ ὅλα
καθαίρει τὴν φωνίω,
μνει τὰ φαγητὰ καὶ χ-
βλάπτειν ὀλότελα, καὶ
ὅλα τὰ περιασδέματα
κόπρον, καὶ ἔρος. ὅλα
ἔξωθεν. σαζόμενον
κῆκσιν ὠφελεῖ. ὁμοί-
εἰς τὴν σκληρότητα τῆ-
εἰς τὸν σελωιαζόμενον
νείας ἰάξασον.

Περὶ

Δ. ΙΙ. Τὸ Γάλα ἔχ-
τη τῆ ὕδατος, ἢ γὰρ ὅ-
αὐτὴ εἶναι ψυχρὰ καὶ
καὶ συγκερασῆ, ἀπὸ τ-
ρος. ἢ τρίτη εἶναι φλε-
ὁ τυρὸς γίνεται. ὅτα

χυμῶν εἶναι ἀβλαβό
 φεύγετο, ὅτι γυνῶ
 βλάπτει τὰ γέλη,
 πίης, πλυῶν ὕπερα
 τὸ γάλα εἶναι κινητ
 ἔ τὸ πίης, μὴ φάγ
 ρόν, ἢ κρασί, ἔτε
 σης ἕως νὰ χωνύσ
 εἶναι ἀπὸ πόρβατα.
 ἔξω ἀπὸ τὸ γυαίικ
 γ. τὸ γηδινόν. καὶ
 λιμῶν τὸ γάλα εἰς
 τὰς νέες. διατὶ καθ
 ἄς εἶναι νωπὸν. ὅτα
 γον ἄλας, ἢ μέλι,
 ξη εἰς τὸν σόμαχον
 νέες, καὶ χολεικὰς
 εἶναι καλόν, ἀμὴ β
 ξώγης παράγματα ξ
 γάλα ὀλότελα. τὸ π
 ρότερον, καὶ μὴ τὸ ξ
 βαραίνει τὸν σόμαχ
 κεφαλῶ, χονξάινει
 θῆ, καὶ κάμνει φλε
 το κάμμιαν φορῶν,
 ὅλα τὰ φαγητὰ πορ
 ρα, ἢ ξερνάς το, ἢ φ
 μεγάλην βλάβην,
 νότον. ὁ βέτυρος δ
 λιμος μάλιστα εἰς π
 σφίσμα λαιμῶ, δια
 τὸν βαίσιον εἰς ὅλα

ἡ κορφή τῆ γάλακτος,
βοῦντὲ λάτε, καὶ τὸ ἔχ
δύσενικώτατον, σφάλλα
βλαβερόν. διατὶ γένν
εἰς τὴν κεφαλὴν τὴν
τὸ φαγὸν ἀπὸ τὸν σόμ
εἶναι νόσιμον, τὸ ξώγ
ειν ἢ μέλι, καὶ ἔπω
εἶναι γέροντες, ἢ κακο
νον οἱ νέοι καὶ εὐρωσοί.

Διὰ τὸ Τ

§. 12. **Τ**ὸ νωπὸν τ
ἀμὴ τὸ παλαιὸν εἶναι
βλαβερόν· διατὶ εἶτο
ψαν, ὁξάπτει τὸ αἷμ
τὴν πέψαν, καὶ βλάπ
σας ἔχον ἀχαμνὸν σ
τινάς, ἢ πολλαὶ ὀλίγο
ἀμύγδαλα. ὅσοι δὲ
λα, ὅτι κάμνιαν χάρ
ἔτε ὠφέλειαν τινὰ δίδ
ρος κινᾶ, ἀλλὰ μάλισ
ἄλλας βλάβας αἰτιᾶ ε
ἴχον τὸ νωπὸν, ὅταν ε
βοσκῶν, καὶ νὰ μὴ
ρθεῖ ὀγλίγωρα, καὶ
τὸ λοιπὸν ἄς ξώγη
εἶναι μοιμερείτικον.
τόσον καὶ αὐτὸ γίνεται

Ἡ μυζίθρα ὅταν ε

γάλα καλὸν δού βί
 ψαν καὶ καῦσιν τῆς
 ἢ ἀλατισμὴ καὶ π
 καὶ μάλισα τὸν ψυχ
 δει δίψαν, σφίγγει
 ξαν εἰς τὸ ἔρος,
 λοιπὸν ἄς τὴν τρώ
 πὸ τὰ ἄλλα φαγητὰ
 χεμάς εἶναι κινήτικα
 χεῖαν κάθε ταχὺ

Περὶ Μ

§. 13. Τὸ μέλι εἰ
 σαίνει τὸν σόμαχον,
 τὸς νέκς βλάπτει,
 μόν, καὶ γυνᾶ εἰς τὴν
 πὴν χολήν. Ὅταν εἶν
 μέλιον, καὶ μὴ ἔχη
 ψυχρὰς καὶ τὸ ξώγ
 ζει τὸ σῆθος, κινεῖ
 κα. ἀμὴ ὅστις ξώγ
 γε ἀντάμα μὲ ἄλλο
 χαριν.

Ὁ Μοῦστος, ἢ γο
 κακοχώνδρον. καὶ μὴ
 τὸν βάλης καὶ ἀρτύσ
 ρόμοιον. ἐκεῖνος ὅπε
 γαι λεπτότερος, καὶ
 χον, καὶ κινᾶ τὴν κο
 σπλῆναν, κάμνει πα
 σοι ἔχει ἔμφραξιν

§. 14. **Τ**ὸ λάδι εἶναι
 ἀντιφάρμακον, καὶ τὸ π
 ἢ ἄλλα βλαβερά πορὰ γ
 κας, παχαίνει καὶ δι' ο
 πρὶν κάθε καλὸν κάμν
 μίαν κακοσυώλω δὲν ε
 ρεξίν ἐκείναι ὅπῃ τὸ π
 πολὺ φαγί, διατὶ χα
 λαίαι. τὸ ἀγγερόλαδον
 δὲν βλάπτει τὸν λαιμὸν
 ἔμπλασμα χρησιμώτερον
 κιον. τὸ ἀμυγδαλόλαδον
 πίλοιπα, ἔχουσι τὴν
 γώτερον. μόνον εἰς τὴν
 πέραςότερον, καὶ ὅσα
 καὶ μάλις τὸ δαφνόλαδον
 πάθη διάφορα ἀλειφόμε

§. 15. **Τ**ὸ κρέας εἶναι
 ἄλλα βρώματα, καὶ τρέφ
 κολία μετατρέπεται εἰς
 μερικὰ ζῶα ὅπῃ βλάτ
 φουσι τινὰς ἐρμικείας
 τὸ συμφέρον σας. Γινώ
 κρασία, οἱ καρποὶ, καὶ
 ἔνται καὶ τρέφονται εἰς
 πρς, εἶναι ὑγιέστερα.

καὶ φυσᾶ ὁ αἶρας, καὶ
 καὶ ποταμοὺς, ἕτε αἶμα
 μὴ ὅσα ζῶα τρέφονται
 εἶναι καὶ πολλά βλάβη
 παπίτζαις, χλωμαίαις
 κρέας τῆς νέων ζώων
 χώνδρον, καὶ τροφίμων
 τὸ γεροντικόν. διατρίβουσι
 πτεσιν. ἀλλὰ μόνοι
 χρόνων καὶ ἔμποροισιν
 ράσαν. τὸ κρέας τῶν
 νέων καὶ θερμόν καὶ
 ψυχρόν καὶ κακοχών
 ἀρρώσθη τὸ καλοκαίρι
 σίω θερμότητα ὡς
 κρέατα τῆς θηλυκά
 ἔξω ἀπὸ τὸ γήδινον
 λίτερον ἀπὸ τῆς τράχου
 εἶναι τὰ ἀρσενικά
 κρέας εἶναι βλαβερόν
 ξηραίνει τὴν σάρκα

Τὸ παχὺ κρέας
 ὀλίγη τροφίω, καὶ
 τὸ ἀδύαμον θρέφει
 τὸ μεσιακόν, ναὶ μετὰ
 τε περὶ αἵμα ἀδύαμα

Διὰ τὸ Κρ

β. 16. Τὸ εἶναι
 ρον, παρὰ τῆς τετάρτης
 γενεῆ ὅσοι δὲν δελοῦνται

καθαρόν κὴ ἄβλαβον.
εἶναι καλλίτερον ἀπὸ τὸ
ναμώτερον, τρέφει περὶ
καλλίτερον. διατὶ τὰ ἀ
ρια βενά, κὴ κοπιάζου
ρα, ὅπῃ βόσκονται εἰ

Ποῖα κρέατα

δ. 17. **Τ**ὸ μουνουχα
ποροβάτῃ καλλίτερον. ὅ
κρέας εἶναι ἀπὸ τῆ ἀσ
ρον. τὸ κρέας τῆ δεξι
νὸν ὡσανὶ κὴ ὁ μικρὸς ε
νδτικὸν ἀπὸ τὸ ζερβο
μέρος τῆ ζώῃ εἶναι χα
παρὰ τὸ εἰσώτερον. δι
τῆς καρδίας γίνεται ἀ
σιμώτερον. Τὸ κρέας
νελίῃ, τῆς αἴγας, κὴ ἀ
κὴ συγνά, πρέπει νὰ
τὸ βράσιμον συκερνᾷ
τὸ χοιρῆν, τὸ μινεχα
γίνονται ψιτὰ εἰς τὰ

Τὸν ψιτὸν δίδει πολ
κοχώνδρον, κὴ μὴ χορ
ρόπτον εἶναι καλοχώνδ
πει νὰ κάμνης ὀπτὸν
ὀλιγώνει τὸ πάχος τῆ,
διατὶ τὸ ζεμὶ ἰατρῶει
μα τρῶγε τὸ μαγερό
ψιμμῶν, ὅπῃ εἶναι

τινὴ νύκτα. τὸ τινὸς
χειρότερον, καὶ φεῦγε

§. 18. **Ε**ὰν δὲν
ὅτι εἶναι πολλὰ ψ
φλεγματώδεις καὶ γε
χροῦς τόπους, καὶ
βλάπτει περιεσώτε
τὰς φριήρεις, ὅπερ
νειαν. ἀμὴ ἀφ' ἧς π
τὸν εἰς τινὴ σέβλα
γεν μεσκοκάρφια,
σι σκόρδον, ἢ περ
τινὴ ὑγρότητα, καὶ γ

§. 19. **Τ**ὸ κρέας
γεννᾷ πολὺ αἷμα,
μοχάει, καὶ ἡ δὲ
καλοχώνδρα. ἀμὴ
κὸν, ὁμοίως καὶ τῆς
σι κακίῳ τροφίῳ.
νάς, ἄς τὸ μαγερο
χυνὸν καὶ περσοσέλινο

§. 20. **Ε**ἶναι καλὰ
ἔξῃ μύων. καὶ δι

ἀρσενικά. ὅτι αὐτὰ δίδω
ἀρρώστους καὶ ὑγιαίνοντας
ζῶσιν. ἐπεινοὶ δὲ ὅπως
ψυχρὸν σόμαχον, ἢ σ
σιν. ὅπτον εἶναι καλλί
τρώγεται ψυχρὸν πάντα

Τὸ Ἄ

§. 21. **Τ**όσον ἀρσενικὸν
καλὸν, ὅταν εἶναι νέον
καλλίτερα ἀπὸ ὅλα τὰ
ἔχουσι παραλυσίαν τινὰ
σοὶ εἶναι παχεῖς νὰ
ἀμὴ οἱ ἀδυνάμοι μὴ το
ναὶ βλαβερὸν τὸν καιρ
σιν. ἀμὴ τὸν ἄλλον χρ
καὶ ἄς τὸ ἀλείφειν μέλ
χωνδρτικότερον. τὰς φλ
τερον, νὰ τὸ ξύγειν τὸ
δεις καὶ οἱ νέοι μὴ το τρα

Διὰ τὸ

§. 22. **Ο**ταν εἶναι ο
ῶφέλιμον εἰς κάθε ἀν
σκεται εἰσὲ ὄρος, καὶ τ
τότε δίδει τροφὴν καλ
γλυκόφαγον. τὰ ἔμφο
ρότά. καὶ τὰ ὀπισθινὰ
δον, ἢ φασκομηλέαν.
δον εἶναι ἄλλο ὑγιές

τερον, ὡσαύτ' ἐτέτο
 αὐθροπος, ἕως να
 ροντικὸν εἶναι βλα

§. 23. **Εἶναι** θερ
 κον ὑγρότερον. τὸ
 ἔτε γεροντικόν, ἔτ
 αὐαθρεμμείον εἰς
 τροφίω πολλίω, κ
 δ' ἔγνεῖς, ὅπῃ δα
 εἰσὲ κακὰς χυμὰς
 τὸ ἔρος, καὶ πάθος
 χολίω περισσῶς.
 ὅπτον εἰς τίω σῆβ
 χορτάεα, ἠγουν
 ἄλλα τοιαῦτα, βλα
 γουν τὸν χειμῶνα
 οἱ σπυδαῖοι ὅπῃ
 μήτο τρώγεσιν. Το
 ἀπὸ τὸ ἡμερον· ο
 χάειτας ὅπῃ εἴπομ

Δι

§. 24. **Ἡ** μαύρη
 παχυά. ἢ κρέσα μ
 κινη, ὡρὶν να κάμ
 τερας. δίδει πολλ
 θας, χωνδῆει εὐκα
 φλέγμα· ἀλλὰ γα

ἔν, διατι εἶναι κρέας
τῷ κρᾶσιν τῷ φωνῷ
λῷ ὠφέλειαν, τῷ ἀνθ
μοίως καὶ τὰ πετεινόπτε
τῷ ταῖς ὄρνιθαις. τ
καιρὸν μετῷ ἀγγυεῖδα
ρα. ἢ γαίαις ὄρνιθαις

Διὰ τοῦ

§. 25. **Τ**ὸ κρέας
σιν, ἀμὴ δὲ δίδει πο
ἀδυναμίζει τὸν ἀνθρώπ
τὸν ζώον, διατι τῷ
λός τῷ ὅπως νὰ τὸν τρο
τῷ ὠφελῶνται. ὁμοίως
νεν τὰ ὀδόντια τῷ. διατι
ἢ τὰ κάμνει καὶ δὲ γαίαις
τῷ λαγῶ εἶναι ἀργοχῶ
μα, σίφει τῷ κοιλίαν
τῷ μελαγχολικῶ, καὶ δ
πὸν οἱ σπυδαῖοι μήτον
λαρδί πολὺ εἰς τὸ τζ
ἄλλο παχὺ μετῷ σπέτ
πλῶ μόνον τὸν χειμῶν
ματώδεις καὶ νεώτεροι.

Τὸ κρέας τῷ κενελίσ
ἀνοσώτερον, εἰς δὲ τῷ
διατι θρέφει περισσότερον
καὶ τῷ ὑγρότητα, ὅπως
χωνδρῶ οὐ γλιγορήτερα,
βράζης τῷ ὄντον ὀλίγον,

κατέλλαν, ἢ ἄλλα ἀπὸ
τὸ πηρεχᾶς, ἀμὴ τὰ
λα γέροντας βλάπτ
ἡμέραις.

§. 26. **Εἶ**ναι θερμὸν
εἰς τὸ δεύτερον. τὸ
καλλίτερον, καὶ δίδει
νὰ καύσης, ὁ καπνὸς
τὰ φαρμακερὰ ζῶα
δύσκειται εἰς τὴν
τιφάρμακον. δι' αὐτὴν
ριακὴν. Τὸ λάφινο
δει τρόμον εἰς τὰ
τὸν τεταρταῖον ρίγος
τὸ ψήσης μὲ πολλὴν
χὺ, χάνει τὴν καπνὸν
το ξώγου το καπνὸν
δια, καὶ γίνεται βλάπτ

§. 27. **Ο**σα εἶναι
ραν ὅπερ τὰ ἐγκύνη
ώφελιμα, ὅτι θρέφει
τῆς σαρκὸς τὸ σκαπνὸν,
καὶ σαματῶσι τὰ
τὰ τρώγη πᾶς αἰθρῶν
ἀργῶσι τὴν χώνδρον
λιν νὰ φάγῃς ἄλλα

πει ὅταν φάγῃς αὐτὰ
ἢ τότε νὰ ἀπογλυθῆς.
πτικὰ, ἢ περίασα κακ
σπρον, τὸ ὁποῖον ἔωρ
τηγανιστὰ εἶναι τριχειρο
γὰ μὲ ὄψαριον.

Περὶ Ὀσπρίων

§. 28. **Τ**ὸ κυριώτερον
γενήματα εἶναι τὸ σιτ
καλλίτερον δὲ ἀπὸ ὅλα
ταν εἶναι καλὰ ἄειμ
χαράφιον, πασεικόν,
λα χορτάρια, γερὸν,
νὰ μὴν ἀλέθεται εὐκο
πάρια εὐμορφα ἔξωθεν
μνην πολὺν πύτερον.
ψωμί ὀλίγον, δεύτερον
πάλιν εἰς τὸν ἀνδρω
τὸν σόμαχον ἀπὸ βλα
ειασίματα.

Περὶ

§. 29. **Ε**ἰὰν εἶναι θέλη
φον, ἄς εἶναι τὸ ἀλεύ
ἀλέσθη, διατὶ λαμβο
μύλας μίαν θέρμην ἀφ
πολὺν καιρὸν ἀλεσμέν
νει τὸ ψωμί βλαβερόν
νερὸν εὐμορφοκ, ἢ τὸ α
Georon. F

ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ
 ρον· ὅτι καὶ τὸ ξυμὸν
 τὸ πολλά ἀλμυρὸν,
 μάλιστ' ἐκεῖνο ὅπερ
 γινε λειψόπιτα, ὅπ
 τι τὸ εἶα δίδει πόιν
 καὶ βλάπτει τὰ ὄμμ
 εἶναι δυσκολοχώνδρ
 μὸν καὶ κακόψητον.
 νωθον συναντήματα
 θαυμασιώτατα, καὶ
 τὸ ψωμί τῆς πυτέρας
 δὲν δίδει πολλὴν σα
 καρπῶν τὰ ἄλλα.
 ξυμαδίς δίδει τὸ κα
 τὸ ψωμί τ' εἰς πουσῶς δ

Πε

§. 30. **Τ**ὰ ῥεβυ
 σπρα, μαῦρα, καὶ κό
 τὰ κόκκινα περὶασότε
 τάλω, κινῶσι τὸ ἔρο
 τὸ γάλα καὶ τὸ σπέρ
 τῆς δυσχερίας, κάμνε
 φελῶσι τὸν φλέγμανα
 τὴν καθαρίζουσιν, ὅ
 ἀρτυμσία. καὶ ὅσαις
 γινῶσιν εὐκόλα. εἶνο
 λιστα ἔταν εἶναι κακο
 τὰ νεφρά, τὴν φῶσκα
 "ταν τὰ βράσης με

πεξοσελίνα, ἢ μὲ φ
τὸ νερόν ἀφ' ἐσπέρας,
μῆσον, καὶ κανέλλαν,
ἀμὴ ξῶγε ὀλιγώτερα.
δοῦ ἔχεν ξύπαις εἶνα
νῆσι πολλῶν βλάβων
νεφρὰ βλάπτουσιν.

Περὶ

§. 31. **Τ**ὰ κικκία
μόν ψυχρὰ καὶ ξηρὰ, καὶ
τὸν χειμῶνα εἶναι καλ
πας. ἀμὴ κάμνουσιν ἀ
λερικῆς, καὶ δίδουσιν
ξηρλαδίσης νὰ τὰ βρά
ει, ἢ κανέλλαν, ἢ μὲ
βλάπτουσιν, ἀλλὰ χων
ρὰ εἶναι ψυχρότερα, κα
ταν τὰ ξώγης χωεῖς
ἀπὸ ἄλλα φαγητὰ, δο

Διὰ

§. 32. **Τ**ὰ Φασέλια
ἄλλων χρωμάτων. εἶναι
πρώτον βαθμόν, καὶ τὰ
σι τὸ ἔρος, καὶ τὰ κατα
σπεια δοῦ πρέπει νὰ
ἀγνοεῖς ἀνθρώποι, οἱ
οἱ ἐργάταις καὶ οἱ χω
τὸν σόμαχον. ὅτι γιν

μον, περιωότερον ἀ
 κεφαλῶν ἢ τὸν σῶμα
 μὴ ὅταν τὰ βράσης μ
 νίω, ἢ μὲ τὸ κάρος
 ἀνιδρον) ἢ νὰ βάλῃ
 κακοσυύβωτες, ἢ δ
 ὁ πίμυτος, ἢ τὰ λ
 ἀντάμα μὲ τὰ ὄσπε
 Γίνωσκε δὲ ὅτι ὄλ
 εἶναι χειρότερα. ὅτι
 σα ξύλα δὲν βράζ
 δὲν χωνύσσι, ἢ π
 λοκάμωτοι. ἀλλὰ ἢ
 φάγη, ἄς πίνῃ ὕσε
 νὰ τὰ χωνύσῃ γορ

Δια

§. 33. **Η** φακὴ β
 φανίζει τὸ σπέρμα,
 δαλον. δι' αὐτὸ τὴν
 σωφροσύνην. ἀμὴ ἔ
 τί βλάπτει τὴν ὄρα
 ἐμποδίζει τὸ ἔρος, ἢ
 νεῦρα, τὴν κεφαλῶν,
 μαγερόσης μὲ σεῦκ
 σπανάκι, ἢ βάρσαμα
 λι, βλάπτει ὀλιγώ
 ρη, καὶ ὅποια βρά
 νὰ τὴν ἀγοράσης,
 εὐγαλέ τὴν, ἢ αὐτὴ
 βραση· ἀμὴ ἢ κακὴ

ἢ τὸ νερόν ὅπῃ τὴν
ἀκραιῶς, ὅτι τὸ ἔξω
ἀπομέσα σύπτικόν.
λίγον, καὶ νὰ τὴν
λά, κινῆ τὴν κοιλίαν
σφίγγει πολλά. ὁμοί
λυβράσης σύπτεισι. τ
λια. Ἡ φακὴ ὠφελᾷ
νον τὸν χειμῶνα ἄς π

Διὰ τὸ Ρ

§. 34. **Τ**ὸ ρίζι εἶν
ξηρόν, εἰς τὸ δόλυρον
λίω σπατάλιω ὅταν
ματα, καὶ πληθαίνει τ
κακοχώνδρον, καὶ ὅ
ται, ὅταν ἔχη πόνους
τὸ πλυῆς καλὰ με
πειτα, νὰ τὸ βράσῃ
γάλα, καὶ με ἀμύγδα
ὅτι τότε ἀφίνει τὴν κ
καλὰ, ἕως νὰ τὸ ἰδῆ
ὡς τὴν χιόνα. εἶναι
λίξι, νὰ τὸ ξόγυ
πτεῖ τὸς ὀκνηρὸς, τὸς

Τὸ μπίζι ἔχει τὴν
λαθούρια τῆς κικκί
ταῦτα ξέχωρα, διὰ νὰ
καὶ νὰ ἰσορήσωμεν τὰ
εἶναι ὠφελιμώτερα.

§. 35. Ὅλα τὰ χ
φύω ἐπιόμνα. Δι
τρεις ἐρμυνείας παρὸ
φρόνιμος.

Α'. Νὰ μὴ τὰ ξα
ἀπὸ ταῦτα τὰ δύο
κλα καὶ μαρέλια. δι
πραῦνσι τὴν πολλὴν
καῦσιν τῶν συκοτίων καὶ

Β'. Τὸν χειμῶνα
ἀνοιξιν καὶ τὸ φθινόπω
εἶναι ἕτε πολλὰ θερ
μεῖα, καὶ νὰ μὴ
σπόρον, ὅτι βλάπτει

Γ'. Ἐκεῖνα δὲ ὅπ
ἀρχῶν τῶν δείπνων, ἢ
εἶναι κινητικὰ, ἢ γυν
λόχαις, καὶ ἄλλα ὅμ
τὰ πρότερον, καὶ τὰ
ἕχης τὴν κοιλίαν ὑ

Διὰ

§. 36. Ἀπὸ ὅλα
προτίμησιν, καὶ δίδ
θίοντα, καθὼς εἶναι
κυριώτερα. τὰ ἡμε
κοινῶς ἡμέρα καὶ ἀ
κλίνεν τὴν κορυφὴν

μισιν αἷμα, ὠφελᾶ
σπέρμα, κινᾶσι τὸ
ἀπὸ ἀμμέδα, καὶ
ἅπλῶς ὠφελᾶσιν εἰς
μίαν κακοσυύλω δού
βλάπτουσιν, οἵτινες
χύνουσι τὸ πικρὸν ζου
ξώγουσι.

Διὰ τὰ

§. 37. **Τ**οῦτο τὸ χρο
θρωπον ἀδουήτε κα
κακοσυύλω δού ἔχει.
νεσαι καλόκαρδος, κ
ἀνθη καὶ φύλλα τε νο
νεσαι νὰ τὸ πίνης, ο
κάμνει καλὸν τὸ χρο
λικές· καθαρίζει τὸ
τόθια πολλῶν ἀνέσιν
σκληρότητα. μόνον β
ναι ἀπὸ μέσα πληγ
σε. τὰ ἀνθη τε δού
τὰ βράσης με ἀσανά
νδτικώτερα.

Διὰ

§. 38. **Α**ὐτὸ εἶναι
συπτικώτερον. ἐκεῖνο
λάβει, ἢ γινε γαλάζια
λεγε τὸ ξυφερόν. ὅτ

είζει τόσον τὸ στυκό
βλάβῳ, ὅπῃ ἄλλο
σότερον. ἀμὴ ὅσοι εἰ
χρὸν σόμαχον, ἄς τ
μείον, ὅταν εἶναι β
μην σαλάτα ἄς βαίν
ἄλλο θερμὸν χορταίε
χρότη. εἰς κάθε κ
λοκαίει, καλλίτερον,
φύλλα, τὰ ἀσάχνα,

Διά

§. 39. **Ε**ἴτῃτο πάλι
λαῖ ἰαματικόν. δι' α
συρόπια. καταφυχί
ρωμόα μέλη. σβυώ
ἀμὴ εἶναι κὶ αὐτὸ ψ
λίτερα. ἀμὴ νὰ τὰ
σας ἡμέρας ἕως νὰ
ὅτι τότε γίνοντι εὐν
θαεῖζσι τὸ αἷμα,
τῆς παραλυτικῆς βλα
μην τὰ μέλη τῆς. κὶ
ἄς τὰ ξώγην με τ
θερμὸν φράγμα. τὸ
ἀπὸ τὸ ὠμόν. Ὅταν
τῆς νέας, τῆς χολεε
πολὺ κὶ θερμὸν σό
δὲ εἶναι φυχῆς κρα
ἄς τὸ ξώγην με βα
χόν, ἢ με ἄλλο θερμ

§. 40. **Τ**οῦτο τὸ χορ
 καιρόν. δι' αὐτὸ δέν το
 τε ἄλλος ἰατρὸς παλαιό
 νος εἰρέθηκε τεχνικῶ
 πρακτικὸν εἰς τὴν τέχ
 τις ἔβαλε μέσα εἰς
 τὸ ἔχουσι εἰς τὴν γ
 χορτάειον ἀρωματικὸν
 φαγα ποτέ με καλλίτερο
 τὸ ἔφαγα εἰς τὴν σα
 μήνες ὅπως εἶναι χλωρα
 χειμῶνα ξηραίνεται, καὶ
 ὁποῖαις πέρνει ὅστις θ
 πόντα, ὅτι σπόρον δέν
 κρικὸν πολλά εἰς τὴν γ
 ὅπως ἀρτεῖ με τὴν ἐσίο
 ἡγαν ἀντίδια καὶ μαρέλι
 καὶ με τὴν θερμότητα τῆ
 ἄνεσιν πολλῶν τῶ σωμα
 ναὶ δῶδες καὶ καλοχώνο
 δίδει τῆς κεφαλῆς πολλ
 τὰ φλέγματα, ἰατροῦει
 ἀπὸ πᾶσαν ἀδύνηαν,
 κρᾶσι, καὶ τὰ πλυῆς
 εἰς φόβον πανέκλας καὶ
 ἐγγίζει τὸ κακὸν ὅλοτε
 εἶνα ὠφελεῖ ὅπως καὶ εἶνα
 ματώδης, καὶ ὅλας τὰς γ
 ἔχον βράσιν πολλῶν εἰ

γυν αὐτάμα με ψυ
 βλάπτει τὸ συκότη
 μάλισα τὸ θέρος.
 τὸ γλυκοκρόμυδον,
 φυξάνει Τραχόν, κ
 φείον. ἀμὴ ἐγὼ νορ
 κυτρολαίμονον,

Περὶ Μ

§. 41. **Τ**ὸ μάλα
 ρος, κὴ τὰ καταμύ
 εἶζει τὰ νεφρά, κ
 ἐντόδια. ἀμὴ περ
 μάτων, γὰ τὸ ξώγ
 ὤμὸν εἶναι καλόν.
 ὀφθαλμοὺς, ἃς κο
 πλυώεν σπῶτον κα
 τα γὰ τὴν ἀποσφο
 νην εἰς τὰ ὀμμάτια
 ται ὅταν ἔχεν μικ
 ὀρριθοτύφλωμα. κ
 δια, τὰ ὅποια κρύ
 πταις αὐτῆς ὅλον τ
 ὅταν εὐγην εἶναι
 ὀμματα εἰς τὸ μά
 ἔχει τὴν ἐπῶνυμί
 ἠγην ὅς τις τὸ συ
 ποιος τὸ πολυξώγ
 διατὶ θερμαίνει τ
 πέτραν. καὶ ἃς τ
 νεώτεροι, κὴ ἃς δι

βαίνον εἰς τὸ νερόν παρῶν

Τὸ Μαρέλιον εἶναι
κολοχώνιδτον, καὶ πρὸς
τὰ ἐπίλοιπα χορτάρια
τῆ σαμάχου, παύει τὴν
λύην, φέρνει τὸν ὕπνον,
σαρκός, διατὶ ξηραίνει
τὴν, καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ
τὴν ὠφέλειαν. μόνον
τροντες ὅπῃ ἔχον ψυχρὰ
μοναχόν, ἀλλὰ μετὰ
σκόρδον, κρομμύδι, ἢ
βάρσαμον, σέλινον, ἢ
σπρον, καὶ ἄδολον. παρῶν
κάμνει χεῖρα γὰρ πλυῖν
τὸν τῆ πέρνει κάποια
φύσεως, καὶ τότε σὲ βλά-
βλάψιμον τῆ ἔρχεται
λεγε τὰ κλεισὰ μαρέ-
χῶμα, καὶ δυνὴ χεῖράζον
τὰ ἔρωγαν ὕσερα ἀπὸ
μήτρως βλάβη τὸ κρο-
λάτερα. ἀφ' ἧ δὲ γάλακτος
καλοσιώλυτες. καὶ με-
της, καὶ ἔχει γάλα.

Διὰ τὴν

§. 42. Αὐτὴ θεραπεία
πρὸς σκώληκας, ἰατρὸν
τὸ σπέρμα. Θεραπεία
κινᾶ τὸ ἔρος, τὰ κατα-

ματικά, καὶ εἰς τὰ φ
 τρώγέ τινι με ζυδι
 ἀλατισμένη, βαίε
 ἔπειτα τινὶ ξώγε
 με ζύδι, καὶ μέλι
 λοιπὰ, καθὼς εἶπ

Δ

δ. 43. **Α**ὐτὸ ὠφε
 ζει τὸν φλέγμανα,
 μίω τῆς χολῆς. κα
 ὀλίγην δυνάμιν τῆ
 ἄβλαβον. μόνον τὸ
 ταν φάγη τινὰς πε
 νε καὶ πιπέρι, ἢ κα
 γε τὸ ξυφερόν ἀπ
 δαγκάση σκορπίος,
 ζαμόν, καὶ τὸ χόρ
 ἰαθευθῆς.

Διὰ

δ. 44. **Εἶ**ναι ψυχ
 καὶ συπτική εἰς τὸν
 λίτερη. ὠφελεῖ ὄσκα
 στον αἵματος, ἢ πτε
 μον τῆς σαρκὸς, καὶ
 δίδει εἰς ὅλα τὰ ἐν
 διὰ τὰ ὀδόντια, ὅτα
 ματα. εἶναι δὲ πολλ
 λιώτης ψυχρότητα.

ρίζει τὸ σπέρμα. λοιπὸν
ἀλλὰ μὲ σκόρδον, ῥῆκα
ἢ ἄλλα θερμὰ χορτάει.

Ῥῆκα, Κάρδα

§. 45. **Ε**ἶναι θερμὰ,
λίζαν τὴν σάρκα, διατ
βλάπτει τὴν κεφαλὴν
ἔωγης αὐτάμα μὲ τὰ
συγκερνᾶται εἴα ἀπὸ τ
σιώητες. τὰ ψυχρὰ,
ἀντίδια, καὶ ἄλλα ὁμοιο
ρὸν τῷ θερμῷ, εἰς τὸν
μὰ μοναχὰ βλάπτει
σίαν, ἀμὴ τὸν χειμῶν
μοίως πάλιν τότε νὰ μ
χωεῖς νὰ τὰ εὐώγης με
τρυφερῶ Ῥῆκα καὶ Κα
ἀσάχου εἶναι πολλὰ πυ
σώτερον.

Διὰ τὸν

§. 46. **Ο** δύσμος εἶ
φθεῖρει τὸς σκώληκας,
λίαν ἀπὸ τὰ βρώματα
νὰ πήξει, ἔ μόνον ἐκε
τῶ γυναικῶν, ἀλλὰ κα
λοιπὸν ὅς τις ἀγαπᾷ
καὶ βάρσαμον, νὰ ὠφε
θερμὸν χορτάει, καὶ τ

διὰ τῷτο, τὸ ἐμποδ
 μως, γὰ μὴ το τρα
 ναμίζεν, κὲ δού π
 τὸν τρώγῃσι τὸν κ
 καὶ ὅσοι ἔχῃσι πο
 χολεετικοὶ ὀλότελα.

§. 47. **Εἶναι** θερ
 διὰ τῷτο τὸ λέγῃσι
 ὠφελεῖ εἰς τῆς ναυ
 τῆς βλάβη ὁ βρω
 εἰς ὅλα τὰ βρωμερ
 βερὸν θανάσιμον, ἔ
 ταν πίτης νερὸν ἀ
 βλάβερὸν, σὲ ὠφε
 τῆς χυμῆς, κὲ τῷ
 ὠμόν, ἀλλὰ ψημο
 συύλω τε, κὲ τὴν δ
 κας ὅπῃ βυζάνην,
 τρώγῃσιν. εἰς δὲ
 λει, κὲ τῆς ὑδρωπικ
 ἔ φάγῃς σκόρδον, τρ
 σέλινον, γὰ μὴ βρω

§. 48. **Τὸ** προμμύ
 σπέρμα. ἀμὴ βλάβη
 γῆς ὠμόν. ἀνοίγει
 εἰς τῷ πορνείαν,

πὸν ὅταν θέλῃς νὰ το
βαίετο εἰς τὸ νερὸν π
ρη, νὰ ξεθυμαίνῃ. ἀμ
δὲν εἶναι διὰ ὑγρο
κράσεως, ἀλλὰ διὰ χ
κοπιάζουσι. ψιμμύον
λον τε τὸν θυμὸν, κὶ

Διὰ

§. 49. **Εἶναι** τὸ ἀτ
χορτάεμα, καὶ παρέπει
πτός ἀνθρώπος, μόνο
λεύουσιν, ὅπῃ εἶναι δυ
ρεῖς ἅς ἀπέχουσιν αὐτ
μὸν, δίδει μεταλόπονο
τὰ ὀδόντια. βλάπτει
εἶναι πολλαὶ κακοχώνδ
πτει τὰ νεφρά, καὶ κα
φοβερά ὄνειρατα. μόνο
πῃ ὠφελεῖσι τὰ φύλλα
τὰ βαῖης ψιμμύα. κὶ
φοβάσαι νὰ μὴν ἦσαν
νὰ μὴ σὲ βλάβῃ τὸ φ
να φυσικὰ τὰ μανιταεῖ
φανίζει κὶ τὴν κραιπά
κὶ νὰ φάγῃς παράσα ξε

Διὰ

§. 50. **Εἶναι** θυμὸν,
πὸν ὅταν τὸ φάγῃς ὕσ

ἀμὴ ἀν τὸ φάγῃς ὡ
καὶ βλάπτει σε. νὰ
τὴν βάλῃς ὡς ἔμπλ
καὶ σπλύσιάρης. ὅμο
τὴν ἀνωθεν φύσιν.
κο, νὰ πίνῃς τὸν ζ
τραν, ἢ εἶναι ἢ αὐ
μακρον. ἢ ἀγριαίς ἔ
ταῖς ἡμέραις, καὶ ε
τὸ συκότι. ὄθεν μ
πέρμετρα.

Διο

§. 51. **Τ**ὰ λάχανα
ὅταν τὰ πολυμαγερά
βράσῃς ὀλίγον εἶναι
ταῦτα τὰ φάγῃς ὡμα
καὶ τῆτο εἶναι μυση
ὅτι εἰ μόνον ξεμεθῶ
τὴν ἀμπελον εἰάν φυ
σύρνεται τὸ κλήμα
λόγῃς τῆς, ὅτι ἡ φύσ
δὲν συμφωνῆσι ποσ

Περὶ Σού

§. 52. **Τ**ὸ σεῦκλα
σπρον εἶναι κινητικό
κόκκινον εἰς τὴν γ
ξία γονῆσι κακού
θαεῖζει τὴν κεφαλ

μύτλω με ὀλίγον μέλι
τῆς ἀφτίων εἶναι ὠφέλ
τὸ ἄσπρον με σκόρδον
κας· τὸ ζυμὶ τῆ μαύρ
δάγκμα ὄφεις. Ὄταν
τίξης τὰς ρίζας τας εἰς
νονται μεγάλα περιωσ
τικώτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα
ρον. διὰ τῆτο τὸ κάμν
ὄλον τὸν χρόνον ἀντίς
ἐγράψαμεν.

Τὸ χρυσολάχανον εἶ
τὸ σπανάκι καὶ σεῦκλον,
περιωσότερον.

Διὰ τῆω

§. 53. Αὐτὴ εἶναι ψ
ματικὸς, καὶ ἀχαμνίζει
πει νὰ τῆω ξώγης μ
ξοσέλινον, ἢ ἄλλο θ
χολερικὸς ὠφελεῖ, ὅτι
σερβεί τὸ σκότι, καὶ
ἀμὴ ὅσον τῆω ξώγει
ρότερα τὰ ἐντόθια. δι
τὸν χειμῶνα βλάπτει
πόρον τῆς ἀφτίων κα
φύλλων, νὰ τὸν βαῖνης
τὰ φύλλα τῆς τὸ ἄλογοι
ἀπαύω τῆ, καὶ τὰ ἀνθῆ
πόσαις ἡμέραις, νὰ σ
φαλιῶ ὅταν πονέση σ
θεραπεία.

Geopon.

§. 54. **Τ**ὸ πεπ
 σιν, καὶ διὰ τῆτο
 βλαβερὸν ὅταν τὸ
 κρασί, καθώς τις
 ἀνδρᾶ ἀκράτῃ. ἢ γὰρ
 ταν τὸ φάγῃς, καὶ
 ὅς τις δὲν ἔχει κρα
 ται, καὶ βλάπτεται
 Ὅμοίως καὶ τὰ α
 ξώγῃς περιεσά. ἢ
 νῆσιν εἰς τὰς φλέβ
 ποίους γίνονται με
 καὶ ἄλλαις ἀσθενείαι
 καὶ ὅσοι εἶναι ψυχρῆ
 τί εἶναι πολλὰ κατ
 νδρῶν οἱ ὑγιεῖς, ἔω
 λιξδέεις να φάγῃς,
 θερμὸν χορτάριον
 ἀγγυρίων τῶν ψυχ
 ρίχνε ὅλον τὸ ἔξω
 μαχον ἄς τὰ ξώγῃ
 σι τῶν δίψαν, κινε
 φανίζουσιν. Ἐὰν θέ
 μίαν πήχυ, ὅταν
 σε, βάλετο εἰς εἴνα
 εἰς τῶν ἀγγυρῶν να
 κραίνει τὸ ἀγγυρίον
 καὶ ὅταν θέλεις να
 μι, να ἰδῆς εἴνα εἰ

θέλεις νὰ φυλάξῃς τὸ
νὰ μὴ σαπιθῶσι, καὶ
νὰ μὴ δίδῃ ὁ ἥλιος,
καμπόσω ἄμμον, καὶ
ξηρὸν χορτάει, ἔπειτα
παύω, σκέπασαι τὸν
ἔεις μύες ἄσιπα.
τὰ κάμης ἀπὸ τὸν δια-
τερα, βάλε εἰς σὲ πα-
παχὺ ὅταν περάσῃ ὁ
σπόρον, βάλε κοπριαὺν
ταῖς ὀλίγον, καὶ φύλα-
ἔως τὴν ἀνοιξίν. καὶ
τὰς εὐγάλε εἰς τὸν Ἡ-
γῶν μὲ τὸ χῶμα ἐκεῖ
εἰζώσης, καὶ ἔτις κάμης
θέλεις νὰ φυτῶσῃς τὸν
τὸ γάλα νὰ μοσκώῃ,
γλυκέα καὶ νόσιμα· τὸν
σὲ ζάχαριν, καὶ ροδόσαρ-
πεπόνια γλυκύτερα, καὶ
ἡγαν τὰ χειμωνικὰ εἶνα
γαν ἔ μόνον οἱ ὑγιεῖς
καὶ οἱ ἄρρώστοι· διατὶ
σερδύεν τὸν σόμαχον.

Διὰ ταῖς

Ἡ, ἡμέραις εἶναι καὶ
ἡ τρυφεραῖς τὸν νὰ μ.
σιν ὅλοι εἰσὲ πόθον,
φαγητὰ καλλίτερα. οὐ

ἄνοιξιν, ἀλλὰ καὶ
 σεν, καὶ ταῖς χών
 Ἰταλίαν, καὶ ἀσπί
 ταις ἀφ' ἧ ἀποδειπ
 σφραγίδα τῆ σομάλ
 δού δίδουσιν, ἀλλὰ
 λιῶ, καὶ βαραίνουσι
 λά κακοχώνδεταις
 πιπέρι καὶ λάδι, βλ

Π

§. 55. Ὅλα τὰ π
 θρωπον βλαβερά, κα
 διατὶ γεννῶσιν αἷμα
 δὴ δίδουσιν ἀπὸ τ
 θέλομεν γράψαι κα
 διὰ νὰ ἡξίωρη πάς
 τοντα, νὰ κυβερνάτ
 Λοιπὸν τὸ ὄφελος ὅ
 τῆτο. παραύνουσι τῷ
 τῆ αἵματος, καὶ δρ
 τῆτο τρώγετε πρώτ
 νε κρασί συγκερασμ
 τὰς φλέβας ἐκκολώ
 καὶ αἷμα πολὺ, κάμ
 μάλις τὸ καλοκαῖ
 κα, ἀφ' οὗ φάγης
 διὰ νὰ κάμνουσιν εἰς τ
 τε δείπνα, ἢ γούρ
 μου διὰ τὰ σῦκα, κα
 καὶ ἄλλα κινητικὰ.

νία, νέσπολαις, ἀχλο
γε ὀλιγώτερα, τὰ ὅ
βλάβει· μόνον ὅσον
ὑτέρα τρώγε ὀλίγα.
ἄς μὴ τὰ τρώγην ὀλό
χην σκελήκια μὴ τρα
σίας· ὅταν ἐν ἴδης μ
εικὸν χλωμὸν, καὶ κυ
τρύπαν, μέσα εἶναι ο
τρώγης εἰς εἷα φαγί
μερον τρώγε λόγος χά
λα, καὶ τὴν ἄλλω ἄλλ
σης τὸ φθινόπωρον.
ὅσα τρώγεις, ἢ γιν ἄ
γε καμπόσον ἀγκυρα
τὰ πολυκαμωμεία ξ
ζωύφια, καὶ τὰ μολυώ

Διὰ π

§. 56. **Αὐτὰ** δίδουσι
χαίνει ὅς τις τὰ ξάγε
τὴς φύλακας τῶ ἀμπέ
φύλια κοινῶς, ἀλλὰ τ
διὰτὶ εἶναι θερμότερα,
μὴ δίδουσι δίψαν· το
καὶ κακοχώνδρα, καὶ δ
δὲ ξυμὰ πολλὰ βλάπ
λότελα· ὅσα εἶναι καρ
τὸν μέσον φυλαγμεία,
καιρὸν κρεμασμεία, εἰ
χρῆσιν εἰς τὸν ἥλιον ὀ
ρίζει τὴν κακοσιώλω τῆς

§. 57. Ἡ ἀγκυρα
 γυσι πράσιναις εἶνε
 μαχον, καὶ σφίγγου
 ραῖς καὶ ὄρμαις βλ.
 θαλμῆς, καὶ τὸν στ
 μίαν ἐρμύειαν θαυ
 νετε, να γίνωνται
 Ἐπαρε ἀσβέσω ἀ
 νον λίξαις ἔξη. βά
 νακάτωσαί τον να γ
 γουν χυλός. ἔπειτα
 κρυσίον, ἢ ἀπὸ βα
 να γνή εἶνα με τὸν
 μέλαις ταῖς ἐλαίαις
 μέσα, να κάμην ὀκ
 ρον. καὶ σάλδεταις
 γωθῶσι με κομμάτι
 πλῦνετας καλὰ, κα
 να κάμην ἡμέρας π
 ἐκάσω, καὶ τότε ἔχ
 με τὸ ἄλας, καθὼς
 βάλεταις εἰς τὴν ἀ
 ναις εἰς τὴν φυσικῶ
 τες γλυκύταταις, ταῖ
 πι ἀλειφθόν, να κα
 λαίας δεῖ καρπίζει
 καὶ εἶναι ἀπὸ ἄλλην
 ρίζας τε, ἀφεςταις
 τε πάλιν ταῖς σκέ

πλέον χρήσιμον εἰς τὸ
ρον, μὲ τὸ ὁποῖον ἄλλο
τὸν πόνον, ἔξαλείπτε
ραν, καὶ κρατεῖ τὰς τε

Διά

§. 58. **Τ**ὸ φλεῖδι τὸ
θερμὰ, καὶ κάμνεν καὶ
ὀγλίγωρα, καὶ μάλιστ
κον, καὶ εἰς δάγκασμα
εἰς ἄλλα ἰοβόλων θη
κίδα, καὶ τὸ ἔσωθεν τ
πολλὰ κακώδητα, καὶ
γῆς ποτὲ κίτρον καθα
τὴν ἔξωθεν φλεῖδα,
βίω τε ἔσωθεν. Φαίνε
γυπτίων, ὅτι ἑκατάκι
θρόπος εἰς θάνατον,
ἄλλα θηρία θανάσιμα
φαγαν αὐτὴν τὴν ἡμέρ
λάκκον, εἴνα κίτρον,
τῆς ἰοβόλων, καὶ τὴν α
τὴν αἰτίαν καλλίτερα
ξον καὶ τὸ ἔφαγε, τὰ
κοντές τε πάλιν εἰς τὸ
θηρία. ἀμὴ μόνον ὁ
ἀπέθανεν. ὁ δὲ ἕτερος
ἢ δύναμις τοῦ κίτρος ο
κητράτο εἶναι πολλὰ
καθὼς εἶπομεν, ἥτις
τοῦ σπόρου πάλιν τὸ

ὅπῃ γίνεται μετὰ τὸ
 μὲν φάρμακον καὶ π
 νατικόν, καὶ τὸ ἀλεί
 νης καὶ ὀλίγον, ἢ τ
 τὸ φαχνόν του εἶναι
 το τρώγης μοναχόν,
 ζάχαριν.

Δι

§. 59. **Τ**ὰ Λεμόνια
 κίτρα, καὶ εἶναι μικρ
 γινῶσι χυμούς μελο
 τροφίω, ἀλλὰ μάλισ
 σφίγγουσι τὴν κοιλί
 τρώγαν ὅσοι ἔχουσι
 ματώδεις καὶ γέροντες
 νέοι ἄς τὰ ζώγαν τ
 ζάχαριν. Ὁ ζεμὸς
 ὅποιος ἔχει φιάγκο,
 ὀγγίαν μετὰ ἄσπρον κα
 ῥομπόλαιον, διαλύει
 τοῦτο ἔχουσι περιεσσο
 μονόπυλα.

Διὰ

§. 60. Ὅσον εἴπομα
 κάται καὶ διὰ τὰ Νερ
 ναὶ ψυχρὰ καὶ δυσκοίλ
 τροφίω τινὰ δυνάδι
 χολὴν εἰς τὰς θέρμα

Φερμά· ἡ σπόνη τῆς
μόνον τὸ κόκκινον λετ
ρὸν μαχαῖει νὰ μὴ
τὸ κάμης σκόνω) α
κὲ πάθη τῆς καρδίας,
καὶ νὰ τὴν πίνης μὲ
ἡμέρω ἢ πανῶκλα.

Διὰ

§. 61. **Τ**ὰ ἄσπρα εἰ
φαζὰ, καὶ τὰ μαῦρα εἰ
ἀπὸ τὰ ἄλλα παρικὰ
δίψαν. φθείρουσι τὸν
νοῦσι, τὰ ὄραμα εἶνα
ειζέτα, ρίπτει ὄλω
πολλὰ βλάπτει τὸν
ξηρὰ ὠφελῶσιν εἰς τὸν
κὲ βλάπτει τὸ σπικότι
σι τὴν φώραν καὶ φεί
φάγης χλωρὰ σῦκα,
ραύτζι, ἢ ἄλλο πρᾶγμα
μὲ ρίζανω κὲ καρύδι
ὀλιγώτερον.

Διὰ πο

§. 62. **Τ**ὰ ἀχλάδια
ὄλα ἔχει σχεδὸν μίαν
ταν τὰ φάγης προτιτέρα
γενῶσιν αἷμα ψυχρὸν
σιν ἐκείνης ὅπε πάχε

σοι ἔχουσι δυσουεί-
 γουσι, διατὶ γεννο-
 κτρα καὶ τὰ ἀγρία β-
 στα τὰς ἐπιληπτικῆς
 γης μὲ ζάχαριν, δ-
 γης ὠμά, ἃς εἶναι
 καὶ ξώγετα ὕπερα ἀ-
 πίε εἴνα ποτῆρι κρο-
 κοσυήτες. μόνον οἱ
 οἱ γέροντες μὴ τὰ

Δ

§. 63. Ὅταν τὰ
 φαγία, σφίγγεσι τ-
 ὕπερα, τὴν κινουῖσ-
 τὸ κυδωνάτο πάλιν
 ἔχη καὶ ζάχαριν, ὅτι
 λαγχολίας. τὸ φθι-
 καλὰ νὰ τὰ τρώγη
 γει ὠμά καὶ νησικός
 ρα, καὶ φέρνεν ἀθρό-
 ρος, καὶ κρατίζει κα-
 θυμίαςιν.

Δ

§. 64. Τὰ ξυμὰ
 λευκοὶ εἰς τὸ ὕπερα
 νησι τὴν χολίω θα-
 ῥωσοι ἃς τὰ τρώγην
 χυμὸς νὰ ἀνέβην εἰ-

δίψαν, καὶ ὠφελεῖσι τὸ
δὲ γλυκὰ ὠφελεῖσιν ἐν
σαρκικᾷ ἐπιθυμίᾳ,
ἴσον εἰς τὴν θερμὴν δ
ρώσος, ἔτε καὶ οἱ ὑγιει
μόνον τὸν χειμῶνα ἄς
ξυμὰ ἀπὸ τῆς ἀνοιξιν
τὰ ξυμὰ, ὡσπερ καὶ τὰ
ταπίνη ὅλον, ἀλλὰ μό
καλα ἄς τὰ πτύη, διατ
τεία αὐτῆ μικρὰ Ρογδ
νον ἐκείνον εἰς τὰ ὄμμα

Διὰ π

§. 65. **Τ**ὰ Καρύδια
τὰ τρώγης με σῦκα,
μακα, καὶ εἰς τὸ δάγκ
καὶ νὰ βιώνης καμπόσσα
μα, ἢ πράσινη φλεῖδα,
γέρεμα, χρησιμῶς ὡς
ὄφάριον, ἔωγε ὑσερα
νετα ἀλιάδα, ἢ γυν σέ
ξώγης με τὸ ὄφάριον
ρύδι διακόπτει, καὶ ἀφα
μνει τὸ ὄφάριον. ἀμὴ
πτουσιν εἰς τὸν λαιμό
σαν, καὶ εἰς τὸν λάρυγγ
νον εἰς τὴν κεφαλὴν. ὁ
ὀλιγώτερον. τὰ δὲ ξηρά
πούς εἰς τὸ ζεσὸν νεκρ
κτα, καὶ ξεφλεῖδιζε, τ

χαρι, κὴ τότε χαίρει
 νεν τὸν σόμαχον.
 γμαπόδεις, κὴ μελο
 σιν σείωσιν. Ὅσοι
 δια, τὸσον βλάπτου
 μεγάλα, κὴ γερὰ,
 δὲ πολυκαιρισμῶνα
 Νὰ βάλῃς εἴνα κα
 λον, μαγερόεται ὁ
 λο κρέας νὰ τὸ ρίψ
 ζει τάχιστα. Ὁ ἴσ
 κὴ ὅποιος κοιμηθῆ
 κὴ ἀθροεῖ.

Διά

β. 66. **Τ**ὰ γλυκα
 ἤγαν δίδουσι πολλὴν
 λῶσι τὸ φῶς, αὐξάν
 σῆθος, εὐγαίνου τὸ
 νον, ὠφελῶσι τὸν ἐμ
 μον νὰ εὐγνή τὸ ε
 τι, τὴν σπλύῶαν, τ
 αὐτὰς ὅλας τὰς ἐ
 ξυφερά, κὴ κόπτεται
 ἀμὴ ὅταν εἶναι πο
 κὴ σέκοντας ὄραν πο
 πόνον τῆς κεφαλῆς,
 πὸν μήτα τρώγῃς ξ
 εἰς χλιαρὸν νερόν νὰ
 δατῆς, κὴ τότε τὰ τ
 λι, κὴ δὲν βλάπτου
 κὴ περισσώτερα ἐκείνε

κρά εἶναι εἰς ὅλας τὰς
μάλισα εἰς τὸν μέθυον
ἢ ἐπὶ δὲ πολυμεθῶ
πτεται .

Διά

§. 67. **Τ**ὰ γλυκὰ ε
χοντρά καὶ κόκκινα εἶν
ῶμα εἰς τὸ δούδρον .
να βλάπτει, καὶ τὰ α
σόμαχον . ὅλα ἔχει
τὰ ξώγης ψιτὰ με ζα
σομάχου πολλῶ βοήθη
γμα . ἀμὴ βλάπτειν
χον, καὶ μάλισα ὅταν
ὅς τις τὰ τρώγει ψιμ
βαίη καὶ ἀέζει ζαχαρω
τὸν βλάπτει . Τὰ μὴ
τὰ σίτινα ἀχέρα, ἀμὴ
λο . τὰ ξυνὰ μῆλα γα
μυεν τὸν ἀνθρώπον, καὶ
ἀσοχῶ, καὶ δὲ ἐνθυμα

Διά τὰς Αὐ

§. 68. **Τ**ὰ Σουρβα,
τικὰ, καὶ ὅταν τὰ φα
φαγητὰ, σταματῶσι κα
σον . ὅταν δὲ τὰ φάγη
πολλῶ ἀέσιν, καὶ ὑγι
τις φάγη πολλά, ἀργ

νεν τὸν σόμαχον, οὐ
 νῆσι χοντρὲς χυμὸς
 περιασά, ἀλλὰ ὀλί-
 νέοι τὸν χειμῶνα μ

§. 69. **Τ**όσον ἤμ-
 μὰ εἰς τὸν πρῶτον
 τερον, καὶ συπτικῶς.
 καὶ ὅσον γενῆσι πλε-
 βλαβα, δίδουσι τρ-
 σκαίνδαλον τῆς σαρ-
 κια φημεία, καὶ μ-
 τὰ πολυτρώγει πον-
 κερῶν τε, διατι εἰ-
 γης ὤμα, σὲ βλάτ-
 ἤμπορεῖς ὀλιγοτρώ-
 χηα, καὶ πῖνε καλόν
 μινεν ἀλεῦει, καὶ τὰ
 νησι φωμί γλυκὺ καὶ
 μεία με ἄλας καὶ
 σκύλα, νὰ τὰ βαίη
 φλεγματοῦδεις ἄς τὰ
 τὲς ἀνθρακας, καὶ ο-
 λας, ἢ πολλῶ ζάχ

Διά

§. 70. **Ε**ἶναι φυγε-
 ὅσοι ἔχουσι χολῶν καὶ
 ἀμὴ τὲς γέροντας β

καὶ ὅσους ἔχουν ἀχαρ
νὰ τρώγῃς πρότερον
πίνης καλὸν κρασί τ
ναὶ βλαβερά πωρικὰ
φάγῃς ὕστερα ἀπὸ τὰ

Διὰ

8. 70. Δὲν δίδωσι
ναὶ ψυχρὰ καὶ ὑγρὰ, κ
χλωρὰ, καὶ τὰ ξηρὰ σ
μαχον ἀνεμον. φέρνουσ
λυτρώγῃς καὶ βλάβησ
νον διὰ παύσεν τὴν
τὰ καὶ γερὰ, ναὶ μὴ
κεράσια δέεισκονται ε
νον εἰς τὴν γεῦσιν, α
ἄσπρα ὡσανὶ τὸ γάλα
τεία ταῦτα γλυκύτετα
γανά, καὶ μαράσκια,
ὅτι τὰ μὲν γλυκὰ εἰν
τὸν σόμαχον, τὰ δὲ ξ
βα. Ἐδῶ εἰς τὴν Βεν
ὅποια ὅλα τὰ ἐδοκίμο
λικας, οὔτε τῆς Κρήτ
ἄσπρα καὶ μαῦρα ὅταν
λικας, μὰ δὲν ἠξόρω
ξεν, ναὶ τὰ ξηραίνεν εἰς
φύγην οἱ σκώλικες, κ
ρονται. ὕστερα τὰ ζε
σαν, καὶ οὕτω φυλάγο
ρον, καθὼς κάμνουν καὶ

σκηνα, ἀπιδοκόμμα
νονται εὐμορφα.

Διά

§. 71. **Εἶ**ναι καὶ
καὶ ὄρασιν· ἀμὴ τὰ
να εἶναι καλλίτερα·
γλυκύτερα, νὰ εἶναι
κὺς ὡσὰν τὸ ἀμύγδα
Κρήτω μικρὰ, ἀμ
ὅπῃ δούτα εἶδα εἰς
μεταξωτὰ, τὰ ὅποια
ὅλα τὰ ἀνωθεν εἶναι
ἠφελῆσιν ὅσας ἔχει
νατὸν σόμαχον. ἀμ
μαχον, ὅταν τὰ φ
παράγμα, ὅπῃ νὰ
κομμάτι τυρὶ παλο
γεμάτω καλὸν κρα
νεταὶ ἀπὸ τὸν καρπ
λείφειν ταῖς ζοχαδε
τῆ ὠτίων, καὶ εἰς τ

Διά τὰ Δ

§. 72. **Εἶ**ναι διάφ
πράσινα βερντάζαις
τερα. καὶ μέρος μὲν
γεν ὅσα εἶναι ξυνο
καὶ ὄμμα κινητικά.
φύσεως ψυχὰ καὶ ὕ

παύσει τὴν δίψαν τῶν
σι τὴν κοιλίαν. διὰ
τῶν κέρων, ἢ γὰρ ῥίπτουσιν
κοπανίζουσιν μετὰ πολυπο
πόσιν ἀνέξουσιν, καὶ οὐκ
ὡσανὲν κυδωνάτο, καὶ τὸ
πρὸν ἀπόπασσον. διατ
τὴν γεῦσιν περὶ αἴμα
τρώγη τινὰς τὰ μέσκλη
τήτερα, τὸν κινέουσιν.
τὰ τρανήτερα, καὶ ὠριμ
λικά. Ὁφελῶσιν ἐκείνη
χολία, τὰς δὲ ψυχρὰς
δεῖς βλάπτουσι. Ὅς τὸ
μὲν τίποτα ἀλατισμο
μορφον. τὰ δαμάσκια
καλλίτερα καὶ ἀβλαβὰ.
ζάνα τῶν μέσκλη καὶ δα
κράσι, σκορπίζει τὴν

Διὰ

δ. 73. **Εἶναι** ὡσανὲν
σπαρα πρὶν νὰ φθάσεν
λον ἔσωθαι, καὶ ἀφ' ἑ
καὶ τὰ ἀγαπᾶν νὰ τὰ
σοι. ἀμὴ οἱ φρόνιμοι
μίαν καλοσυώλω δεῖν ἔ
δουσιν, ἀλλὰ μάλλον π
νδύτα βλάπτουσι, καὶ τὸ
φθάσεν νὰ γείνη σαφ

Georon.

H

ς. 74. **Εἶναι** ἄσπ
 ται γλυκύτερα, καὶ τ
 ναι ὄρεμα καὶ τὰ δύσ
 καὶ ἀκάμωτα σύπτου
 ζονται εἰς τὸ φλᾶσ
 ματος. Ὅταν φάγη
 λειαν, ὅτι κατεβαίν
 ρος τῆ σωμαχῆ, κα
 ὅπῃ φάγῃς καὶ χωνύε
 γῆς τὰ μούρα ὕσε
 βρώματα, καὶ βλάπτ
 ὠφελεῖ εἰς τὸ πόνον
 αὐτὸ τὰ μαζώνην ὡ
 φυλάγην εἰς ἀγγείο
 δρῶ κοπανισμῶν ἰα
 μὲ λάδι εἰς τὴν
 κληματοφύλλα, καὶ σ
 ρὰ σῦκα, μὲ βρόχ
 λῶν, κάμνεις μαύρα
 καὶ τῆς φύλλων κατα
 νὰ πλωῆς μετ' ἐκεῖ

Δι

ς. 75. **Εἶναι** καὶ ε
 καὶ εἰς τὴν δύαμι
 λειαν δὲν δίδουσιν,
 εἰς τὴν κεφαλῶν, κα
 θῶς ὁ Διοσκορίδης,
 πρᾶκτικοὶ καὶ ἔμπειρ

Αὐτὰ εἶναι τὰ πλέονα
κροατὰ, ὅπῃ εἰς κἀθ
ἐπίλοιπα ἢμπορεῖ π
ὅσα ἐγράψαμεν, ποῖα
τῶσιν. ἐπειδὴ τὰ λεπτά
ὅμοια, ἀμὴ νοσιμώτερ
ἢ τὰ μῆσπλα μὲ τὰ
τὰ κἀσανα, ἢ ἕτερα ὅ
ἐδὼ ἰσορήσαμεν. καὶ
πας διὰ τὰ ὄφαια,
τὸ Ἰατροσοφεῖον ἀνάγκ
τῆ σώματος, ἢ διὰ τι
εἶσα ὠφέλιμα, διὰ
τῷ θεραπείαν τε εὐκόλ

Περί

Δ. 76. **Τ**ὰ ὄφαια δὲ
αὐτῷ ψυχρὰ ἢ φλεγ
σια εἶναι καμπόσον κο
ξόφαρα. ὅμως ἢ τὰ
ναὶ κακοχώνδρα. ὅθ
τὸν σόμαχον, γυνῆσι
σᾶς βλάπτειν πολλά,
ἀλλὰ ἄς τρώγῃ πᾶς
τερον παρά τὸ κρέας,
τρώγῃ ζεσὰ πάντοτε,
σον, σπέτζιας, ἢ μάρ
ταῦτα ἢ πολλή τις ὕγ
ὅταν εἶναι κοπιασμένος
σόμαχον, ἔτε ἀντάμα
μα, ἔτε μὲ αὐγά, ἢ

ροσι πολλάς ἀφρο
 εἶναι καμπόσον ἀλο
 ὄχι πολλά ἀλμυρα
 ἔμιαλόν κῆ τὰ ὄμμα
 ναι τὰ μεγάλα χειρ
 δού εἶναι τόσον δυ
 λίτερα. ἀμὴν νὰ ἔχ
 λα, κῆ νὰ μὴ εἶν
 ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀλμ
 λάσσια εἶναι θερμότη
 σι κῆ καλλίτερα. Ἄ
 καλλίτερα ὅσα κατο
 κῆ ἀμμεδα, νὰ ἦν
 σπαις κῆ ἀκαθαροί
 σπαις κῆ λίμναις, φ
 εἶναι ψυχρὰ κῆ ὑγρὰ
 ψυχρᾶς κρᾶσεως, κ
 λα πληθαίνουσι κῆ
 χολέεικός. Τὰ ὅπ
 εἶναι τὰ μαγερότα
 ὅλα χειρότερα, κῆ μ
 σόμαχον.

Δια

δ. 77. **Εἶναι** καλό
 ζυμίτε κινᾶ τὴν κα
 ἰόσιμος, ἀμὴν ἄς εἶ
 ἔωδη, ἢ ἀπὸ ἀμ
 νον κῆ λάσπιω, βλ
 κοχώνδρος. γονᾶ κ
 σόματα, τοὺς χοντ

μικροτέρους κάμνε ὅταν
εἴγανλω, καὶ τὰ μικρὰ
μὲ ζωμί τοῦ νεραντζε
πῶραν.

Διὰ

§. 78. **Εἶναι** ψυχρὰ
γεννᾷ τὴν πέτραν ὅταν
δαλγίαν. βλάπτει τὰ
θια, καὶ μάλισα ὅσα
ταῖ. τὰ ἀλατισμεία
χειρότερα καὶ ἀπλῶς
σι πολλῶ ἀθείειαν,
κινδυνεύει εἰς θάνατον
τὴν Λαμπαρὰν, καὶ ἔμα
εὐρῆς ἀχέλι ἀπὸ καθ
σαν, να κόψης παρά
ραν, να τὸ κάμης ὅπ
ἐγδάρης, να τῆ βιώης
ρις, καὶ φιλὸν ἀλευῖ,
πτει περῖασα. τὰ μικ
ται τηγανιστὰ μὲ πιπέ
ἅλα καλὰ ψημεία ὅ

Διὰ τὸ Φαγκεῖ,

§. 79. **Εἶναι** θερμὸν
τὸν ἀχαμνον σόμαχον
ματώδεις καὶ γέροντες
λίω πολλῶ ἀφέλα τ
βρασὸν μὲ πολὺ λάδι,

νον κὴ ἀγκυρεῖδα. "Ο
 κένται κὴ διὰ τ' ἄλλα

Διὰ τὰ Ἄγνα πα
 κὴ

§. 80. "Ολα τὰ ἄ
 πολλα κακοχώνδρα
 ὄσειαις, ἀχυβάδαις
 πα. ἀμὴ χειρότερον
 διον, κὴ ἔσπετε νὰ
 ὅσοι ἔχουν ἀχαμνὸ
 χωνδρῖση, καὶ δίδει
 λει νὰ τὸ φάγη, καὶ
 πέψαν, κὴ νὰ τὸ
 κὴ τότε ἄς τὸ βράση
 ἀβλαβέστερον, κὴ εἶν
 νει τὴν ἔσϊαν εἶνα
 δύο εὐχρησα. "Ομοι
 θῶς πολλάκις ταῖς
 ἄρεσαν. ἀμὴ πόρσε
 ὡσαύτὸ κάμνουν τι
 εἶζεν τὰ ἀγγεῖα κὴ
 μέσα εἰς τὸ τζουκα
 κὰν ὀκταπόδιον, ὅ
 σῶτερον, κὴ βαίε κὴ
 γίνεται καλλίτερον,
 τὸ ὀκταπόδιον, κὴ ὅ
 κὴ ἄς εἶναι περὶ τὸ
 ὕστερα εἰς τὸ δίκο
 μαγερωθῆ τὸ ὀκτα
 εἰ δὲ καὶ εἶναι σητ

βράσιμον, βάλεται ὅ
κὴ ὁ θράψαλος, τέτ
καμπόσον μεγάλον·
σηπίαις καὶ καλαμάρι
δίδεν ἔσφιον περιεσ
φάγης ἀγνά μὴ πίν
νὰ χωνδύουσι, καὶ ὅ
τρώγουσι.

Ἑρμηνεία

δ. 81. Ἀπὸ τὸ φα
πολλὰ περιεσδέματα,
ἄλλαις ἀκαθαρσίαις
ὄσον εὐγὼν ἔξω, γυνῶ
καὶ ἀποσέματα. ὄσον
λης, ἢ μὲ κινητικὰ
καλοκαῖε με ροδολα
μῶνα με ἐλαιόλαδον,
δον. με τὲς δύο τρό
ῶφέλειαν. Λοιπὸν χρ
διὰ τὰ κάμης ὁποῖαν
πεν, μισίω ὥραν περ
ἐγγίαν ἀνθος τῆς κα
ροδόμελι σολετίβον,
ροζάδο σολετίβο ἔρε
μίαω ἢ δύο φοραῖς τ
ζουμι (εἶτι καὶ αὐ
(sebestini), καὶ βα
πὴν ἀρχὴν τῆ γδέματο
γε μισὴν οὐγγίαν ρ
ζάχαριν, ἀπὸ δρόσο

λαχαίου, ὅπου λέ-
 ξῶγε ἀπὸ τὸ μαντ-
 σωρ Ντυραῖτες ὁ-
 σιος, τὸ ὁποῖον εἰς
 λετκάριον, ἢ εἶναι
 νον ἀπὸ δαμάσκυ-
 σσίας, ἢ πολυποδ-
 λαν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον
 ἀρχιῶ πῦ γόματο
 μα γλυκὺ, καὶ νόσ-
 εἰς πείραξιν. Ἄλλο
 λυπόδιον καθαρισμ-
 ἔγγίας τέσσαρας, ζ-
 ραθόσπορον γλυκὺ
 σον, ἢ μίαν ἔγγία
 ὅλα βράσαι ἀντάμα
 τέχινω. ἔπειτα τὰ
 γάνισαί τε, νὰ εὐγ-
 ποίαν βάλει μίαν λ-
 κοράλια κόκκινα ζα-
 μα μαργαριτάρη ὁμο-
 τζῆνι, ἢ γουν κοιφέτ-
 μοίως σὲ ὠφελεί,
 μισὴν ἔγγίαν ἀπὸ
 τὸ πίηης μὲ καμπό-
 τοῦτο τὸ ἐλεττουάε
 ξαν ἀπὸ τὸ ζουμι
 ρολάχανον, ἀμολόχ-
 καθ' εἶα ἐκπὼ ἔγγ-
 πὴν ζωμὸν, βράσαι
 τους εἶα κόμπον μ-
 εθὶ βράζετα ἕως

ζουμί, καὶ τότε εὐγὰ
τὸ ἐλεττάειον.

Εἰς

§. 82. Ἐπαρε γλυκο
μῶ ἔχη ῥῦπον ὀλότε
πειτα τῶ κόψαι μικρ
εἰς νερόν γλυκόν ζεσόν
να κάμη εἴνα μερόνυ
σακκῆλι ἀπὸ λινόν,
γαίισαί την δυνατὰ εἰς
τῶ ὅσον εἶναι βολετα
ζερόν τῆς ἐσίας της, τὸ
θεον νερόν βράσαι ὦρα
να μή το τζικνώσης,
λον ὅσην ὦραν τὸ βράζ
νη πυκνόν ὡσαν τὸ με
καίαις ἀπλωταῖς, ἢ
ὀλίγον, ὅσον να γού
δάκτυλον, διὰ να ἡμπ
διατὶ ξηραίνεται ὡσαν
να μή κολλήση εἰς τα
λεῦει φίλον εἰς τὸν π
χύσης, καὶ ἀφ' ἧ πῆ
πέση ὁ λαιμός σε, βα
ὀλίγον ὡσαν εἴνα κικκ
ὄταν πέσης εἰς τὸ σρώμ
κράτει το ἕως να λύση
κατάπινε τὸ ἐζρόν τε δυ
νεις. τῆτο τὸ λέγεται
ζια, ἢ γεν ζαμί τῆς γλυ

δὸν ἵψυρα ἀλλῶ ἰο
 μᾶ μᾶ (ὅπ᾿ πείσκε
 φυλή της συχνάκις
 θεια μὴ φάγῃς ἀλ
 φυχρὸν, νὰ πίνῃς α
 ἄλλο πῶρ᾿ ἄγμα ὅπ᾿
 χόρτα ἄψῃτα, καρύ
 παλιτικὰ καὶ γλυκὰ
 φίδας, καὶ ἄλλα πα
 νερόν χλιαρόν, ἢ ζ
 σκεῖ χειρότερα. ἀλλ
 σὸν τὸ νερόν τες, καὶ
 σόμα. ὁμοίως καὶ τ
 πύτερα μὲ νερόν,
 γάριζε τὸν λαιμόν
 μέλι καὶ βέτυρον, βα
 νί, καὶ δσίε. Τὸ ζερ
 ρογδίον, ἢ ἀπὸ μ
 λονῶν αὐτῶ ὁ ζωμό
 ποιον ἔχεις, νὰ γαρ
 ται. καὶ ἀπ' ἔξω νὰ
 μίαν κεραμίδα χρεῖς
 μαλον, ἢ γυν ἀπὸ τα
 μαλιὰ μὲ τὸν ρῦπόν
 μὲ τὸ ἀνωθεν χόρτον
 μᾶ, καὶ ξεπορίσκειται
 κοί νὰ τες βράσης μ

Eis

83. Βράσαι καλ
 καὶ μετ' αὐτὸ πλῦνε

κράτει το ὄραν παλλῶ
ζύδι με ἄλας βράσαι
ὅσον ἤμπορεῖς εἰς τὸ
ἤγην σαλόεσι τὰ ὄδα
σίχλω, καὶ ροιδόφυλλα
ριν, καὶ τὴν νύκτα
πλυῶε πρῶτον τὸ σῶμα
πειτα βάνε εἰς τὴν οὐ
ριν, καὶ κάμμίαν φορ
χαν ψωμίς. Εἰ δὲ εἴ
πρασόσπορον, καὶ δυσ
σου ἀπέξω ζεσά, καὶ
δόντας, καὶ ψοφεῖσιν ο
"Οταν εἶναι χαλασ
δίδασσι πόνον πολυῶ,
τὸ σπόρον ἀπὸ τὸν δι
τότε ἄφαι μίαν λαμπ
γέρνετῶ ἀπάνω εἰς τ
εἰς τὸν σπόρον. Τότε
σαλαματίαις, ὅπῃ ε
πάνω των, βάνε ταις ε
γεῖον, καὶ ἔχη ἀπτέμ
ὅποῖα, βάνε τὸ σῶμα
παγνή ὁ καπνὸς μέ
σέκε εἶνα ζίτον τῆς
τὸν τὸν σπόρον, ὅπου
εἰς τὰ κάρβυνα, καὶ
πανὶ σκεπασμένῳ
σκορπᾶ ὁ καπνός
ἔραις, οἱ πόνοις ο
τῶτον πολλοὶ ἰατροὶ θη
"Ἐπαρε ἀπὸ τὰ ἔρ

Ἰταλ. Acqua forte,
 τι ξύλον σουβλωτόν
 τὸ νερόν εἰς τὴν ξύ-
 λιν ὑπάγει ἕως τὴν ρίζαν
 Βάλσαμον, Ἰταλ.
 νε καμπόσον εἰς τὸ
 ραν εἰς τὸν τόπον ὅπου
 ἔστιν πολλὰς χλωιδί-
 κισ σέκκισιν ἰδρωμο-
 μον. ὅθεν ἀπ' αὐτὸ
 τις θέλει νὰ μὴ πο-
 χη τὴν κεφαλὴν συ-
 αὐτὸ διαλύει ὅλους
 εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ
 ἄβλαβοι.

Ξήρανε εἰς τὸν φῶς
 ἀτζικνίδας, κάμεται
 βε τὰ γέλησε νὰ π

Κοπαίισον ὀλίγον
 δα σκόρδον. βάλετο
 ἐκείναι τὰ μέρες, ὅπου
 εἰς τὸν σφυγμὸν ὅπου
 γεννηθῆ μία φουσκά-
 νος σου.

Εἰς

§. 84. Ὅταν εἶναι
 μέλα, ἢ πονέσιν, ἢ
 τῶτο εἶναι χόρτον, ὅπου
 πένια, ἀπὸ πηγανον
 φυλλὰ, καὶ ἀπὸ ἀλά-

ἀπὸ πάσα εἴα μισύω
ρασαίτα ἀπὸ ψιλὸν μ
μίαν ἀγάστερα ὑάλιν
συναίτο, καὶ βαίετο εἰς
πρὸς μίαν ῥανίδα, καὶ
νον ψιλὸν ὡς ἀλεύει,
"Ἐπαρε τὴν χολύω
λᾶτσο, καὶ εἶναι ὡσαν
νίδα μακρὺς, ἀμὴ χα
βάλε αὐτὴν τὴν χολύω
ῥας 24. καὶ ἰᾶται.

Εἰς π

§. 85. Ὄταν ποιῆ το
μα ἀψίνθιον, σέμπιο
κρασὶ, καὶ ἀφ' ἑ κρυγια
τὰ, καὶ βαίε τὸν ζωμὸν
Βάλε εἰς εἴα κομμ
μεσελλῖνον, ὅπῃ εἶναι
ση εἰς τὰ ἀνθράκια ἕα
τε μὲ εἴα πτερόν ἀπ'
σὸν εἰς τὸ πονεμύον α
γανον μὲ ἄσπρον αὐγᾶ
φτίσῃ, καὶ ἰᾶται.

"Ἐπαρε πινόμαλον,
λόλαδον, καὶ βαίετο
παύση ὁ πόνος σε πάρ
σκώληκας, ἔπαρε εἴα
Ἰταλοὶ περσικάεια, καὶ
ται εἰς τὸ νερόν, ὁμοιά
μα, ἀμὴ δὲ μυεῖζει,

πέρι. τὸ κοπυίσο
 νακάπωσαι το με λιν
 να φοφήσεν οί σκα
 κάππαι και καλαρι
 τῷ με λάδι και βαυ
 λικες εις ἄλλο μέλ
 τῆς σκάρφης, ἤγυν ε
 σῶσον αὐτὸν με οἶν
 φθείρονται. Εἰ δὲ
 ἀκεί, βράσαι με
 να φυράση τὸ μισὸν
 τὸ ἀφτί ταχὺ καὶ βρ

Βράσαι αὐτάμα ε
 λαδον, ἀμυγδαλόλο
 ντζίλια, μίαν ἔγγι
 ραπανόσπορον, καὶ πο
 ἔγγίαν. καὶ ὅταν φυ
 βρέχε κομμάτι βαρ
 τῷ ἀφτίε καμπόσα
 ἀχέλι τῷ ποταμῷ, ο
 τίαν, και μάζωνε
 πῶ σάσει ἀπὸ τὸ
 δον εις τὴν σάντιω
 δον εις αὐτὸ τὸ πα
 ξεκουφαίνεσαι. Καί
 πάγης να κοιμηθῆς
 να εἶναι τὸ κεφὸν α
 χὺ να εἰσεβαίγη πα

Εἰς

δ. 86. Εἰ παρε δύ
 να μοσκίη εις ἄσπ

"Όταν είναι πόνος
 μπισσι φύλλα κιασῆ,
 πόν, καὶ βαινέται αὐτὸ
 εἰς τὸ μέτωπον ἔμπορο
 Εἰ δὲ εἶναι ἀπὸ
 calida causa) βαινέ ξ
 τίτερα νὰ μοσκόςσι
 τὰ ἀποσφόνιάζε καλά
 βρέχε πανὶ εἰς αὐτὸ,
 αλείφει ἐκεῖ ὅπῃ πον
 κοπαίισον ἀνῆάκλαν,
 μάρωντον ἀπὸ τὸν μεγ
 μὲ ρόδολάδι, ἢ μὲ
 ἀπὸ φύχων ὁ πόμος,
 γυν λιγαρέας, ἢ πικρο
 δι, καὶ ρόδολάδι, καὶ βα
 νον, καὶ φύλλα κιασῆ σα
 σον μὲ ξίδι, καὶ ρόδολ

Εἰς πόνο

§. 87. Ὄταν πονῆς
 σώματος, κόψαι πορασ
 τια, καὶ κομματί λαρέ
 εἰς εἷα πεξοπήγανο,
 σῆ, καὶ τότε βάλε τὰ
 ἔπειτα κάμετα ὡσαν
 τὸν πόνον.

"Ἡ πάλιν ἔπαρε τὸν σα
 Mirasole.) κάμετον σ
 ἢ μὲ κρασί, ἢ ἄς τὸν
 αὐτὸν, ἢ γυν ἑννέα σπε

Πῖνε κάρδαμον με
 δαις ἄσπραες, ἢ π
 ἢ τὸν ζωμὸν τῆς γλ
 Vino passo,) ἢ π
 νίας. καὶ ἀλείφει Δα
 λαδὸν πικρὸν καὶ γλ

Εἰς βῆ

§. 88. **Ε**παρε κο
 νερόν, καὶ πῖνε το κ
 παύει τὸν βῆχαν,
 ὠφελεῖ, καὶ σὲ κάμ
 λαμοραία. εἰ δὲ καὶ
 νει εἰς τὴν πέτραν

Ἐπαρε σπόρον τῆ
 γην βεκίρα, ἀντάμα
 βράσεται με νερόν.
 Ἐγάλης ὄλιω τὴν
 ζέσανε με βέτυρον.
 λειφε τὸ σῆθος να
 φασκομηλίαν με νε
 σὸν νησιικός. καὶ ξῶ
 βενα. ἢ βράσαι με
 Ἰταλοὶ μαρόμπιο, κα

Διὰ να

§. 89. **Ο**ταν ἔχη
 σαι λιπόσπορον με
 λε το ζεσὸν εἰς τὸν
 νας ζεσὸν, καὶ ἀνο
 ζεσὸν με λιπόλαδον

§. 90. **Ε**ὰν δὲ ἡμῶν
 ἔπαρε φασκομιλίαν,
 χάλκωμα. ἔπειτα τὸ
 πάμα μὲ χοιρινῶν γλῶσσο
 τὸ χάλκωμα. ἄφες τὸ
 ὡσαν ἀλειφή. καὶ μὲ
 καὶ κινᾶ ἢ κοιλίασθ.

Βράσαι μολόχαν καὶ
 μὲ γλῶσσαν τῆ χοίρε,
 κωμα μὲ ὀλίγα πύρα
 εἰς τὸν σόμαχον.

Ἡ ἔπαρε ἐλλέβορον
 δάκτυλα, βρυωνίαν,
 δυσκύαμον, ἀκορον,
 καὶ ἀλώϊον, μίαν δράχμην
 με ἀλειφῶ μὲ τὸν ζῆλον
 θέλης καὶ κινήσης τὸ
 σθ μὲ τὰ ἀνώτερα ἀπὸ
 καὶ ὅταν θέλης καὶ σπῆ
 καὶ εὐγῆ ἢ ἀλειφή.

Ἐπαρε χολίω τῶ
 τὰ δύω, καὶ ἑνώσον
 ψωμίς ζεσῶν, καὶ β
 λειφέτο μὲ τὰ ἀνώτερα
 φάρισου.

Τὸ σκαρολάχανον,
 ρέλλα, καὶ εἶναι ὁμοιον
 τῶ βασιλικόν, καὶ γ
 ράφια, ὅπῃ τρώγαν ο
 Georon. I

νητικόν, καὶ ἄς τ
 κάμη τὴν χείρα τ
 μέλι· διατι εἶναι
 καὶ δὲ ἤμπορεῖ νο
 μέ περδικῆλι, ἀμο
 λάδι ὁμοίως καὶ μέ

+

Εἰς ῥύσιν

§. 91. Οὐρανὸν δὲ
 λά τὸ κρεάει, καὶ
 μα, βάλε εἰς τὸ
 ατορον, ἢ αὐθὴ α
 τρεῖς ταχινῆς, καὶ
 Ἡ βράσαι πολυ
 τὸ ξύδι, καὶ βάλε
 σαματίση ἢ κίνησι

Ἐπαρε ἀλευρεῖ α
 ἀπὸ κοράλι, σμίξα

Βάλε εἰς εἷα τῆ
 φράσαι καλὰ τὸ σο
 ρον, γὰ φηθῆ ἔσο
 ψης ὡς κόνιν, τὴν
 ἰατρικῆς τελείως

Ολίγον κομμύδι
 no, perciocché l'a
 πίτε μέ παλαιόν
 πτικόν, καὶ ἔωγε
 αἵματος ὡς τῆ γ
 κάμε το σκόνι γὰ τὸ

§. 92. Ὅταν διγύνῃ
 φλασον αὐτὰς, ἔχε τ
 πι, καὶ ἄλας ἀρμονία
 εἶα. Βάλεται εἰσὲ τρ
 νὰ κάμῃν ὥρας 24. κα
 ἀγγεῖον ἕως νὰ φυράσ
 ναι φθιασμέον, καὶ φ
 ὑάλινον καλά σκεπασ
 χειασθῆς, ἀνακάνονε
 λὰ ταῖς ἐξωχάδαις με
 ἕως νὰ ξαιματώσῃν. ἔ
 εἰς τὸ ἀνωθρον ξύδι, κα
 νὰ κάμῃ ὥρας 12. καὶ ε
 δεῖ πότον πολυῶ, ἀμῆ
 τῶ ὀδυῦν αὐτῶ ἀλη
 νέσης ὀλίγας ὥρας, π
 σε τῶ ζωῦ. ἀφόντι
 εὔγαλε τὸ πανί, καὶ τ
 δι καὶ νερόν ζεσόν, τ
 μείνη τίποτας ἀπὸ τῶ
 ρα ἔχε λάδι καμωμο
 λά, καὶ εἰς αὐτὸ βρε
 πάτον σε, καὶ ἔτω κάμε
 νὰ ἰδῆς τελείως τῶ ἰα
 ραῖς ἐγινεν ἡ δοκιμῆ,

Ἐπαρε ἀνθι χαμομη
 Tasso Barbasso.) μελ
 καθ' εἶα δράγμα ἀνάμι
 νιν λεπτιῶ. καὶ ὑσώπε

πίτζας ἀπὸ καθ' ἑ
 λάδι (Ἰταλ. Olio d
 alica.) καὶ βάλει
 συ, καὶ μηκώρειον, (
 πώ. καὶ κρόκκον, ἢ γ
 καὶ βράσαιτα ὅλα α
 λαδο με ὀλίγον κερ
 λά θαμινά. Ἀφ' οὗ
 νὰ χλιαρίσῃ ὀλίγο
 τριῶν αὐγῶν τὴς κρό
 λά, καὶ γίνονται ὅλα
 νε, καὶ ἰατρύεσαι.

Βράσαι με λιόλαδο
 Mosconi peri detti S
 νὰ θυράσῃ τὸ μισὸν
 καὶ θαρπύεσαι.

Κουχλίους τῆς θα
 φι, ἢ καλακαύθι, ἀφ
 κοκκινίση. καὶ κάμετα
 πάτον σου, ἀφόντις κ
 τες εἶναι ἔξω ὄγαλμ

Εἰ δὲ πάλιν καὶ ε
 νισι, φύσησον αὐτῶ
 νὰ ὑπάγῃ μέσα, καὶ

Στέμπισον φύλλα
 ζῶγεται νησικὸς με

Τρύπησαι εἰς τὸν
 ζύπαν μικρῶν, καὶ
 κάθισαι νὰ εἶναι ὁ
 παν, καὶ ἀποκάτω
 ἀναρμύα καὶ τιάφι τ
 ἢ λιόσπορον, νὰ αἰ

σου μίαν ὥραν, καὶ ἐπι-
ψοφήσουν.

Ἐπαρε τῆς ἀψινθίδος
βράσης μετ' ἄσπρον κρα-
σί, καὶ σπάγγισον, θύρα-
πασον αὐτὸ νὰ μὴ ξη-
ρῆται νηστικός ὡσαύτως
καὶ ταῖς ἀψινθίαις ἀπο-
κόλλω τὴν νύκτα, καὶ τὴν
ἡμέραν τὰ φεγγαεῖα, ἢ
πειτα ἔπαρε πάλιν τὴν
ταῖς ὡσαύτως τὸ μακεδόνικον
κάμω το πῖτα μικρῶν
σαίτα μετ' λάδι, καὶ ἔπαρε
ἢ ἔπαρε ἄλλαις ἀψινθί-
πλάκων εἰς τὴν φωσφω-
κα: εἶτα ἔπαρε κρασί
καὶ βάλει ταῖς εἰς τὸ
καὶ ὑγιαίνεις.

Εἰς δυσουρίαν

§. 93. Ἐπαρε ρίζαν
so Barbasso.) τζάπικον
εἰς τὸ κρασί νὰ κάμω
ξαι τὸ κρασί ἐκεῖνο,
ποτὲ πόνος φιάγκου.

Αὕτη ἡ ἀδελφία ἐστὶν
ἀπὸ πέτρας, ὅπως γινώσκω
θρεμμύλω σάρκα, (καὶ
ἡμπορεῖ νὰ εὐγῆ τὸ
ἀνθρώπον ταχέως εἰς

λοιπόν ἀπὸ ὅλα τὰ
τὰς βίβλους δὲ εἶναι
τω γεγραμμένῳ ὡφε

Ἔπαρε τὴς καρπὸς
Κέκτζα ἀπὸ νέσπολ
ναι ὡσὼν ἀγριαχλάδ
κέκτζα. λίθον Ἰεδαί
CO.) ἔγγίαις τέσσερα
λε καὶ δύο λίθας μέ
κοπάνισαι καλά νὰ
λι, καὶ βάλετα εἰσὲ
λά χρισμένου τὸ σκ
τὸ καμίνι μὲ ὀλίγῳ
εὐγῆ ὅλη ἢ οὐσία π
γεμίζη καπνὸν τὸ ο
ταῖς ἀραμάδαις, νὰ
γῆ ὅλη τῆς ἢ ὑγρότης
σκέπασαι ὥραις 24.

κεῖνο ἀκρεβὰ σραγ
τὸν, καὶ φύλαξαι το
ἀπ' αὐτὸ δύο ἢ ἔεις
ρόπιον βιολάδον, καὶ ε
ἀναμφιβόλως θεραπ

Κάμε σκόνιν τὰ κέκ
ἔεις ἡμέρας νησικὸς κα

Βάλε εἰς σῖα ἀγγ
ρανθῆ εἰς τὸν φῆρνον
τύου. τὸ αὐτὸ κάμνει
νὰ τὸ κάμης σκόνι να

Ἔπαρε δύο ἔγγίαι
τόσον λαιμονόζημον,
κάτωσαί τα, καὶ πῖνε

Τὸν καρπὸν τῆς κισσῆς
ὁμοίως ἔχεις ταχιναῖς

Ἰατρικὴ εἰς τὸν

§. 94. Σκάψαι εἷσα
κορυφῶν. κάμετε λά-
τερον. εὗγαλε ὄλον τὸ
πὸν, καὶ ἄφες μόνον
σαι λιβαῖν καὶ μάσκοι
ρωμύλω νὰ ψηθῆ κα
ἢ τότε ἀφ' ἑ χλιαρισ
τὸ σόματε, ἄς τὸ φά-
πώνει τὴν ζωὴν με
νον νὰ μὴ φάγη ἕνα
νὰ πίνῃ, ἢ ξύδι νὰ φ
κα, ὅπως εἶναι θερμὰ

Μάζωσαι τὴν Μάϊο
παρένας, ἢ γυν κατξο
τὴν φυλαγμύλω, καὶ ἄ
δετε νὰ πίνῃ ἀνάμισυ
γλώσσα, καὶ ἄς φυλάτ
μάλισα ἀπὸ τὸ κρασί

Ὅταν τις σελωιάζεται

§. 95. Ἐπαρε ἀχρῖα
ρά, ὅπως εἶναι ὡσανὶ β
καὶ τὰ σφίγγεις, καὶ πη
ρος τε. ἀπ' αὐτὰ σέρ
τες, σράγγισαί τον με

σαίτο, να βάλῃς
 γίας μέλι ἄσπρον
 τὸν, καὶ μίαν δράγμ
 λα βράσαι ἀντάμα
 ταν δυνὸ κάμνην πλ
 φωτίαν, καὶ βάλε
 πιάσμα πρόκπον, καὶ
 ἐγγίαν ροδόσάμα,
 λόν. Βάλετα ὅλα
 ἀλειφτὸν, να μὴ το
 θεροῦς μίαν οὐγγ
 τρώγῃ νησικὸς, ἕως

Ἐπαρε κομματί
 γαδάρα. κάμε το ὡ
 θεροῦς κατάσαρκα.

Καῦσαι τὰ ὀνύχι
 νιν. καὶ πῖνε κάθε
 γαείου, δύο δραγμ
 τὸ βράδυ ὁμοίως ἀ
 πρῦτε.

Στέμπισαι ἀπήγ
 ρὸν πηγονίας, καὶ μ
 ρας 15. κάθε ταχυ

Ἐπαρε τὴν ρίζα
 πάλμα Κεῖσι. κάμ
 τὸ νερόν τῆς πηγονίας
 καὶ ὁ καρπός τε να
 τῆς πηγονίας.

Εἰς κά

§. 96. Βρέξαι μί

καὶ λάδι αὐτάμα, μά-
κωρίσμα νὰ ξεχωριθῆ.

Ἐπαρε δύο ἐγγίαι
πὸ τὰ ἀΐθῃ τῆς χαμο-
εἰς τὸ νερόν μοσκεμμο-
σὶ ζεσὸν, καὶ ὀλίγον
βάλετα εἰς τὴν φωτία
καμπόσον πηκτὰ, καὶ
μα νὰ ἰαθῆς.

Βράσαι ἀμολόχα ε-
σαι, καὶ τύλιξαι τὴν
ποῖα βάλε καμπόσον
μα. Ἐπαρε φύλλα ἀ-
σύμπισαίτα, καὶ τὰ εἰς
βάλετα εἰς τὸ κωρίσμα

Εἰς δάγκωμα ὄφεως

§. 97. **Κ**οπάνισον τὸ
να χοίρα, καὶ βάλετα.

Ἀνακάτωσαι μὲ ἄλλο
το εἰς τὸ δάγκωμα.

Διὰ νὰ α

§. 98. **Β**ράσαι Δινόσ-
καὶ βάλετα εἰς τὸ κωρίσ-
πισον μὲ ζεσὸν μέλι,
κλώας ζεσὸν βάλε, καὶ

Νὰ ἰαφῆ δύσης κα

§. 99. **Ε**ῖ παρε Β
 εἰς τὰ χρυσοπέτζα,
 τινὲ εἷα κομμάτι
 τῆς καϊμάδας. βάλ
 ἔως νὰ ξεκολλήσῃ
 — λε ἄλλο εἷα κομμά
 ἔως νὰ ἰδῆς πῶς

Ἐπαρε σάκτιν,
 σίαν, κοσκυήσαι τ
 ξύδι μάλαξαί τον.
 μάδα μὲ κομμάτι

Ἀνακάπῳσαι τὸ
 πάραξαί το καλὰ,
 τζαν λινῶ, ἤγεν
 καϊμάδα, νὰ ἰαφῆ δ

Διὰ τινὲ κασίδα

§. 100. **Ε**ῖ παρε
 νίπι, (Ἰταλ. Ogrip
 ἥτις λέγεται ἑλλῶν
 καὶ ἀντιμόνιον ἄλλο
 μα, καὶ βράσαι τα μ
 νὰ φυράσῃ τὸ τέπι
 εὐγῆ ὅλον τὸ ὑγρόν
 τα, φράξαι το καλ
 ἀθωνῆ κάθε ξείς
 ἔπειτα γδάρε εἷα γ
 φαλίω, τὲς πόδας,

τὸ κορμὶ κρέμασαι ποθ
ἢ τότε ἔπαρε εἴα πιάσ
σὺ φασκομηλέαν, καὶ
ἀρσενικῶ. παραγέμωσο
ράφε τον καλά, ψήσαι
ποκάτω ἔχε εἴα ἀγγεῖ
χὺ, ὅπῃ τραγγίζει, καὶ
τὸ ὁποῖον φύλαξαι, καὶ
σίδα κάθε βράδυ, νὰ
φαλῆ, ὡσπερ νὰ μὴ ε

Εἶναι τινὲς βαθρακο
πίαις ἢ δὲν εἶναι εἰς
βαθρακὲς, ἀλλὰ εἰς τὸ
νομάζονται φράγγικα ρ
εἰς τὸν φῆρνον, κάμε τ
μὲν ἀλείφε τὴν κεφαλῆ
βαῖνε ἀπάνω αὐτῆν τὴ
τὴν κεφαλῆν μὲ φῆσκο
δύω ἡμέρας. ἔπειτα εὐ
τὴν κεφαλῆν τῆ κασιδ
ῆεις φοραῖς τὴν ἡμέραν
ραῖς νὰ ἀλείφουσαι, καὶ
ἔως νὰ ὑγιαίνης τέλεια.

Κόψαι τὴν ρίζαν ἀ
γάλα ὅπῃ ἀγαίνει ἀλε
γιαίνης, ἡμέρας δέκα, ἢ

Διὰ νὰ φυῆ

Σ. 101. Καῦσαι ἀβδ
τὴν ὁποῖαν βράσαι μ
τεύτον, ἢ μὲ τὸ νερόν

Βράσαι τὴν φλάξιν
 (Ἰταλ. Olmo.)
 φξ, ἔπειτα βάνε ἀπὸ
 Ἐπαρε εἷα ἀχρῶν
 ὅπῃ λέγουν εἰς τὴν
 Tora.) καὶ ρίζα
 τὰ τεῖα, καὶ πρῶτον
 τόπον, ὅπῃ θέλεις
 τε βάνε ἀπὸ τὴν
 Τὸ ὄξυγγι τῆ λ
 φυξάνεσι.

Διὰ τὰ κάμης τὰ μα

§. 102. **Ε**παρε μ
 σὺν ἐγγίαν ἀσβέσ
 ποπίριον, ἀνακάτωσ
 ὡσὰν ἀλειφή, μὲ
 ὅπῃ θέλεις τὰ μα
 εὔγαλε τὸν ζωμόν τε
 πωνε τὴν σκόνιν τε
 λείφξ, ὅπῃ θέλεις
 τὰ μὴ φυξώσασιν.

Εἰς πληγὴν

§. 103. **Κ**άμε σκ
 θιον, βάνε εἰς τὴν
 λίγας ἡμέρας.

Διὰ τὴν σαματίσης αἵμα
καὶ

§. 104. **Κ**αῦσαι αὐτὸν
γον ξύδι δειμὺ, τὰ κα
δι. Τότε τρίψαιτα τὰ
ταύτῳ φύσα μὲ μασ
ἔχει τὸ αἷμα, καὶ
τὸ καλακάθι ξιμμείον
τα, τὰ κόκκινα ῥεβυθ
γυρόμενα.

Κοπαίισον τῶρασα,
μὲ λιβαῖνι τειμμείον,
Ἐπαρε κομμάτι ἀπὸ
Φράγγοι βίργα πασόει
καὶ κράτειτο εἰς τὴν
τὰ σαματίση τὸ αἷμα.

Εἰ δὲ καὶ δὲγσίει
πτύσμα, κάμε σκόνιν

Ὅστις πέση ἀπὸ ὑψηλῶν

§. 105. **Ε**παρε κόπρον
δάρου, βράσαιτα αὐτὰ
ζεσὰ βάλετα ἐκεῖ ὅπῃ
σαιτα μὲ πανί, καὶ μ
ἕως ἑξῆς ἡμέρας. εἰ δ
ποτας μέλος ἀπὸ μέσο
σου βόλον, ὅπῃ εἶναι
περνᾶ σου.

ς. 106. Γέμωσαι
 κύαμον, φράξαι το
 σκάψαι σιμὰ εἰς
 πον, ὅπῃ νὰ περι
 τῶ γῶ, νὰ πα
 ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Μά
 τότε εὐγαλέτο, κ
 τὸ λάδι κάτω, τὸ
 λινον, κὲ αὐτὸ θερ
 ματικοῦ, κᾶν εἰς
 χεῖρας κὲ γόνατα,
 αὐτὸ τὸ λάδι εἰς γ
 ἢ ἄλλο μέλος λεπ
 διατὶ εἶναι καταπ
 κα. Ἐν θέλης κ
 ρανίδα εἰς τῶ π
 νᾶ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἐπαρε ἐλαιόλα
 κομμάτι λαρδί. κ
 τεῖα αὐτάμα, κὲ θ

Τηγαῖσαι πρασ
 καλὰ, κὲ βαίετα εἰ

Ἐπαρε σπόρον
 κορφᾶς ἀτζικνίδας
 νίτας μὲ ταῦτα, κ
 κρασί, ὅπῃ εὐρεῖς
 κρασί τὰ φύλλα τῶ
 ζεσὰ εἰς τὸν πόνον
 εἰς ἄρτις ἡμέρας.

Εἰς πρῶτον

§. 107. Βράσαι κικυ
βα, βάλετα εἰς λινὸν
βαίνετα εἰς τὸ πάθος
ἡμέραν ἢ νύκτα.

Στέπισον πήγανον,

Εἰς

§. 108. Εἴπαρε χόρ
καλά, ἢ ἀνακάτωσαί τ
γι. Ξανακοπάνισον ἔλ
πον, νὰ ὑγιαίνης εἰς ἡ

Ἔπαρε ἀπὸ τὸ νερ
ρια, ἢ μετ' ἐκεῖνο π
νακάτωσαι ἀλόλυ με
Μετ' αὐτὰ ἀλείψα ῥεῖο
ἔ μόνον ἀνθρώπους ἰα
κας, ἀλλὰ ἢ ζῶα ψω

Διὰ νὰ μὴ αἰδαίετο
πλὴ

§. 109. Στέπισαι τὸ
γοι τζικῆτα, ἢ οἱ ἔλ
μόν τε, ἀλείψαι τὸ μέ
ἢ τότε δεῖν χροικῆς τὸν

Διὰ νὰ μὴ μεθύση

§. 110. Φάγε νησικὸς

μισόν ποτίετον ἔλο
αἶγας ψημύον,
δα. ἢ βάλε εἰς τὴν
γεν ζαφοραὺν εἴα 5

"Οταν θέλῃς νὰ
θῶ, βάλε εἰς εἴα
τὸ νερόν, καὶ ἀπ' ἐκε
νη. ἀμὴ νὰ μὴ τ
κάμνει καὶ τὸ ξυγ
πνίξης εἰς τὸ κρασί

Τὴν ὑγρότητα π
ὅπῃ δὲγαίει ὅταν
πῶνε μὲ τὸ κρασί,
τὴν ἐνέργειαν κάμ
τὴν καύσης νὰ γέν
πάμα μὲ σκόνιν ὀλ
μεθύση ὁ μεθύσμα
ρόν εἰς τὴν κεφαλὴν
ἢ ἄς φάγη κραμβ
βάλε εἰς τὴν κεφο
ρον ἀπὸ αἴθρη διάφ

Διὰ νὰ κάμῃς ξύδι

δ. ΙΙΙ. **Ε**"παρε ρ
νομύα, καὶ εὔγαλε
λε εἰς εἴα ἀγγεῖον
ρόν. ἄφες νὰ σαπῇ
γαλε ὅλον τὸ ὑγρόν

"Επαρε ρίζαν τῆ
τὴν εἰς τὸ κρασί,
θέλῃς νὰ γένῃ κρα

"Όταν ἔχῃς ξυῶ κ
μῆς νὰ γούη ξύδι δυ
ἴδιον καμπόσον, ἢ γ
ναί πολὺ, ἢ ὀλιγώτε
κὺ βάλε το ἔτζη βρασ
ρωσαι μίαν πλάκα ἀ
τηξαί το μέσα εἰς τ
ραῖς, ἢ κὺ δέκα νὰ δ
ἢ πέξα, νὰ μὲν πυρ
τὸ ξύδι. κὺ βάνε τε κ
κὺ νόσιμον. τὰς ρίζα
ξηραῖν βάλε εἰς τὸ
γούη ξύδι.

"Ἐπαρε δύο ἀσπρά
δύο σρογγυλὸ πιπέε
τόσω κανέλλαν. ἔπε
κρᾶσι εἰς τὴν φωτίο
βάλετο εἰς τὸν "Ἡλιοκ
καῖει, νὰ κάμη κάμη
φαί τὴν φύχων σιό
ξύδι δυνατὸν, κὺ βάλ
σι, νὰ γούη ξύδι καλ

Γέμωσαι πιπέει κ
τζεκάλι, ὅσον νὰ χω
καὶ σκέπασέ το καλὰ
κρέμασαί το εἰς τὴν μ
ἀχαμνὸν, νὰ γούη ξύ

Κοπαῖσαι καμπόσο
νὰ μὲν εἶναι ποσῶς φ
μίτες, βάλε ἄλλο τ
ει. ζύμωσαί τα, κάμε
λετα εἰς τὸν "Ἡλιον ν

σφῆς ξύδι, βάλε
 ἕνω καὶ καμπόσον
 ξύδι καλωπαιτον.

Βάλε τρεῖς λίτρα
 ναι τράσινον, βάλε
 τὸ κακόκρασον, καὶ
 γνή ξύδι, ἢ στουά
 δον, σμίξαι το με π
 λε εἰς μίαν λεκανύβ
 λὸν, τὰ μοσκέψη
 λευθεῖ. ἔπειτα βάλε
 καὶ ἄλλαις τέσθεις
 εἰς τὸ ἀγγεῖον ὅπῃ
 δι. Φθασίν ἢ ἔρμη
 πορείη πᾶς ὄνας
 μων ἄλλα ἀναγκαῖα
 σιν καὶ ἰαφείας τῶ
 μόνα παλαιόθεν, καὶ
 τὴν πολυπειρίαν καὶ

Διὰ τὰ πια

§. 112. Βράσαι ῥα
 εἰς ὄνα χάλκωμα π
 ἢ ἄλλο ἀσοείσιμον,
 πῶ θέλεις τὰ πιασ
 σιτάει, ἢ εἴτι ἄλλο
 τὸν τύπον ὅπῃ ἀραδ
 φάγην, ἀπομείνεν ὡ
 εντε, καὶ τότε τὰ πια

Βάλε ἀρσενίκι εἰ
 αὐτὸ τὸ νερὸν βράσαι

θέλεις σπείσιμον,
ἢ ὅσα τὸ φάγην, δὲ
Στέπισον κώνειον,
ἢ εἰς τὸν ζωμὸν αὐτῶν
σπύω καλῶ κρασίε,
ἢ ἄλλον καρπὸν, ἢ
μὴ ἄς κάμνη εἰς αὐτῶν
ὅμοιον κάμνει ὁ ζωμ
σπύω, ἢ ἢ εἰς αὐτῶν
μίαν ἑβδομάδα.

Διὰ τὰ κ

§. 113. **Κ**άμε εἴνα
σαλα, μετέξον ὅ
έλθῃ μέσα ἢ θάλα
ξύλινον, ἢ μετέξον
τὸ χέρι τῶν, τῶν τῶν ὅ
πάδα, ἢ λυχνάριον,
τι μόλυβδον, διὰ τὰ
ἄς εἶναι ἀπὸ πάνω κ
εἴνα κερκέλλι, τὰ τὸ δ
ρύσης, κατέβαζέ το εἰ
άζονται εἰς τὸ φῶς
εἶναι νύκτα σκοτάδι,
πιάσης ἀμέτρητα.

Ἐπαρε κομμάτι π
κινον, τὰ εἶναι ὡσα
μετέξον τῆς Βαλερι
ὅπῃ τὸ ἔχον εἰς τὰ σ
γῆσι φῶς. καὶ κρέμασε
δι, σὺμὰ εἰς τὸ ἀγκ
κατεβάσεις, δὲν ἔρχετ

Κοπαΐσαι καμπό
νάρδον. ἢ βάλε τὴν
φίλι, ἢ εἰς ἄλλο εἶ
αὐτὸ τὸ χορτάρι ἔχει
ψάει ὅπως τὴν γροικ

Στέπισον τιθόμα
νιον, καὶ ρίζαιτο εἰς
τὸ ψάει πάραυτα. καὶ
μὲ τὸν ζυμὸν αὐτῆ
γυεῖζεν τὰ ὄψαεια
χειράσσε, ἢ μὲ τὴν

Ἐπαρε χόρτον ὅ
σαί το μὲ ταῖς πέτρο
σαν νὰ σωμαχθῆν αὐ

Κοπαΐσαι μίαν
ἢ ὄρνιθα, μὲ χοντ
κόκκαλα τῆς κερέννας
ἐντόθια διὰ νὰ πά
κρέατος· καὶ τότε σκε
λαγος εἰς ἐ διαφόρους
μον τὰ ὄψαεια. καὶ
σαι μὲ τὸ καλαμίδι
τῆς κερέννας, ἢ ὄρνιθ
θέλεις· μόνον ἄς εἶ
ρὰ, ἢ νύκτα, νὰ μὴ

Διὰ νὰ κωπηγήσης Δ

δ. 114. Ἐπαρε μί
ζώσ, καὶ κάμε τῆς μ
γῆς εἰς τὸ δάσος, ἢ

εἰασιότερον. καὶ τότε κα-
τα τειγύρα ἐκεῖ ὅπως
φέκι, καὶ τότε ἠμπορε-
μὲ τὰς σιωτρόφους σα.

Νὰ κάμης νὰ γεννᾷ

§. 115. **Δ**ίδε τὰς νὰ
καὶ τὰ ἀΐθη τῆς ἀτζικ-
θη, ἃς ξώγεν ταῖς
νιθα εἰς τὸ καπέλλι
φροκαλίδα ὡσαύ λετ-
νὴν τὴν φέσκαν, καὶ
καθ' ἡμέραν ἢ ὄρνιθα

Βράσαι τὸ βρωμάει
ταγίζεις τὰς ὄρνιθας,
δας, ἥτις εἶναι χόρτον
καὶ μὲ τὸν καρπὸν αὐτῶν
ἄλλο γούνημα) ταγίζ-
καθ' ἡμέραν :

Διὰ νὰ κάμης εἰς εἷνα
Γρ

§. 116. **Ε**παρε κεεῖ
χαῖρι, καὶ γράψαι ἀπάν-
ταις μὲ εἷνα μερωτὸ ο
Γράμματα ἐκεῖνα μὲ ο
οἱ Ἰταλοὶ ἀκκα φόρτε.
κεεῖ ὅπως θέλεις νὰ χ
εἰσὲ τρέφι, ἢ εἰσὲ π
ὄργανον, καὶ ἕως ὥραις

Νὰ λαμφοῦνῃς Εἰκόνα,
 καὶ δεῦ φα

§. 117. Βράσαι κα
 δυνατῇ, νὰ εἶναι ἀπ
 λίραν μίαν, καὶ μί
 (Fien Greco) καὶ
 ρον, τὰ ὁποῖα ὄλο
 ἕως νὰ φυράσῃ τὸ
 εἰς αὐτῷ τῷ ἄλου
 κόν, καὶ στίψαι το,
 σία, καὶ μετ' αὐτὸ
 κάρδρον, ἢ γραφὴν π
 δεῦ ἀναγνώθονται τὰ
 μα θέλεις νὰ καθα
 τὸ σφραγγάρι πιδέξια
 τε κόψαι εἰς τῷ με
 ψαι τῷ εἰκόνα μετ
 καὶ γίνεται ὡς καινέ

Διὰ ἐκείνους ὅτι

§. 118. Ὅσοι εἶναι
 λιῖσι τῷ νύκτα νὰ
 ἀντράκλαις συχνά, ἢ
 σαλάτα, καὶ ἄς ταῖς
 ἄς ταῖς βασῆν καὶ ἀ
 πάσαρκα, καὶ οὕτως
 ζώνονται.

†

Νά αφανίσ

§. 119. Στέπια το
κόν, κὴ φράγγικα περ
σβύσαι ασβέσην, κὴ ξ
τὸ νά φοφήσεν ἢ σέτ
δας, κοπυίσαί τον κα
κάμη εἴα μερόνυκτον, κ
σαὺ τὸ κεφάλισα. εἴ
το με τὸ ἀνωθεν ξύδα

Διὰ τὰ ↓

§. 120. Κάμε λάκη
φαι ροδοδάφνην, βάλε
ζώνονται ὅλοι οἱ φύλλοι
Βράσαι Ἄψίνθου,
σπόρον σινάπεως, κὴ ρ
σκέψεν, κὴ με τὸ νερ
νά φύγωσιν.

Ἡ βράσον ἐλλέβορ
εἰς τὰ φυράσεν τὰ δ
φίσεν ὅλοι.

Ἄλειφον εἴα ραβδ
λεις με ξῦγγι ξάγα
ρα, βάλετο εἰς εἴα τ
τὸ ὅλοι οἱ φύλλοι.

Βράσαι λουμπινάει
καὶ με τὸ θερμὸν α
φύγωσιν.

Γέμισον εἴα σκετέ

θοχοίρε, βάλε το α
 ὅλοι συμάζονται.

"Επαρε γάλα γα
 τι θέλεις, ἢ συμά
 τὸ σπῆτι κωλοφωτία
 θῶσιν εἰς ἐκεῖνον το

"Ετι ἄλειψαι μί
 ξεμεντίνα, ἢ βάλε
 τὸ τὸ εὐρης τὸ ταχυ
 ὅτι ὅλοι καθίζου ἀ
 κολλήσουσιν.

Διὰ τὰ φοφῆσεν

§. 121. Τείψαι ὁ
 νακάπασαί τῶ με ὁ
 φοφῶσιν ἢ πάλιν
 σκάρφω μαύρω, ὁ
 νῶ, ἢ μελαΰθιον
 σαι με ξύδι, ἢ ξή
 τὸν οἶκόν σου, τὰ φθ
 με ζυμάει σιδήρε
 πολυγνται.

"Επαρε πολυσαύρο
 σκόνιν, τῶ ὁποῖα
 κάρβουνα, με καρύδ
 Ποντίκια ἀκῶσεν αἰ

Βάλε καμπόσους Ν
 ρίασαι τὸ σπῆτι τὰ

"Επαρε τῶ κέδρο
 το, ἄλειψαι ταῖς τρ
 φανίζονται.

Ἡ κάπνισαί τες μ
είας, νὰ φύγουν.

Διὰ τὰς

§. 122. Τες Κενέπ
ἀλόγων, νὰ ταῖς κρε
μέσα εἰς τὸ σπῆτι.

Κοπαύισον Κύμινον
κρᾶσι, καὶ ράντισαι μ
δὲν ἔρχονται μέσα· ἢ
τον τὸ σφόδρωπον, καὶ
νὰ μή σε ἐγγίξεν ὄλο

Διὰ τὰς Μ

§. 123. Στέπισαι Ἰ
δας, καὶ βράσαι το καλ
σκυτέλι, καὶ ὄσαις τῆ ε

Ὀείγωνον κοπαύισο
χοίρα, καὶ ράντισαι μετ

Ἡ κρέμασαι τὸ βρά
εἰ φάγῃς τὸν καρπὸν,
νύκτα ὄλαις, καὶ κάψαι

Διὰ νὰ μὴ κάμῃς ψ
μὴ μὲ τὸ λάδι βρεγμαίν

Ἐνα χόρτον εἶναι ὄρ
γαν οἱ ἰατροὶ σοιχὰς
(Stecade), τὴν σκό
καὶ ξύδι, καὶ ἀλείφει νὰ

§. 124. Βράσαι ἀ
 ἢ ζεμάτισαι τὰ σα
 ἢ ἑῶσον χολῶ
 φαίτα, νὰ φοφήσεν

ἢ βάλει νερόν εἰς
 σαι τὰ σανίδια πάρ
 πόλλονται.

Τὸν ζεμόν τῶ ἀ
 πίαςαν ἀναλυτῶ,
 μάτῃ φθείρονται.

Στέμπισαι σκυλο
 μὲ ξύδι, ἄλειφε τ
 ει, νὰ φοφήσεν.

ἢ τῶ χολῶ τῶ
 ξύδι, ἢ ἄλειφε τὸ
 θέλης νὰ μὴ γοννη
 πόδας τῶ λαγῶ, ἢ
 ἢ δὲν γίνονται.

Διὰ νὰ κάμῃς χαλα

§. 125. Ὄταν τυρ
 τὴν μυζήθραν, ἀφ' ἑ
 μα, κόψαι τὸ τυρ
 ὠραν ἐκείνῳ, τὸ ὅ
 κτὸν, ἀλλὰ νὰ τὸ
 καὶ βάλειτο πάλιν κ
 ἐγγίαις τὸ εἶνα μέσ
 τὸν ὄρον, ἢ γουὸν τὸν

κτος· καὶ τότε βελοῦ
γεν εἰς τὸν πᾶτον τῶ
πάλιν ξύλα εἰς τὴν
ὅταν τὰ ἰδῆς νὰ πλοῦ
εὐγαλαίτα μὲ ξυπημ
ρα, νὰ τραγγίζεν, καὶ
λεκαῖν πασεκίω. Τ
καὶ τὰ διπλώνεις πεντέ
αὐ δὲν καίγεται, ἢ εἰ
ἄλλα κομμάτια, διὰ
σα νὰ μὴ χάνεται, καὶ
ζεστά. Ὅταν τὰ ζυ
μης ὡσαύτ' γλώσσαις,
κρέπα ἀλειφτῶ, καὶ
χῆς ἀλατισμεία, ἢ γ
εἰς τὰς χεῖράς σου, νὰ
βαῖν ὅσον γνωρίζεις
πολλὰ ἄλμυρα, καὶ δε
νάλατα καὶ βρωμέσεν,
ἀφ' ἑ τὰ σιβάσης εἰς
βάλε μέσα καὶ τὸ σύχ
ταῦτα. Ἄν δὲν σώσ
καὶ ἄλλον ἀπὸ τὸ χάλκ
πρόσεχε ἀπειβά, νὰ
φθιάση καὶν ἄνδρας εἰ
εἶναι γυνὴ νὰ μὴ ἔχ
σμιξε μὲ ἄνδρα αὐτῶ
ἀρσενικός, νὰ μὴ ἐν
πόρνευε μὲ γυναῖκα,
μεν, ὅτι εἰς ἐμολυώ
καὶ βρωμέζουσιν. εἰ δὲ
γονται ὅλοι τὸν χρόνον

μάζεσαι τὴν νοσηρὰν
 χήζει ἀπὸ ταῦτα
 ξαίς τυρεὶ ἀπὸ τὸ
 ποι τὰ δὲ γάινον ἀπὸ
 καὶ τὰ δούρον με σπᾶ
 γνώσκον, καὶ τότε βα
 καὶ ὅταν θέλουν νὰ π
 ἐχάραν, καὶ σάζον το

Πῶς νὰ φθιάσῃς ἐλέα

§. 126. Μάζωξαι
 σα νὰ μὴ πληγωθῶ
 νομοῦναις, εἰδὲ περὶ
 καιον, καὶ βάλεται
 καμπόσαις ἡμέραις,
 ραῖς τὴν ἑβδομάδα
 λατίσης, κόψαι μαρ
 μι τὸν σπόρον μεσωμ
 μα νὰ βράσων καλά
 ἢ θελες νὰ βάλῃς εἰς
 ση ἄραν πολλὴν, νὰ
 δωδίαν τῆ μαράθε,
 μαραθῖαις, ρίξαι ταις
 σαθῆ μίαν ἡμέραν,
 ταῖς ἐλέαις καὶ τὴν κ
 ταις μέσα, καὶ τότε γυ
 πάση, καὶ σάρονέ τῶ
 νὰ μὴ ὑπάγῃ μέσα
 καὶ ἂν ἔχῃς καὶ μέλι ἀν
 λε μέσα νὰ γίνων δὲ
 καὶ δίχως, ὅτι τόσον

μυρωδίαν τῆ μαράθρυ
γης. ἀμὴ ἄς εἶναι πα
καθῶς καὶ παρανώ εἰς

Πῶς κάμναι

§. 127. Βράσαι κόκ
τὰ ὅποια λέγουσι εἰς
καὶ μὴ πολυβράσκον,
να βασάξουν πολὺ
τὰ εὐγάλε ἀπὸ τὸ ζ
πινάκι, ἢ λεκανίω, κα
νάπι καλὰ ξιμμείον,
λὸν, βαίε εἰς τὸ κερ
καὶ ἄλας μὲ τὸ σινάπ
λας ἄς εἶναι ὀλιγώτε
καὶ ἀφ' ἑ τὰ βάλης ὀλ
κατωμένην ξύδι διωπα
τες ἕως να τὰ χάσῃ
νον εἰς τὸν οἶκόν σου
μυριοπλασίως παρὰ
φόρον. εἰάν δὲ ἔχῃς
καὶ ἄσπρα, καὶ βαίε
καὶ τὰ ξυφερά φύλλα.
τον εἰς τὸ κερῆπι, κα
φάγῃς αὐτὰ ποροτίτερα
νον δὲ τὰ σεῦκλα, α
φυλάδες, καὶ κραμπολά
Ὅρος μὲ τὸν ἀνώθεν
τὸν χρόνον. Κάμναι
σπρα λάχανα, ἢ γιν φ
ναρμίαν, ἀμὴ εἶναι

ἔτο δὲ κάθουμαι
 χρῆσα τράγματα. Ἰ
 τὰ ὅποια βάνεσι τὰ
 κόψαν ἀπὸ τὰ κλήρ
 ἔπειτα ἔχουσι ξιμμ
 βάνεν εἰς τὸ παραβ
 τοσίαν σινάπι ἀντί
 σὶ μᾶσον, ἤγαν τῶ
 σκεπάζοντα. Οὕτω
 εἶναι γλυκέα. ἀμὴ
 ζεματήσης νὰ τὰ κρ
 ψαμεν, ὅτι ἐκεῖνα
 τες. ἀμὴ ὅποιος δὲ
 κείνω, ἤγουν κορύχ
 νὰ βασάζουν, ἐκεῖ
 ἀνάγκης, ὅπῃ γίνετ
 δὲ σήπεται.

Πῶς νὰ κάμης Κ

ς. 128. Εἶδα τινὰ
 τεργήσαν εἰς ἐ παρα
 Χερσβικὸν ἔσβυσαν
 πῶς νὰ θυμιάσαν.
 ἐρμύειαι ὡς ἀναγκ
 πῶς λέγω λόγια ἀκ
 ἢ καὶ ἄλλα δούδρα,
 κάψαι, καὶ βάλε εἰς
 καὶ ἀποπάνω καμπόσ
 παρέτα μέσα εἰς τὸ
 ἔως νὰ λειτεργήσης

τα, χωεῖς νὰ συγχί-
τας ἄλλα κάρβυνα.
δεδύδρα, κὰν ἄς δει-
σίαν εἶνα καλάθι κλη-
τῶσιν ὀγλίγωρα· καὶ
εἰαις καὶ Μοναστήρια
Κατὰ θυωθήτω τῷ Ἐσ-
τῷ ὄρθρα, ἤγχι ὅταν
τὸν Ἄθωνα οὐ μόνον
κελλία, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ
Μοναχοὶ ἔχουσιν ἀπ' α-
ζην καθ' ἡμέραν εἰς τὴν
ἀνάθω. καὶ εἰς τὸν
Ἐκκλησίας πολλαῖς ἔ-
πὸ τῷ ἀναποδίαν τῆς
Ἄγιον. καὶ τῷ εἶναι
νύλαβείας. εἰς τὰ ἀ-
μελέμεθαι, νὰ μὴ μα-
τὰ Θεῖα ἔχομεν πόσιν

Προσέχετε δὲ ὅσοι
μετε σαρανταίριον διὰ
λειτεργάτε μοναχὸν κ-
βαίνετε πολλὰ, ὅτι κολ-
εἶσὺ πέρνεις ἄσπρα φ-
γίας, καὶ ἔρχεται σὺ εἰ-
γὰς εἰς μίαν ὥραν, καὶ
βαίνεις ὡς πλεονέκτης
διὰ μίαν ὥραν μί. ἄσπ-
τῷ ἀταξίαν, μὴ ἔλ-
φέλωτα. ἀλλὰ λειτέρ-
Ἄγιε Πνεύματικέ, καὶ
ἔρχιζε τὸ ἄλλο σαρανταί-

ψυχὰς περιαισώτερο
κόπος σου.

Διὰ τὴν γλυκαίνης

§. 129. **Ε**ἰὰν τύχῃ
περίσσειον εἰς τὸ Μ
γάρι πασεικόν, καὶ
τὸ τζικάλι, τὸ κα
τὸ εὐγάλε, σφίγξασ
σε τὸ ζυμί ὅπως
ὄλον τὸ ἄλας· καὶ
μα, καὶ εἰὰν εἶναι
σπόγγον μέσα ὅσα
ἄλας του.

Ἡ πάλιν, δέσαι
σὲ πανὶ λιπὸν καθα
καὶ πέρνει ὄλιω τὴν
λίξαι μίαν πετζέτη
κομματί ξύλον χαν
κοντὸν ὅσον εἶναι τ
βράση καμπόσον, καὶ

Εἰ δὲ καὶ ἔχεις κ
θέλεις τὸ κάμ
μον, θάψαι το, τὸ κα
ὄλον τὸ ἄλας τε, καὶ
φάγετο.

Νὰ ψήσης

§. 130. **Β**ίλε εἷνα
εἷνα καλάθι μὲ ἀσβε

λε εἰς τὸ νερόν, καὶ
τὰ αὐγά, καὶ περδαίνου

Διὰ τὰ μὴ γροικᾶς

§. 131. Βράσαι ἀ
εἶναι εἷνα χόρτον ὅπ
μάζωξαι τὴν τὰ
μὲ τὸ λάδι αὐτὸ ἀλε
θαύεσαι ψύχος.

Ἡ βράσαι ὁμοίω
ἀλείφει ὡς ἀνωθεν.
θείας, μόνον ἐκείνη
τῆ δὲ ἀβροτανίων παρα
καὶ εἰς τὸ κρασὶ, α
πώποτε.

Διὰ τὰ βράσης κρ

§. 132. Βάλε εἰς τὸ
νίδας, ἢ κομμάτια γ
νόν, καὶ βράσεν μὲ τὸ

Ὅταν βράζη τὸ κρ
εἰς κρύον νερόν, καὶ
Τότε τὸ ἀλείφει λάδι
γερόθῃ παρόθους, εἰ

Βάλε μέσα εἰς τὸ
σπορον, καὶ λάσπῳ
με, ἢ γεν ἀπὸ τὸ παρα
γορήτερα.

Νὰ κάμης παράθυρον με

§. 133. **Ε**ἴπαρε τὸ
 μόνον με ἀσβέσω,
 ἤγουν ριφικόν. Ζύσ
 ἔσον εἶναι τὸ παρά
 στον κομρῦδι ἀραπικ
 μέλι ξαφεισμείον, κ
 λα ταῦτα τήρασαι κ
 εἰς αὐτὰ βάλε τὸ χ
 ἔπειτα τὸ εὐγαλε, ὁ
 φωσαίτο εἰς τὸ ξύλον
 γνώση τὸ βερνίκιασο

Νὰ βάψης μαχαίρα, κ

§. 134. **Β**άλε εἰς ο
 τῆς γῆς, κὲ λάδι ἔσ
 του Ἡλίου ἡμέρας εἶ
 θυρον, ὅπῃ θέλεις ν
 λης ἀπὸ τῆς φωτῖαν
 αὐτὸ τοῦ ἀγαίνει τῆ
 Τότε τὸ βέτιζαι εἰς
 εἶναι ἡ χρησιμώτερη
 ἀνθρώποι.

Νὰ κάμης βερνίκω,
 σαῖο, κὲ λ

§. 135. **Β**ράσαι εἰς
 ξαις δάδεκα, κὲ ἀς

βαΐης μέσα μίαν π
γεται, κῆ τότε ἔχε ἔ
πρόκου, ἢ γυν ἀρτζί
ἀδολύω, νὰ εἶναι ξηρ
λόω (Ἰταλ. Caval
κῆ εὐγαλέ τὸ χάλκω
πόσον, κῆ τότε ὀλίγο
ρήτίνω, κῆ ἀλόω
τὴν φωτίω, νὰ βρά
κρόστα, ἢ γουν νὰ
νω μερῶν, κῆ σὺ ἄ
νὰ περάσῃ καμπόση
κρόσαν με κομμάτι ξ
νίκω, κῆ ἄπλωσαί τ
κῆ ἂν εἶναι καλή, νὰ
εὐγαλέ τω. εἰ δέ λει
νῆ τελεία, κῆ εὐχρησο
πανί λινόν, κῆ φύλ
ὁποία εἶναι τόσον πολ
ἀνωθεν χείρας κάμνει
καθὼς οἱ ἰατροὶ τὸ ἢ
γῆ εἰς ταῖς καϊμάδα
ψαμν. ἔτι δέ κῆ τῆς
ρίγον τεταρταῖον, ἢ γυν
γυν κάθε ταχὺ νησικο

Νὰ εὐρης ἀν

δ. 136. **Ε**ὰν τύχη ν
εἰς θάλασσαν, κῆ δ
ψωμί εἰς ἐκείνω τῶ
αὐτὸ βυλᾶ, κῆ ὑπά
τὸ νεκρᾶ, κῆ σκίεται.

Νὰ κάμης κωκκία ν

§. 137. **Β**άλετα π
καίη. ἄφες τὰ νὰ κ
ξήρανε, καὶ φύλαξέ το
δοκιμῶ, σπεῖρέ τα
ἰδῆς μίαν σσιθαμῶ
πον ἤμπορεῖς νὰ κα

Νὰ κάμης α

§. 138. **Κ**άψαι
σράν, κάμε ἀλασσάν
σαλακτῶ μὲ τῶ γ
λασσάν βράζε εἰς τὸ
λι. Τότε ἀπομείνε
ὁποῖον ἀναλύει εἰς
Ἔτσι λέγει τὸ
ψα. ἀμὴ φαίνεται
λασσαν ἀντὶς διὰ νε
λασσάν, ἢ θελε γρή
μὲ θάλασσαν μοναχ
ζοντες αὐτῶ ὥραν
τὸν ἥλιον ὕσερα ἐξ
δη καὶ ἡ ψύχα τῆς

Νὰ κάμης πανὶ δυ

§. 139. **Ε**ἴπαρε δ
λίξων ζύγγι ἀπ' ἐκ

κέραια, κὴ πύτε ἔγ
αὐτάμα εἰς τὴν φωτι
πανὶ ὅπῃ θέλεις νὰ
γεται τόσον σερεόν,
τὰ σανίδια καλλίτερο
νον, εἰδὲ τὸ νερόν τὸ
"Ἡ ἔπαρε κομμύδι
κὴ τρίψαι, πλάσαι τ
μετ' αὐτὸ κόλλα κόλλα
κάμης τὰ σανίδια σε

Διὰ νὰ ἔξο

§. 140. **Ε**"παρε ἄλλ
σερωτικόν, ὅπῃ γίν
λαμπαρόν ὡς μαργα
σπετζέροι, σὰλ γέμμ
τὰ ἀνωθεν βάλει εἰ
ἀπὸ καθ' ἑα, κὴ τέα
κόν, κὴ μὲ τὸ νερόν ὅ
τὸ χαρτί ὅπῃ θέλεις
"Ἐπαρε ζεμόν ἀπὸ
ξυρόν. ἀλειψαι μετ' ο
περάση μία, ἢ δύο
πανὶ μάλινον, νὰ εὐζ
"Ἡ μάζωξαι τὸν Ἄ
πήγαρον, καὶ εἰς τὸν
σον τυρεὶ, κὴ γάλα, κ
τὰ αἶτα νὰ γίνῃ ὡ
λια σρογγυλά, ξήρανέ
θέλης νὰ σβύσης τὰ
ρόν, κὴ πτύσμα αὐτά

ἄνωθεν βόλια, βά
 ξαιτα, καὶ ἀγνώστῃ
 Τείψαι σύψι, ο
 ἀφ' ἧ ξηρανθῆ εἰς π
 γράμματα νὰ σβύσῃ

Νὰ φυλάξῃς Ῥῶχα
 κῆπον α

§. 141. **Ε**ἴχε μέσο
 πάντοτε, ἢ ἀψινθία
 βάνε ἄλλα ξυφερά
 πον κάμπιαις, ἢ ἀ
 ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ἴδια
 ὅταν ψυχρανθῆ ράντ
 φῶσιν ὅλα τὰ ἐπίλο

Νὰ ὑγάλης ὄφιν ο
 καὶ α

§. 142. **Ε**ἴαν ἔτυχ
 σόμα τινός εἰς τὰ ὄ
 βασιλικόν με τὸ ξυ
 μελάνιω μαύριω ὅτ
 τὸν πότισαι, καὶ ἔ μ
 σκώληκες ἀγνώστῃ
 Καμπόσον γάλα
 πόδας τὸν ἀνθρώπο
 μὰ εἰς τὸ τζεκάλι
 δωδία εἰς τὴν κοι
 τὸ σόμα τῆ, καὶ ἀγ
 μυρωδία τῆ γάλακτ

Εἶδὲ καὶ εἶναι εἰς
ἢ ἄλλα ζῶα βλαβ
τεινῶ, ὅπως λέγουσιν ἔ
ἴλα φεύγουσιν.

Διὰ τὰ μὴ

§. 143. **Κ**άμε οὐ
ἄς εἶναι μακρῶς ἢ
νεν ἕως τὰ γόνατα
μέσα μετὰ τὸν φελόν,
τὴν ἄκρην ἔχει δύω
ὅταν τύχῃς εἰσὲ κο
νι, καὶ θέσαι κάτω τ
Τότε ἂν πέσης εἰς τ
πέναν, ἢ ἄλλω περ
καὶ βελήσης, καὶ γλυ

Διὰ τὰ

§. 144. **Ε**"παρε χα
βόλαδο, ἴσια καὶ τ
δρας εἰς ὄλον τε τὸ
ριον ἕκαστο τῆς Ποντη
, Λύει τὰ δεσμά, κα
τὰ ἔξῃς. καὶ τότε
καὶ λύει ἢ μαντεία.
ση ἀπὸ τὰ ἐργασίε
γίνο.)

Διὰ τὰ ψήσης κηθείας,

§. 145. Βάλε εἴτι
 μὲ θερμὸν νερόν, κὶ
 εἰ, ἢ πῆτερα, ἢ εἰς
 πάνω ἄφες το πολλύ

Νὰ φθ

§. 146. Βάλε μίαν
 μύδι, κὶ ἔεις ἢ τέσσε
 γον (Ἰταλ. una, do
 buona tenta,) καὶ
 λά, κὶ βάλετα εἰσέ
 νὰ κάμην ποντέξη ἡμ
 ρασε, κὶ ἔπως ἔγινεν
 Εἰ δὲ κὶ θέλεις νὰ
 κὶ καλλίτερω, ξίψαι
 χῶμα τέπων τῆς τριῶ
 κνισάραν, ἢ γουν τὴν
 τα εἰσέ τζεκάλι καινε
 νὰ πάρην μίαν βράση
 χύση, κὶ ἔπως ἔγινεν
 ταν ψυχρανθῆ, σέρω
 σφίγξαι το νὰ εὐγη
 εἰσέ ἀγγεῖον μολυβω
 πίνη. εἰ δὲ κὶ δού ἔχ
 να πῆλινον, καθῶς π
 λε το. Οὕτως τὸ κάμην
 λιγράφοι ὅλοι, καὶ γί

βαίνοι κὴ κομμάτι κα
τὸ ἀγγεῖον διὰ νὰ γυο

Πόσαις χάραις ἔ

δ. 147. **Β**ράσαι τὰ
νερόν, ἕως νὰ φυράσῃ
ἐκεῖνο, νὰ σὲ ἰαξῶ
τὰ ἐντόδια. Κάψαι
κάρβουνα σκόνιν, τὴν
πανὶ λινὸν ψιλόν, κὴ
γόνιν ἄσπρα, κὴ νὰ ἰο
καὶ αὐτὸ ἔχεν σκώληκα
τε εἰς τὸ σρώμασθ, ν
ἐπίσον τὰ φύλλα, βα
ἄλλω πληγῶν, νὰ τὴν
τὸ ξύλον τε σκετέλι, ἢ
νὰ ξώγῃς εἰς αὐτὸ,
ἐναντίον. Ἄν κάμῃς φ
λὰ ποτὲ τὸ κρασί ο
ἔβαλες, ἔτε σὲ βλάπ
τωντας ἀπὸ τὸ κρασί
τὸ βαρέλι τὰ φύλλα τε,
θῆ τὸ κρασί, κὴ αὐ
καὶ μέσα εἰσὲ δύο τρε
σε βλάπτει ὄφεις, σκο
ζῶον θανάσιμον. μάλι
σὲ κάμῃαν τρύπαν,
ἐκεῖ σὺμὰ, καὶ γρικῶ
ἐγγίει νὰ φύγῃ, ἢ θά
καῦσιν πολλῶν εἰς τὸν
ἔρον, ὅς τὸ βράσῃ μὲ

ζωμὸν τῆ ρογδίας,
ραπδίει θαυμασιώ

Διὰ τὰ ἐπιτύχη,
κά

§. 148. **Ο**ταν Σ
κοπρίαν τῆς αἴγας
ἄς εἶναι ὁ καρπὸς
γεῖον, καὶ ἀπὸ πάν
κοπρίαν, τὰ κατεβ
ταν κάμνης τὴν κ
καὶ ἄλλο νερόν, ἕω
τῆς κοπρίας, τὰ
φυσκώση καλά τὰ
κάμνει διπλᾶ ἀπὸ
βροχόν. Οὕτω καὶ τὰ
ἀνώθει, οὐ μόνον
ἀλλὰ καὶ οἱ σκώληκ
τὰς ρίζας τῆς φυτῆ

Διὰ τὰ γνωρίσης

§. 149. **Α**ς κάρ
εἰς τὸ ὁποῖον ἄς ε
γέννησεν ἀρσενικό
ἀπὸ τὸ γάλα τῆς.
σαῖ πικτὸν, δεῖν ο
σκορπίσει, τὰ γέν

Βρέξαι ἀτζικνίδο
τὸν τόπον, ὅπως εἶ
τὴν δευτέρην ἡμέραν

Ἐὰν εἶναι ὁ αὔθρωπος
μὲ σπάθην, ἢ μὲ ἄλλο
τὸ χόρτον, ὅπῃ λέγεται
μόντης, γὰρ τὸν πίνῃ,
εἰ δὲ καὶ ξεράσει τον,
ὀρθένιά του ζωμὸν τῶ
ὑγιαίνει. εἰ δὲ ἀποθα

Φέρε εἷα περὶ, ὅτι
μὰ εἰς ἄρρώστοι, καὶ
ἐπιμελῶς τὸ πετεινὸν
ἀποθαίνει, σρέφει εἰς
γὰ μήτον θορῆ.

Διὰ γὰ κάμης α

§. 150. Ἐπαρε λινό
σπρης καὶ κόκκινης πατ
ρον, καὶ κώνειον· αἷα
λάδι, καὶ ὅσον εἶναι α
ἀπὸ μηκώνειον, (Ὀρρ
δύω αὐτὰ, δίδε μίαν
ῶραις ὅποιος τὸ πίνῃ.

Ἐπαρε σπόρον ἀνῆσ
μαρελίε, καὶ λάδι ἀπὸ
σιῶ λίξαν ἀπὸ καθ
νιν, καὶ βάλε την εἰς μ
τα γυαλίνην μὲ τὸ λ
σκάψαι εἰς τὴν κοτορί
μέρας ἐννέα· ἔπειτα τ
σαίτα, γὰρ ἀπὸ τὸ νε
ἄς πίνῃ ὅστις δού ἡρ
ἡμισυ μόνον, καὶ γὰ κο

Πότισαί τον ἀνῶθι
 Κετζενάδας, νὰ κ
 ἢ κοπάνισαι χαμαί
 ἀνακάτωσαι με ἄσπ
 πον τῶ ἀρρώστῃ, ν

Διὰ νὰ κλ

§. 151. **Ο**ταν ἔχ
 ῥέχει ἀπὸ ταύτην
 κλείση, βάλε τῆς κ
 στον ῥίφυλλον, κὶ β
 σφιγκτά. Ἄφες το κ

Εἰ δὲ κὶ εἶναι κ
 παρε τὸ διασίδι τ
 λαδόξυδο, κὶ βαίνετ

Ξήρανε τὸ ῤοσμο
 σαν λογιῆς πληγὴν

Ἐὰν δὲ ῥέχη αἷ
 στον καλὰ σιτάει, κ
 καὶ εἶναι ζελισμὸν
 λίθον, ἢ ξύλον, ἢ
 ζον κρόκκον εἰσὲ ζ
 ζαφαράας ὅλη ἢ δυ
 μέλι κὶ κειθάλλορο
 τα ὅλα με τὸ ἀνωθ
 εἰς τὴν μελανάδα,

Εἰ δὲ πάλιν καὶ
 κόκκαλον τζακισμο
 κανθαν, ἢ ἄλλο π
 εἰον, ἢ γυν ἀγειμόν
 εὐγὴ ἔξω εἶτι κὶ ἀν

Τὸ ἴδιον κάμνει π
λά εἰς τὴν αἰθάλην
γὰ τὸ βαΐνης ἀπαύω.

Διὰ γὰ μὴ ἀδ

§. 152. **Κ**οπαΐζει π
Μίωα ἑῖς κορφαῖς
μπετόνικα, ἤγυν ψυ
ζωμὸν αὐτὸν μὲ καλο
γὰ μὴ ἀρρώσθησης
ρεῖαν ἀδούειαν.

Διὰ γὰ θεραπεύσης

§. 153. **Ε**παρε λάδι
ἢ δαφνόλαδον ἴσια ἢ
γάει, κάμε το ὡσάν τ
τὸ λάδι. Ἐπειτα ἔχε
νὴν πολλὰ, ἢ βάλε ε
σφυγγάει, ἢ ἀποπαύ
πειτα ἀφ' ἧς σεννώση
τὸ λάδι, ἢ βάνετο συ
ρὸν θεραπεύεσαι.

Κοπαΐσον κοχλαίς
τες καλὰ, ἢ βάλε τες
τὸ βρακολῆρι. Οὕτω
ἢ ξαναβάνετο καθ' ἑκα
Ἐπαρε εἷα πιάσμα
με εἷα τηγωνίτῳ μὲ
γῆ ταχὺ ἢ βράδου ἡμέ
Ὅστις ἔχει τζάκισμ

ρήση, ἃς βάλῃ τὸν
 τανὸν εἰς εὔα ἀγγ
 φῆρνον, νὰ ξηραν θῆ
 κάμη σκόνιν, τὴν ὅτ
 Ἔπαρε αἰῶθι ἀπο
 σαι τα με γάλα τῆ
 ἔμπλαστρον, κὲ βαν
 αἰῶθου, καὶ ὑγιαί
 παιδί, ἢ εἰάν δού ε

Ἐάν εἶναι ἀπεθαμμεῖον

§. 154. Ἐπαρε σα
 sonata) κὲ κοπανίσο
 μισον δέκα φύλλα τ
 πὲ ζεσὸν νερόν. ἢ
 τα ζεσὰ εἰς τὴν κο
 κὲ πρασόσπορον, ἢ
 κὲ γουὰ πάραυτα.

Διὰ νὰ μὴ ἀποβα
 πῆς

§. 155. Ἄς βασ
 κα, κὲ ἃς ἔχη κρεμ
 θον σμεράλδο, νὰ
 κοιλίαν, κὲ ἃς φυλά
 Τὸ δὲ θαυμασιέτε
 τοιαύτην ὑπόθεσιν,
 σαρόν, κὲ ἔχει μέσ
 ὡσαν ὁ κάρπος εἰς
 Ἰταλοὶ Ἀκκιλίνα,

τὸ μπόρτζοπις, κρατεῖ
νει κακόν. ἀμὴ ὅταν εἴ
εὐγαλε ἀπὸ τὸ χέρι,
της ἀπὸ τὴν μέσα με
ξας ἢ δυνάμις τραβίζ
καὶ τότε παρόθυς τὴν
να μὴ εὐγεν καὶ τὰ εἴ

Διὰ τὰ κα

§. 156. Ἄς τρώγη ἢ
ἔχεν γάλα, καὶ ὅταν δ
ἄς τρώγη καὶ ἄς πίνῃ
τὴν γλώσσαν τῆς ἀγγελ
τὴν πίνῃ.

Εἰ δὲ καὶ φράξεν τὰ
τὸ γάλα της, σπινσαι
λον τὸ βυζὶ καὶ τὴν ρό

Εἰ δὲ καὶ ἔχει γάλα
σπινσαι δυνατὸ ξυδίου, καὶ
εἶναι πορισμῶνα, βράσ
μὲ νερόν, κάμετα ὡς κ
ρόσσορον καὶ ξυγγι τῆς
βαίετο. Εἰ δὲ καὶ πονῆ
ρόδασκλωόφυλλα μὲ πέ
κερον, (Fien Greco)
σαί τον μὲ τὰ ἀνωθεν
βαίετα.

Ὅταν κρατηθῶν τῆ

§. 157. Βράσαι ρεβυ

να λύσεν, ἢ εἰς τὴν
λύην, ἢ καμπόσον

Βράσαι εἷνα δερμ
πλά ὄργον ἀψιτον
ἡγουν ράμματα, εἰ
ὅπῃ τὰ ἔχει, καὶ
τζεκάλι καθισόν τ
νω, να δέχεται τ
ἢ τῆτο τὴν ἰατρικὴν

Όταν δὴ

§. 158. Κάψαι
δίω, ἢ χνάει ἀπ
ται ἢ γυναῖκα ὑπ
πνόντους. Δέσαι ε
σκον, να ἐγγίξη εἰ
γὴν τινά, ἢ πόνεμα
μὲ τὸ κρασί, ἢ τότε
ἀνωθεν καρυδότζεφ

Ἄλλο εἰς πό

§. 159. Βράσαι μ
ξῆγγι τοῦ χοίρου,
φάγη.

Εἰ δὲ τρέχει αἷμα
να τὴν κάμη, να
ἀπ' ἐκείνης, ὅπῃ εἰ
δεδύρα, κάμετς σ
κα ἀπάνω της, καὶ
λης να γνωείσης τῆ

λαιμόν τῆς ὄρνιθας κ
κυτόν, νὰ τῆς ἐγγίξη
τὴν σάρκα, τὸ ὅποιον
ραιόν, νὰ ἐγκύη ὀλίγη
Βασάση δύο ἕεις ἡμέ
νὰ ἰδῆς ὅτι δεῦν ἐγκα

Κάψαι τὸ λαφοκέρο
ποῖον δίδε τῆς νὰ πίν
κὲ τὸ βράδυ, νὰ σαμ

Ὅταν ἐγκύη τῆ παι

§. 160. **Τ**είψαι ἄλ
ταν εὐγῆ ὁ κολόντερος
κὲ ὅταν τὸ κάμης περ

Εἰς χίσμα, ὅπῃ ἔχου

§. 161. **Β**άλε δραγα
ση, εἰς τὸ ὅποιον βα
νο τὸ ροδόσάμα πλυ

Καὶ εἰάν θέλῃς νὰ
ἐκασθῆς, μάσα νησικ
ἀπόσπορον.

Εἰς κάθε τ

§. 162. **Κ**οπαίισον
εἰσὲ δύο κεραμίδια π
λετα εἰς τὸν τύπον ὁ
πόνος, κὲ ψοφῶσι κὲ
θεῖν εἰς τὴν κοιλίαν σ
Georon.

§. 163. Ὅταν ὑπὸ
νακάπωση στάκτιω
βόλια, ἢ γυνυ μπαλ
νε μίαν, ἢ δύο,
πενταδύρα, καὶ β
θῆ ἢ κοιλίασ.

Ὅσοι
Ὀλονῶν τῆς ὄψ
μὲ κρασί.

Τὸ Ζεμί τῆς γε
Τὸ Γάλα, ὁ χρ
Ὁ Βέτυρος, τὸ
Κεράσια γλυκά
γλυκά.

Ῥοδάκινα, σῦκα
ὁμοία.

Ἀχινάϊος τῆς θα
Τὸ Ζεμί ἀπὸ μ
Σεπιάς ζεμί.

Ὁ μυαλὸς τῆς κοι
μεία, ἄσπρον βλήτ
κλον, χρυσολάχανο
γῆς, καὶ κραιβία ὀλ

Νὰ κάμ

§. 164. Ἐπαρε σ
ἔξῃ ὑγγίας, νὰ εἶνε
τε ἐκλεκτὰ, καὶ ζεῖς

ξύδι δυνατὸν λίξας
τότε βάλε εἰς αὐτὰ
ἐνάμισυ, καὶ βράσα
ράσεν τὰ ἥμισυ, καὶ
λάτα, νὰ ἰδῆς πῶς
ποῖον βάλε καμπόσο
καλλίτερον, καὶ νοσιμα

Διὰ νὰ κάμης τὰ βυζ

§. 165. Μενέχισον
δεξιᾶ ὀρχιδίᾳ ἀλειφε
μὲ τὸ αἶμα τῆ ζερβᾶ
λώσεν περιωρότερον.

Κοπαῖσον μελισσό
ζιά της ὡσαύτῃ μπλάσ
λα. ὁμοίως αὐτὸ β
δίς αὐτὸ πὲ ἔμπλασρο
νεν καθὼς ἦσαν ὅταν

Ὅταν κοκκινίση τὸ πόσω

§. 166. Ἐπαρε μπ
ἀπὸ βιόλαις, ἦγεν γ
ὅλα αὐτάμα νὰ ἀλείφ

Ἐπαρε μισυὸ λίξας
di Giglio) μίαν λι
γίαν σουπιοκόκκαλον,
ὀλίγῳ κάμφοραν. 50
λετα εἰς τὸν ἥλιον νὰ
τότε βάνετα εἰς τὸ πο
τον καθάρισιν.

180

"Ενωσον ἀπύει, γ
νὰ ἀλείφουσαι, ὅπως
περὶ ἄσϛ.

Εἰ

§. 167. **Κ**οπάνισον
Ἐπιμιες βάκχαριν,
ζωμόντου, ἢ τὴν φλ
βράζε με κρασὶ, καὶ
τὴν ἀλήθειαν, βρά
με νερόν, καὶ δίδετο
ἢ τέσσαρας ἡμέρας ἔ
ρης σπλίῳαν ἔσωτε.

Ἐὰν εἶναι τὸ πεί
κοπάνισον ρίζαν τῆς
ἄσπρον, καὶ βάτε τὴν
ιατρύεσαι.

"Ἐπαρε ἄλας ἄρμο
δι νὰ γνήη ὡσαν τ
εἰσὲ κόμματι τομάρ
εἰς τὴν σπλίῳαν κα
ἀμὴ φυλάγου νὰ μὴ
ἐναντία παράγματα.

Διὰ νὰ

§. 168. **Β**άσα ἀπ
σϛ ἐγγίξη λύκος, α
ἔτε ἄλλο θηρίον ἀν
τα ὁμοίως ἀλειψαι
δίωσϛ, ἀλόγων, γ

μέτωπον, να μήται φ
θέλεις να πιάσης
χειρας να μή σε βλε

Διά να φυλάγ

§. 169. Κόψαι τα
ήλιος, και μή πως έ
τα μυριαθής, αλλά
πον, να κάμην έξω
τα, και τὸ ταχὺ βάλ
τὸν καινέριον, κὲ σπέ
κερὶ, να μή ξεθυμα
ξηραν, ἢ ἀνυδρον τὰ
σαι τὸ τζακάλι, να κ
παν τὰ χρειαθής, εὐ
φα ὡσπερ να τὰ ἐκοπ

Ἡ πάλιν τὴν ἀνοι
βαβέλια, βάλε καδ
λον καλάμι, να εἶν
φραγμασίον, κὲ δέσαι
βῆλι με κομμάτι ρά
σατάλι εἰς τὸ ξιαντ
τε κλίνε τὲς κλάδους
μὴ τζακιθῆν, και σ
καλά τὰ καλάμια, κ
λεις, μόνον μήται κό
Ὅταν τὰ χρειαθής, κ
λάμια, και κόψαι τὸ
σαι τὲς κλάδες, να
ξεφεντώνεσι να τὰ ἔχ
μορφα ὡς κὲ τὸν Μά

Διὰ τὴν κάρμης

§. 170. Ἐπαρε ἀχ
ἔχουσιν ἀλατισμόν,
τι ξύλον, καὶ βράσαι
τὸ σκεπάζῃ, καὶ δίδ
λύση, καὶ τότε τὸ σρά
καύλω σιδηρῶν ἢ χαλ
ἄφες νὰ ξηρανθῇ ὅ
τῶν κόψαι κομμάτια
ξάίτα, ὅτι αὐτὴ εἶνα
φοβᾶται φωτίαν, εἰδὲ

Ἐπαρε ἔεις ἐγγί
ἐγγίαν σκεριαὶν τὰ σ
καὶ μίαν ἐγγίαν λά
καθ' οὔα ξεχωριστά
ρόλαδον, καὶ κοπάνισ
κόλλα καλή. ἀμὴ μὴ

Ὅποταν δὲ θέλῃς
ἔεις ἀντάμα, ἔπαρε
βέσον, καὶ μίαν ἐγγ
σκότιν, οὔωσον αὐτῶ
γεν νὰ μὴ εἶναι πο

Βάλε εἰς τὸ νερόν
χαρτίκ, ἢ γουν ἐκεῖν
τῶ βίβλων, καὶ ἄς κ
πειτα χύσαι τὸ νερόν
λο πασεικὸν δύο ἔ
ὁ ἀσβέσης. Τότε βρ
νερόν ὅταν δὲ ἔχουσι
μάτι ξύλον νὰ μὴ κο

γίξης εἰς ἀγγεῖα ἀ
δάκτυλα εἰς τὸ πάχ
λαδία, τὴν κόψαι φ
εἰς τὸν ἀέρα νὰ μὴ
χειραθῆς νὰ κολλήσῃς
τὶ, ἢ εἰς ξύλον, ἢ
ταύτην εἰς τὸ νερόν νὰ
τότε τὴν ἀνάλυσαι εἰ
χρίαν σα. Οὕτω βρά
κόπτουσι πρῶτα λεπτο
ζεν ἕως νὰ κολλᾷ εἰ
κόλλα γίνεται λεπτό
νὰ τὴν βάνην εἰς ἐλ

Εἰ δὲ καὶ θέλῃς νὰ
περὶν, ἔπαρε ἀπὸ τῆς
πετζᾶ καὶ δερμάτια τῆς
ζώων, τὰ ἄκρα ὅπως
ἄς εἶναι ὡμὰ, ὅτι αὐ
τὰ βράζεις ὀλιγώτερη
βάνεις εἰς τὸ νερόν δὴ
τότε τὰ βράζεις, καθ
νωστάς τα συχνάκις,
πάζῃ πάντα, νὰ μὴ
τὴν δοκιμάσῃς καὶ κολλ
σαι, καὶ εὐάγγιζαί τιν
γεῖα ἀπλωτὰ, καὶ βάν
μὲ τὸ πάχος τῆς νυκ
ὅταν τὴν κάμνης νὰ
χειμῶνας, διὰ νὰ π
φέρῃς, ἢ καὶ ἄλλον κα
τὴν· διατὶ δὲν πῆσεν
φυλάξης, καθὼς τὸ

τὸ "Ἁγιον" Ὄρος, ὅτι
 ὅτι ὁ καιρὸς ἔδειχνε
 σω ἔκαμε γότον ζεσὸν
 λὰς, καὶ ἔχασα τὴν
 μινον ἀπὸ τὰ σαυί
 τὰ ζωγραφίσωμεν. Ὅ
 τὰ μικρὰ τῶν ἀρνῶν,
 ὡς ἀνωθεν, καὶ ἀφ'
 κομμάτια, καὶ τὴν κρ
 λὰ, καὶ τότε τὰ βαίνει

"Ἐπαρε βερντεράμε,
 ψαίτα, καὶ ἀνακάτωσ
 λεις, καὶ ποτὲ δὲν ξε
 λὶ, ξύλον, ἢ μέταλλ

Κοπάνισαι τὰ λῆτ
 σενικοῦ τὰ κόκκαλα,
 νουν ἄλλορον, καὶ τὸ
 τζουκάλι ἀφόειον.
 νὰ λύση, καὶ ὅταν
 τὰ δάκτυλα, κατέβα
 νὶ λινὸν εἰς ἄλλο ἀγ
 ἀνωθεν.

Διὰ τὰ σπέρμα, ὅσπερ
 τρωγ

δ. 171. Ὅταν θέλῃ
 ἄλλα ὅμοια σπέρματα
 νίξον, ἢ γυν σαπῆνι,
 νονται μεγαλήτερα, καὶ
 ποντίκια.

Βάλε δέκα καβέρ

εἰς ἀγγεῖον, καὶ σκέπ
ναι, καὶ κανάτι, καὶ
Ἡ΄λιον. Μὲ τὸ νερόν
τὰ, ἀμπέλια, καὶ λάγ
νέργειαν τέτου καὶ δυ
ἔτε σκώληκες, ἔτε ἀλ
ὅπῃ ῥαντίσης μὲ τὸ

Ὅταν ἔχης

§. 172. Πῖνε ζωμόν
ἢ ἀντιδόττερον. μάσα
χης ἀπὸ τὸ ζουμί της
Liquiritzia), καθὼς
κάμνυσιν. ἀπ' αὐτὸ ἔ
μα, καὶ σῆ δίδει ὠφέλ
πῖνε τὸ ζουμί, καὶ τὸ
πεπονοσπόρε τρώγε
τζι, κίτρον, ἢ ἀγγε
κόν, ἢ τριφύλι μάσα

Ἐγὼ σῆ ἔγραψα π
νά ῥώγης τὸ ἄλλο, κα
ἐρμηνείας καὶ ἰατρικὰ,
ἢμπορεῖ νὰ ἔχη τὸ εἶνα
τὸ ἕτερον. Λοιπὸν δεχθ
διὰ λόγον καὶ νὰ μὲ σ
Κύριος ὃ ῥέπει δόξ
εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰα

ΜΗΝΟ

ΔΙΑ ΟΛΑΣ ΤΑΣ

○○○

Διὰ τὰς μεγάλας Ἑορ
 τὰς δὲ δαλδ

Επειδὴ ἐγράψαμε
 ὅτι τὰς Ἑορτὰς δὲ
 ται, σὰς ἐρμύδου
 βλου ποίαις εἶναι
 νὰ ταῖς ἡξόρη πα
 μιῶνεται διπλά, ἡ
 τοῦ νόμου παράβασ
 τί εἶτι ὑπηρεσίαν
 τῆς Ἑορτῆς, ἀφορίζ
 ρει, κὰν θερίζει
 δὲ ἔρχεται ἀπὸ τ
 οἰκίαν τε ποσῶς κα
 μὲ δικαιοκρεσίαν ὁ
 ριασώτερον, καθὼς ε
 μονος, διὰ τὰς δύο
 ὁ εἷας ἐτζαγάρδον
 πῆση, κὴ εἰς τὴν Ἑ
 δαλδύση περιασώτερο
 τερα, μὲ ὅλον ὅπῃ
 ρος εἶχε γυναῖκα κὴ
 γαν τὰ ἀγαθὰ εἰς τ

Ἐορταῖς, καὶ δευτέρα ἔλειπε
ποτε. Προσέχετε ἐν
πίσω ταύτῳ, διὰ να

Σ Ε Π Τ

Εἰς τὴν α'. Συμμεῶν
λων

Τῆ ἡ. Ἡ Γεννηθῆ
Τῆ ιδ'. Ἡ Ἰψα

Τῆ κς'. Τῶ Θεολογ

Εἰς τὰς 5'. καὶ εἰς
θέλει
τὰς
μος,

Ο Κ Τ

Τῆ ιη'. Τῶ Εὐα

Τῆ κς'. Τῶ Ἀγί

Ν Ο Ε

Τῆ η'. Τῶν Ἀρ

Τῆ ιγ'. Ἰωάννης τ

Τῆ ιδ'. Τῶ Ἀγί

Τῆ ις'. Τῶ Εὐα

Τῆ κα'. Τὰ Εἰσ

Τῆ κε'. Ὅς τις Σ

Δικατε

ζεται, δ

χοικατα

ὅτι καμ

σαξαν ο

μόνον τῆ

δὲ γράφ

τὰς Ἀγ

	να χολ
	ημι ταυ
	λδ'εσιν
	ζεν τινε
	ειναν,
	η' αλλα
	αργιαν,
	οπε εινο
	δομαδα
Τη λ'.	Α'υδρες
	Δ Ε Κ Ι
Τη δ.	Βαρβαρα
Τη ε.	Σαββα
Τη ς.	Νικολαα
Τη θ.	Η' Συλλ
	ειναι ρ
	ανωθ
	λει π
Τη ιβ'.	Σπυειδα
Τη κε. κ' κς'.	Τε Χειρ
Τη κζ'.	Τε Αγα
	Ι Α Ν Ν
Εις τλω α.	Η' Περ
	γαλν
Τη ς. η' ζ'.	Η' Βαπ
Τη ιζ'.	Α'υωνια
Τη ιη.	Α'θανασ
Τη κ.	Ευθυμια
Τη κε.	Γρηγορια
Τη λ'.	Των τε
	Φ Ε Υ Ρ Ο
Τη β'.	Η' Υπα

τόκος, μί-
κροσέφερ
της Ἰησῦ

Μ Α

Τῆ θ'.

Τῆ κέ.

Τῶν Ἀγ

Ο' Εὐαγ

Α Π Ρ

Τῆ κγ'.

Τῆ κέ.

Γεωργία

Μάρκx Ἀ

Μ Α

Τῆ ή.

Τῆ κά.

Τῶ Εὐαγ

Κωνσταντί

Ι Ο Υ

Τῆ κδ'.

Τῆ κθ'.

Η' Γεώργι

Τῶν Ἀγ

Παύλx

Ι Ο Υ

Τῆ κ'.

Τῆ κέ.

Τῆ κζ'.

Τῶ Προφ

Τῆς Ἀγίας

Παυτελεήρ

Α Υ Γ Ο

Τῆ ε'.

Τῆ ιέ.

Τῆ κθ'.

Η' Μεταρ

Η' Μετάς

Η' Ἀποτ

Τῆς Θεοτόκου τῆς
 Αὐγούστου δευτὲρ ἔγγρα-
 γία καὶ ἄλλαις πολλα-
 ρεῖται νὰ ταῖς χολά-
 καθίσει εἰς δόξαν τῆς
 ἀποδώσει τὸν μισθὸν
 λιν εἶναι πτωχὸς φ
 καὶ ἄλλας Ἑορτὰς τῆς
 μιν ἀνώθεν, μάλισ-
 ψαμιν αὐτὴν δευτὲρ τῆς
 Ἡλιεῖ, τοῦ Ἀποστόλου
 Σάββα, Σπυριδωνος
 ὅπως δευτὲρ ἔχεν Πολ-
 δοξολογίαν, δευτὲρ κολ-
 χὸς καθὼς εἶπα· μ
 καὶ ὅλαις ταῖς Κυρια-
 λήψεως, καὶ ὅλιω
 Δαμωρᾶς, μὴ τολμᾶ
 νὰ λείψῃ ἀπὸ τὰς
 δομάδος, ὅτι ἡ μικρ
 λήτερι ἀπὸ τῆς Προδρ
 Γινώσκετε δὲ καὶ τῆτο,
 παύονται τὰ Ἀναστά
 ρὰ ταῖς Κυριακαῖς
 Βαῖα, Περπηκοσιή, Ν
 Σταυρῶ, εἰς τὰς ὅπ
 καὶ δευτὲρ ὀλότελα

Π Ι

Τ Η Σ

Πῶς νὰ γνωρίσης
τῆς ποιότητος.

Ποῖα γεννήματα νὰ
γλυῖ, καὶ ποῖα εἰς
τοτέραν.

Πότε νὰ θερίζῃς καὶ
σωδιάζῃς.

Διὰ νὰ μὴ χαλάσῃ
Πῶς τὰ δένδρα φυτῶν
Διὰ νὰ φυλάγῃς τὸν
σηπον.

Πῶς νὰ μοιράζῃς τὰ
μυθρὰ μὲ ὀλίγον
ρον.

Πῶς ἀναχυνῶνται τὰ
Πότε κοπεύζονται τὰ
Πότε νὰ σκάπτονται
Πῶς νὰ μεζῶνται
καρποὶ, διὰ νὰ μὴ

Ὅτι τὰς μεγάλας ἔ-
μνον νὰ δελεῶσῃς.

Πότε νὰ ξυγᾶς τὴν
Διὰ τὰς εἰλαίας πότε

Διὰ τὰς ἐλαίας πῶς

Περὶ κεντρισμῶν,

ταί, ἐρμύσεια ὡς

Ποῖα δένδρα ἡμερᾶ

τῆ λόγου τες, καὶ

Πότε καὶ πῶς νὰ κεν

Πότε τὰ δένδρη φυτ

Διὰ τὰς Κιτείας.

Διὰ ταῖς Ῥοδακινίας

Διὰ νὰ μὴ βλάπτει

ζας οἱ σκώληκες

Διὰ ταῖς Ἀπιδίαις

Διὰ νὰ μὴ χίζωνται

Περὶ Κυδωνίας καὶ Κ

Περὶ Συκίας.

Πῶς νὰ κάμῃς καρ

τῶν ἔξωθεν ξυλί

Διὰ νὰ γείῃ τὸ δέν

Διὰ τὰς λάκκους τῆ

γίνονται.

Περὶ Κασανίας καὶ

Διὰ τὰ Ῥόγδια καὶ

Ποῖον καιρὸν κόπτου

γίνονται χρόνος πο

Διὰ τὰ Κεντεία πο

Διὰ νὰ γείῃν μεγά

Διὰ νὰ κάμῃ εἷνα δ

Ὅταν τρώγῃσι τὸ

λήκια τῶν ἄρπελ

Διὰ νὰ σπαταλήσῃ

Διὰ τὰ Φυτὰ πῶς ν

Πῶς νὰ κεντρίῃς τ

Εἴτερος τρόπος Κεντρικῶν

δαλά τὰ Σταφύλια

Νὰ φυλάξης σταφύλια

Διὰ νὰ κάμης κρασί

σταφύλια καλώτατον

Εἴτερος ἔσος νὰ κάμης

χὸς χωεὶς ἔξοδον.

Διὰ νὰ κάμης τὸ μα

σπον, ἢ τὸ ἄσπον

Εἰὰν ὀγαίη τὸ κρασί

τὸ ἰατρῶσης.

Νὰ κάμης τὸν οἶνον

Διὰ νὰ γνωείσης εἰὰν

λα ὀγλίγωρα.

Πότε πρέπει νὰ μεταγ

νὰ τὸν ἔαβαζάρης,

Διὰ νὰ μὴ ξυώση τὸ

Διὰ νὰ ἰατρῶσης κρασί

Διὰ νὰ φυλάξης οἶνον

σροπελέκι.

Ἐρμυνεῖαι διάφοροι δια

νος.

Ἄλλαις ἔρμυνεῖαις ὅτ

νὰ τὸ ἰατρῶσης.

Πῶς νὰ καθαείσης βο

κὲ κρασί.

ΔΙΑΙ

Παραγγέλματα

- Προίμιον περὶ Σφύρας
 Περὶ τῷ Ἀέρος.
 Περὶ Κινήματος.
 Περὶ Ὑγνῆς, καὶ Ἀγνῆς.
 Περὶ Βρώματος, ἢ Φύλων.
 Περὶ Οἴνου, καὶ Πόματος.
 Περὶ διαφόρων Ὑδάτων.
 Περὶ Ὄξεως.
 Διὰ τὴν Ἀγγυρίδα.
 Διὰ τὸ Σκυλλικόν Ὄξος.
 Περὶ Γάλακτος.
 Διὰ τὸ Τυρὸν, καὶ Μελίτιον.
 Περὶ Μέλιτος, καὶ Μελίτιον.
 Περὶ Ἐλαίου.
 Διὰ τὰ Κρέατα.
 Διὰ τὸ Κρέας τῶν ἄλλων.
 Ποῖα Κρέατα εἶναι.
 Διὰ τὸ Ἀρνί.
 Διὰ τὸ Βοδινόν.
 Διὰ τὰ Ἐρίφια.
 Διὰ τὸ Ἀγριόγιδον.
 Διὰ τὸ Μενεχαεικόν.
 Διὰ τὸ Χοιρινόν.
 Διὰ τὴν Ὄρνιθα.
 Διὰ τὸν Λαγόν.
 Διὰ τὸ Λάφι.

Διὰ τὰ Αὐγά.
Περὶ Ὀσπείων, καὶ Γο
Περὶ Ἄρτα.
Περὶ Ῥεβύνθων.
Περὶ τῆς Κυάμων.
Διὰ τὰ Φασέλια.
Διὰ τὴν Φακίαν.
Διὰ τὸ Ῥίζι, καὶ Λαθ
Περὶ Βοτάνων.
Διὰ τὰ Σπαράγγια.
Διὰ τὰ Μποραίντζινα.
Διὰ τὸ Ῥαδίκιον.
Διὰ τὸ Ἀντίδιον.
Διὰ τὸ Τραχόν.
Περὶ Μαλάθρα, καὶ Μ
Διὰ τὴν Κάππαριν.
Διὰ τὸ Σπανάκι.
Διὰ τὴν Ἀνξάκλαν.
Ῥέικαν, Κάρδαμον, καὶ
Διὰ τὸν Βάρσαμον.
Διὰ τὸ Σκόρδον.
Διὰ τὸ Κρόμμυον.
Διὰ τὸ Πράσον.
Διὰ τὸ Ῥεπαί.
Διὰ τὰ Κραμβία.
Περὶ Σέκλα, καὶ Χρυσ
Διὰ τὴν Κολοκυῖθον.
Περὶ Πέπονος, καὶ Ἀγγ
Διὰ ταῖς Ἀγγινάραις.
Περὶ Ὀπώραν.
Διὰ τὰ Σταφύλια.
Διὰ ταῖς Ἐλαίαις.

- Διὰ τὰ ~~Κύματα~~.
 Διὰ τὰ Δεμονια.
 Διὰ τὰ Νεραύτζια.
 Διὰ τὰ Σῦκα.
 Διὰ τὰ Ἀπίδια.
 Διὰ τὰ Κυδώνια.
 Διὰ τὰ Ῥόδια.
 Διὰ τὰ Καρύδια.
 Διὰ τὰ Ἀμύγδαλα.
 Διὰ τὰ Μῆλα.
 Διὰ ταῖς Αὐγαραιῖς.
 Διὰ τὰ Κάσανα.
 Διὰ τὰ Ῥοδάκινα.
 Διὰ τὰ Κεράσια.
 Διὰ τὰ Βερύκοκκα.
 Διὰ τὰ Δαμάσκηνα.
 Διὰ τὰ Ζίνζιφα.
 Διὰ τὰ Μῆρα, ἢ γα.
 Διὰ τὰ Κέμαρα.
 Περὶ Ἰχθύων.
 Διὰ τὸν Κέφαλον.
 Διὰ τὸ Ἀχέλι.
 Διὰ τὸ Φαγκεῖ, κῆ.
 Διὰ τὰ Ἀγνά πάσιν
 δια, καὶ τὰ ἐπίλ
 Ἐρμύεια διὰ κίνησ
 Εἰς πόνον Λαιμῆ.
 Εἰς πόνον Ὀδόντων
 Εἰς Πονόματον.
 Εἰς πόνον Ὠτίων.
 Εἰς πόνον Κεφαλῆς
 Εἰς πόνον τῶ Σώμα

Εἰς βῆχαν πολλῶν ἡρ

Διὰ νὰ ἀνοίξης Ἀπό

Εἰς κίνησιν κοιλίας.

Εἰς ῥύσιν Κοιλίας, ἡ

Περὶ Ἐξωχάδων.

Εἰς δυσχεῖαν, ἡγεν

Ἰαφεία εἰς τὸν πλῶ

Ὅταν τὶς σελῶνιάζετο

παράσσει τὰ μέλητα

Εἰς κάθε λογιῆς πείσ

Εἰς δάγκωμα ὄφεως, ἡ

Διὰ νὰ ἀνοίξης πείσ

Νὰ ἰαφείσης καῖμα

βραστοῦ.

Διὰ τὴν κασίδα Ἰα

μάσιος.

Διὰ νὰ φυξώσκει τεί

Διὰ νὰ κάμης νὰ μα

βλάψιμον.

Εἰς πληγὴν ὅταν δε

Διὰ νὰ σαματήσης ε

τὴν μύτην, καὶ τὸ

Ὅς τις πέσῃ ἀπὸ ὑψηλ

Εἰς πᾶν ῥέματικόν.

Εἰς πείσμα ὀρχιδίων.

Εἰς Φώραν.

Διὰ νὰ ρυθμίσῃ αἰσθάν

κόπτειν τὴν σάρκα τ

Διὰ νὰ μὴ μεθύσῃ ὅς

Διὰ νὰ κάμης ξύδι με

μηχανήματα.

Διὰ νὰ πιάσῃ Πετέμ

Διὰ τὴν κωμικήσιν

Διὰ τὴν κωμικήσιν

ἕτερα Ζῶα ὅμοια.

Νὰ κάμῃς τὴν γουρῶν

Διὰ τὴν κάμῃς εἰς

το σίδηρον Γράμμα

Νὰ λαμπυρῶν Εἰς

λαιὰ πασασμῶν,

σωπα.

Διὰ ἐκείνους ὅπῃ εἶν

Διὰ τὴν ἀφανίσει τα

Διὰ τὴν ψοφήσεν οἱ

Διὰ τὴν ψοφήσεν Πο

Διὰ τῆς Κώνωπας.

Διὰ τῆς Μύγας, καὶ

Διὰ τῆς Κορέας.

Διὰ τὴν κάμῃς χαλέμια

Πῶς τὴν φθιάσει

δωδιάζωσιν.

Πῶς κάμῃσι τὴν κ

Πῶς τὴν κάμῃς Κάρ

τὴν Λειτουργίαν.

Διὰ τὴν γλυκαῖης ἀλ

Νὰ ψήσει αὐτὰ κα

Διὰ τὴν μὴ χροικῆς ψύ

Διὰ τὴν βράσει κρέα

Νὰ κάμῃς παράθυρ

ὡς κρύσταλλον.

Νὰ βάψῃς μαχαίει

γαλεῖα τὴν κόπτωσ

Νὰ κάμῃς βερνίκω,

ρι, καὶ τὸ σαῖο,

Νὰ εὐρης ἀνθρώπον
Νὰ κάμης κικκία
τέσσερας.

Νὰ κάμης ἄλας εἰς
Νὰ κάμης πανὶ δυο
χωεῖς σανίδια.

Διὰ νὰ ὀξαλείψης Γ

Νὰ φυλάξης ῥεῖχα
ἢ τὸν κήπον ἀπὸ

Νὰ ἐγγάλης ὄφιν ἀπ
πε, ἢ ἄλλες σκώ

Διὰ νὰ μὴ βελάς εἰς

Διὰ νὰ λύσης Ἄνδρα

Διὰ νὰ ψήσης κρέας
ρῶμα χωεῖς φωτί

Νὰ φθιάσης Μελαίω

Πόσαις χάρες ἔχει π

Διὰ νὰ ἐπιτύχη ὁ κ
νης, νὰ κάμη περ

Διὰ γνωείσης ἀθροῖ

Διὰ νὰ κάμης ἀνθρο

Διὰ νὰ κλείσης πληγ

Διὰ νὰ μὴ ἀθροήσης

Διὰ νὰ θεραπεύσης σα
μα.

Εἰὼ εἶναι ἀπεθαμμενί
λίαν τῆς μάννας τε.

Διὰ νὰ μὴ ἀποβαλ
κοιλίαν τῆς μητρὸς

Διὰ νὰ κάμη ἡ γυνή

Ὅταν κρατηθουῶ ἔξω

Ὅταν ἐγγαίνῃ ἔξω ἢ

Ἔτερον εἰς πᾶσαν
Ὅταν δίγαίη τῆ
δρῶνος.

Εἰς χίσμα, ὅπῃ
ἀθείαιαν.

Εἰς κάθε πόνον τῆ

Εἰς κοιλίας κίνησι

Νὰ κάμης Ξύδι κι

Διὰ νὰ κάμης τὰ

μεγαλώσεν.

Ὅταν κοκκινίση τῆ

ἀπὸ τὸν Ἥλιον.

Εἰς Σπλῦαν.

Διὰ νὰ μή σε φάγῃ

Διὰ νὰ φυλάγῃς ῥα

Διὰ νὰ κάμης Κόλλ

Διὰ νὰ σπείρης ἔσσ

ἢ νὰ μήτα ξώγ

Ὅταν ἔχῃς δίψαν α

Μ Η Ν Ο

Διὰ ὅλας τ

Διὰ τὰς μεγάλας

ναὶ συγχωρημένο

σιανοί.

Ἐκαθάρσεις διὰ τὰ

Ἑορταῖς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020496

ΕΙΙ

ΤΟΥ ΚΥΡ

ΧΡ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
* ΑΡ 379
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΓ.

ΜΡ. ΘΕΩ

ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ
ΥΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΕΙΣ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἡ Ἐπιστολὴ αὕτη ἐστὶν
Ἰερουσαλὴμ, ἐπάνω εἰς τὴν
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
Μαρίας Θεοῦ,

ΔΙΗΓΗΣΙΣ τοῦ μετέωρου
που ἐγίνει εἰς τὴν ἀγίαν
τὴν ἐκκλησίαν ΣΙΩΝ.
καὶ αὐτὸς ὁ λίθος ἦτο
το γὰ τὸν σαλεύσῃ.

Ἀκούσατε δὲ εὐλογίαν
ἀπὸ τὸν οὐρανὸν αὐτὸς

Ἦτον ἡμέρα Τετρῶν
θὸς αὐτὸς γράμματα θεοῦ
σαλεύσῃ.

Τότε ὁ ἀγιώτατος Ἰωαννίκιος ἐσύναξεν ὅλους
καὶ ἅπαντας τοὺς Χριστιανούς
τὸν θεὸν τρία ἡμερόνυ
δάκρυα, παρακαλοῦντες
καὶ ἠκούσθη φωνὴ ἐκ τῆς
τῆν αὐτὴν τὴν πέτραν

ἱκὰ λόγια. Τότε ὁ ἅγιος
τὴν πέτραν, καὶ ἤρρεν
μένα ἅγια λόγια, ἅτινα

“**ΟΣΟΙ** ἐπίστρευσαν τὴν
ναν Χριστιανοὶ, πέμπω αὐτοῖς
Εἰς τὸν κόσμον αὐτοῦ
καὶ τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας
κτα καὶ ἡμέραν διὰ νὰ φησὶς
σεῖς ὡς ἀνόητοι τὰς κληρονομίας
ἀποσρέψει τὸ πρόσωπόν σου
σὰς λυπηθῆ πλέον.

Ἐγὼ σὰς ἔσειλα βάπτισαν,
καὶ σὰς ἐπῆραν κοίτην
μετανοήσατε διὰ νὰ σὰς

Ἰδέτε καὶ σοχασθῆτε ἄνθρωποι,
ὅτι ἐὰν δέν φυλάξῃτε τὰς ἐντολὰς
ὅπου εἰς αὐτὴν ἀνεσῆθη τὸ πνεῦμα
ράκτας τοῦ οὐρανοῦ, γὰρ ἐγὼ
σὰς κατακάψω. Ἀφρόνισον
ἀγίαν μου Κυριακὴν, ἀνδρῶν
δὰμ μαζί μέ τὴν Εὐάν, ἀφρόνισον
ράδειςον, ἀπὸ τὸν κατηρῆται
ὅπου τόσους αἰῶνας ἦτο ἡ ἐκκλησία
Παράδειςον εἰς αὐτόν κληρονομίας
σθε αἰωνίως μετ’ ἐμοῦ ἡμεῖς
σεῖς ἀφρονέσατοι, καὶ ἀφρόνισον
καρδίαν αὐτὴν τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν
τὰ παμμίαρα ἔργα σας

δτι θέλω κλείσει τὸν οὐρανὸν
τὴν γῆν νὰ μὴν βλαστῶσιν
νήματα, ὥστε νὰ σπεύρωσιν
ἀγετε πρὸς με κακῶς κ
λω φερθῆ πρὸς ὑμᾶς με
σιν. « Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
μου οὐ μὴ παρέλθωσιν ἀπὸ
ἐμοῦ. »

Ἐγὼ σᾶς ἔσειλα σημεῖα καὶ
ὄνια, ἀκρίδας, ἀνέμους καὶ
τοιαῦτα, λιμούς, σεισμούς, καὶ
ἀναίσθητοι δὲν ἐμετανοήσατε
σέλθη ἢ φθονερὴ σας καὶ
κακά σας θελήματα.

Τὴν ἀγίαν μου Κυρίαν καὶ
ἐορτάς τὰς καταπατεῖτε καὶ
υἱοὶ τοῦ Διαβόλου καὶ τῆς
πλάνης, καὶ ὄχι τῆς Βίβλου
τῶν θείων μου προσταγῶν καὶ
γελίου, καὶ τῆς ἀγίας
ἐπιταγῆς τὴν γῆν νὰ σᾶς δώσῃ
πᾶν ἀγαθόν, καὶ ἐχοροὶ καὶ
σεῖς ἐστάθητε ὅλοι διὰ τὴν
Ἰουδαίαν σιμὰ εἰς ἐμὲ, ἀπὸ
ἀνομίας σας τὰς παρανομίας
σᾶς ἀφανίσω, ἀλλὰ διὰ τὴν
καὶ ὑπεραγίας Μητρός μου καὶ
σᾶς εὐσπλαγχνίσθηκα, καὶ
τοῦ Μητρός, καὶ τῶν ἀγαθῶν

φητῶν, καὶ μαρτύρων
σᾶς ἐπολέμησα κατὰ
ἀγαθὸν ἐπράξατε διὰ
Πτωχοὺς, ὀρφανοὺς, χ
φωνάζουν ὀπίσω σας
νήσατε, διὰ νὰ σᾶςλυ
ρήσω τὰς ἀμαρτίας σ

Δὲν βλέπετε τὰ ἀλ
ἔχουν καὶ νόμον πράτ
ρεῖς καὶ ἱερεῖς, δίδων
καὶ λύειν. Δὲν βλέπετε
στήριον εἶναι ὁ ἀφορισ
ρισμένος δὲν δύναται
οὔτε ἡ ψυχὴ του ἔχει
τῆς κολάσεως ἕως οὔ
ποῦ τὸν ἀφώρισεν. Ἄ
πει νὰ τοῦ δώσῃ ὁ ἀρ
οὔτω δύναται νὰλυθῇ
χωρημένος εἰς τὸν αἰῶ
ἔδωσα ἅγιον νόμον δι
σέως ἐπάνω εἰς τὸ ὄρο
χάτους καιροὺς ἦλθον
ἐκ τῆς ἀγίας Μητρός
καὶ τὸν παλαιὸν νόμον
μᾶς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλι
νὴ Διαθήκη μου, τὰ ὀ
πινον γένος, σεῖς ὅλα
τηραμένας βλασφημί

καταπατοῦντες τὸν Στ
θη, ἅτινα ὑπέφερα διὰ
εἰς τὸν τοῦ Κρανίου τό
πην καὶ σωτηρίαν σας
καὶ κολαφισμοὺς, διὰ
ρεσα τὴν κοκκίνην χλο
σαν δι' ἐμπαιγμὸν, κα
τὰς χεῖρας, καὶ μὲ τό
σμοὺς ὠνομάσθην κα
δαίων, διὰ τὴν ἐδικήν

Διὰ σᾶς ἐβάσταξα
μου καὶ ἐσύρθη ἐἰς τὸ
ἐτελείωσα τὴν ζωὴν ἐ
σας πληγὰς, χύνωντα
νὰ ξεπλύνω τὰς ἁμαρ
τὴν οὐράνιον Βασιλείο
διὰ τὴν παράβασιν το
σᾶς ἐφόρεσα τὸν ἀκάν
τας τὴν ἁγίαν κορυφή
νὰ σᾶς κάμω διαδόχου
ἀνοίχθη ἡ ἁγία μου π
τοντάρχου, καὶ ἐξῆλθε
δείξω, ὅτι τὸ νερόν εἶν
μου εἶναι ἡ ἁγία μου
τὰ δύο μυστήρια δέν ἔ
σιλείαν τοῦ Πατρός μ
εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν θε
καὶ καταπατεῖτε τὸν Σ

ΙΔΕΤΕ ἄνθρωποι, τῆς ἐκκλησίας μου, ὅποίαν καταπατεῖτε τὴν τὴν ἁγίαν ἡμέραν τέραν μου παρουσίαν· ν' ἀποδώσω τοῦ καθ' ἐ. Καὶ ὅσοι ἐβάσταξαν τὰ πρόσάγματά μου, λιον, καὶ θ' ἀκούσονται, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι, μήσατε τὴν ἡτοιμασμένην βολῆς κόσμου. Καὶ οἱ φρικτὴν μου ἀπόφασιν ραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ διαβόλω καὶ τοῖς ἀγγ. πῦρ τὸ αἰώνιον, εἰς τὸ γέεναν τοῦ πυρὸς μαβολον. Δι' αὐτὸν ἐδου εἰς τὴν ζωὴν σας, καὶ Ὑπάγετε καταλαλαγετε ἐπίορκοι, ὅπου δπάθος κινούμενοι, ὁμνόν μου καὶ κατεσρέψα δῆ μαρτυρίαν σας, ὅπ εἰς τὸν λαιμόν σας, οἰκογενείας, καὶ τοὺς φύσεως διὰ τὸ πείσμά παράνομον φθόνον σας

καίεται ὁ λάρυγγάς σ
τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα
διάβολον.

Ὑπάγετε ἀντίδικοι,
νά ἀρέσετε εἰς ἐμένα ὁ
σα τὰ ὀμμάτια καὶ τὰ
σθε, ἀλλὰ ἐφροντίσατε
τοῦ διαβόλου, διὸ καὶ
γετε ἀχάριστοι καὶ ἀχ
κοιλίαν σας ἐπροσκυνῶ
τας τὰς τεσσαρακοστὰς
τὰς ἀγίας ἡμέρας καὶ κ
τας τὰς Τετράδας καὶ
ετε καὶ κρέας καὶ ὀψάρ
σθεν ὁ διάβολος διὰ νά
σθε, ὅτι τὴν ἀγίαν Τε
χειρας τῶν Ἰουδαίων δ
ἀγίαν ἡμέραν τῆς Πα
ῆν μου ἐπάνω εἰς τὸ ξ
τὸ αἷμά μου διὰ νά σα
τῆς ἀμαρτίας καὶ νά σα
ὀποῦ διὰ σᾶς ἐσταυρώ
ἀγίαν ἡμέραν τῆς Π
κρέας καὶ ὀψάριον, ὡσ
σάν ἄνθρωποι χριστιαν
πὸ τὰ βιβλία τῆς ἐκκ
τῆς Παρασκευῆς ὅπου
νη, γνωρίζουσά με διὰ

μαξεν, ὁ Ἡλιος ἐσκοπ
ταπέτασμα τοῦ ναοῦ εἰ
μεῖα ἠνεώχθησαν, οἱ
μνημεῖα, γινώσκοντές
Κόσμου

Καὶ σεῖς εἰς αὐτὴν
τὰ ἄνομα ἔργα σας
νος, καὶ ἀσυγχώρητος
τὴν τετράδην καὶ τὴν
ον χωρὶς σωματικῆς
θέλω ἀνοίξει τοὺς κο
βρέξω νερὸ χουχλάτο
καὶ κανεῖς νὰ μὴ τὸ ἦ
ὀκτῶ Ἀπριλίου αἶμα κο
ἀμπέλους σας καὶ χωρ
λω ρίξει θηρία πτερωτ
φάγουν, καὶ νὰ φωνάζ
ἐσεῖς οἱ ἀποθαμμένοι νὰ
ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν πλ
γὴν τοῦ Παντοκράτορα
Καὶ πάλιν λέγω, θέλω
καὶ βροντὰς διὰ νὰ σα
λυπηθῶ. ἀλλοίμονον εἰ
νὰ μοῦ δώγητε τὴν ἡμέ
ἐκείνην, θέλει τρέμει ὁ
νον εἰς ἐκείνους ὅπου ἔ
γα· Ἴδέτε ἄνθρωποι, νὰ
ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειαν

τὴν μοιχείαν, τὴν κληρονομίαν
τὸν ἄλλον. Ἐὰν αὐτὸς
φοβερά μου σημεῖα καὶ
γῆν μου ὅπου ὁ οὐρανὸς
τε, ὁ ἥλιος νὰ σβύσῃ,
συν, ἢ θάλασσα νὰ βυθι-
ψοῦν, τὰ πηγάδια νὰ ἐξη-
μετε ὡς τὰ φύλλα τοῦ
σῶς νὰ μὴν ἔχετε. Ἀ-
κάνουν ὄρκον εἰς τὸ
ψευματα· ἀλλοίμονον
τὸ ὄνομά μου μετὰ τὴν
ταπατοῦντες τὸν Σταυ-
σταυρὸν τὴν ἡμέραν τῆς
τὰ τῶν οὐρανίων ταγ-
οὐρανοῦ μετὰ δόξης, κα-
βον τους. Τότε θέλει τ-
νος, ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ-
των· ἀλλοίμονον εἰς ἐκ-
δάσκει κάθε Κυριακὴν
ου· θέλει δώσει φρικτὴν
του τὴν ἡμέραν τῆς κρο-
σοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος
γω διὰ τὴν ἁγίαν μου
ἀπὸ χέρι ἀνθρώπου, ἀλλ-
ἐπουράνιον. Καὶ ὅποιος
ρίσει διὰ τὴν ἁγίαν μου
εἶναι ἀπὸ χέρι ἀνθρώπου

ἡ ψυχὴ τοῦ νὰ ᾔηται μὲν
καὶ κληρονομήσῃ τὸ
Γομόρρων, καὶ βασανί-
ητοιμασμένον τῷ δια-
τοῦ· καὶ πάλιν λέγω,
αν μου ἐπιστολὴν μὲν
ρονομήσῃ τὴν γέενναν·
πειθὴ δὲν ἐπιστεύσατε
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς
γεγραμμένη ἀπὸ τὸν
ὅτι, ὅποιος ὑβρίζει τὸν
καὶ δὲν τὸν ἀγαπᾷ καὶ
γιον τοῦ Θεοῦ ὑπερέτι-
τὴν κεφαλὴν τοῦ, θέλει
τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ὥραν

Εὐλογημένος νὰ ᾔηται
ἀπὸ τὸν πατέρα μου, ὁ
στολὴν μὲ ὅλην τοῦ τῆς
εἰς τὸν οἶκον σου. Καὶ
τρίχας τῆς κεφαλῆς
δένδρου, ὅλαι συγχωρεῖ
δὲ, καὶ εὐλογεῖ ὁ Θεός
σου, καὶ ὅλα τὰ ἀγαθὰ
ὡς θρέψει πεινασμένον,
θῆ ξένον εἰς τὸ ὄσπῆτι
σύνην, θέλουν πληθύνει
τὸν εὐλογήσει ὡσάν
τὸν Ἰακώβ. Καὶ πάλιν

γους τούς γονεῖς, ὅπο
των καὶ δὲν τὰ παρακιν
γίαν ἐκκλησίαν· καλλιῶ
διότι θέλουν δώσει φρικ
ρόν Κριτὴν τὴν ἡμέραν

Διὰ τοῦτο ἐγὼ ὁ
Χριστοῦ Πατριάρχης το
ρακαλῶ ἀγαπητὰ τέκνα
ὑπὸ Θεοῦ Πατρὸς Κυρί
καὶ σᾶς δίδω τὴν εὐλογί
τούς ἀρχιερεῖς ὅπου ἐξή
στολήν καὶ τὴν ἔστειλα
δεχθῆτε μετὰ πάσης προ
ὁ ἄνθρωπος ὅπου τὴν ἔχ
λει τοῦ συνέβει ποτὲ κά
ἐγγίσει ὁ διάβολος τὰ
αἰώνιον Βασιλείαν τοῦ σ
πιας του καὶ τὸν δέχεται
δόξαν Πατρὸς Υἱοῦ καὶ
αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

ΕΙΣ ΤΟ ὄΝΟΜΑ ΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΑΥΤῆ ἢ ἐπιστολὴ εὐρέθ
τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου κα
γνωρίζη κάθε ἄνθρωπος καὶ
τὴν εὐχὴν ταύτην, μίαν φορ
ἐπάνω του, δὲν φοβᾶται κα

σαν, οὔτε ἀπὸ ποταμὸν,
πίζονται, ἐν τῷ ὀνόματι

Ὁμοίως ὅποιος τὴν δὲ
νὰ ἔχη τὸν πειρασμὸν εἰς
ἀπὸ πᾶσαν πράξιν τοῦ δ
στοῦ. Ἀμήν.

Ἀκόμη ἔχει χάριν αὐ
μίαν φορὰν τὴν ἡμέραν,
νατος ὁ διορισμένος, θέ
τρεις ἡμέρας προτήτερα

Ἀκόμη ὅποιος τὴν δ
μέλλει νὰ γεννήσῃ ἐλευθ
ονόματι τοῦ Ἰησοῦ Χρισ

ΕΤΕ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠ

ΘΕΟΤΟΚΕ Παρθένε,
Δέσποινα, τοῦ οὐρανοῦ κα
τῆς κοιλίας σου ὅτι Σωτ
Θεοῦ, καὶ Σωτῆρα τῶν ψ
πρότητα, τῶν Προφητῶ
σία, τῶν Δικαίων ἄνθος,
τῶν Χριστιανῶν τὸ κα
Μαρία, ὑπὸ τὴν προσασ
πην τῶν πτερύγων σου,
ἀπὸ πάντα πειρασμὸν
μὲ ἀπορρίψης ὡ Παρθένη
κόσμου, τὴν ἡμέραν τῆς
ψυχῇ μέσα εἰς τὸν Παρ

στον θρόνον τοῦ Υἱοῦ σου
ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς
ἀκούσω τὴν μακαρίαν φω
πατρός μου, κληρονομήσω
λείαν. Ναὶ, Δέσποινα τοῦ
νοῦ δούλου σου τὸ ζητού
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τ

ΕΥΧΗ ΕΙΣ

Τὸν φύλακα τῆς

ΑΓΙΕ Ἄγγελε ὁ ἐφεστὰς
λαιπώρου μου ζωῆς, μὴ
μηδὲ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ δ
χώραν τῷ πονηρῷ δαίμονι
ναστεία τοῦ θνητοῦ τούτου
καὶ παρειμένης χειρός μου
τηρίας. Ναὶ ἅγιε Ἄγγελε
τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ
χώρησον, ὅσα σοι ἔθλιψα
καὶ εἴτι ἤμαρτον τὴν σήμε
παρούση νυκτὶ, καὶ διαφ
τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ
τὸν Θεόν, καὶ πρέσβευε ὑ
ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ
δουλον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότη

ρηθη' lu ay

α: Αη: ηγ

20: Αη: οη

↑: Αη: ηη

1: 4: Αη: ρ16

1: 4: Αη: ηη

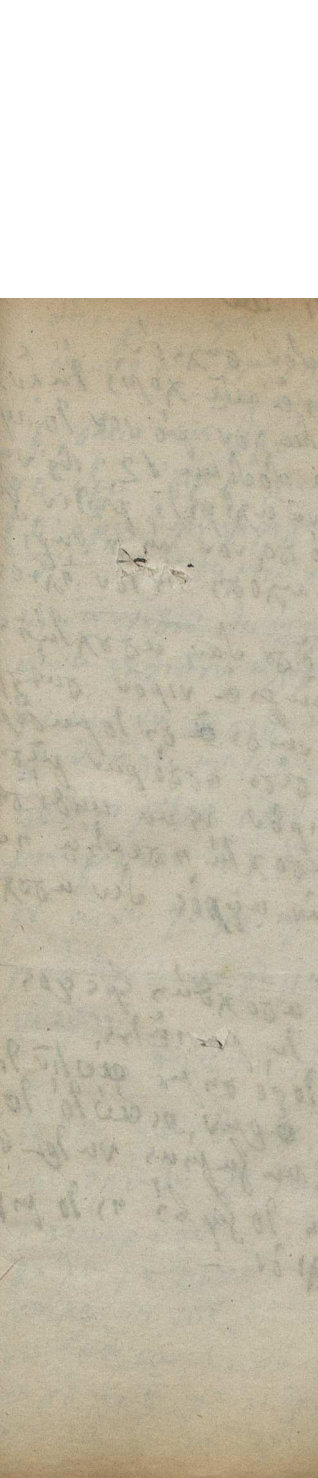
20: 0: ηη ηη

ηη ηη ηη

ση ηη ηη

ση ρη ηη

Faint, illegible handwriting on aged paper, possibly bleed-through from the reverse side. The text is mostly obscured by a large, dark, circular smudge or ink blot on the right side of the page.

Ἰησοῦς μετὰ τὸν
αἰ. αὐτοῦ πρὸς τὴν

1: οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ
2: οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ
3: οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ

αἰ. να. γὰρ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ
αἰ. να. ζῆλον οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ
Ἰησοῦς μετὰ τὸν αἰ. να. ζῆλον
οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ
μαρτύριον τοῦ μαρτύριον
αἰ. να. γὰρ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ
πιστοῦτος ναφὶ
γιάνη

Ἰησοῦς μετὰ τὸν
αἰ. να. ζῆλον οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ
τοῦ μαρτύριον
μαρτύριον οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ
ναφὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ
αἰ. να. ζῆλον οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ
ναφὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ

αυτη ειναι

αυτη ειναι ασο

100: δρ. μορ

001: δρ. ληρ

20: δρ. τυρ

20: δρ. κυρ

20: δρ. μρ

293 20 ελ

αυτη ειναι

αυτη ειναι

αυτη ειναι

αυτη ειναι

αυτη ειναι

10: δρ. φουφιλ

10: δρ. φουφιλ

25: δρ. φουφιλ

10: δρ. φουφιλ

1: λιρμ φουφιλ

1: ομα η φουφιλ

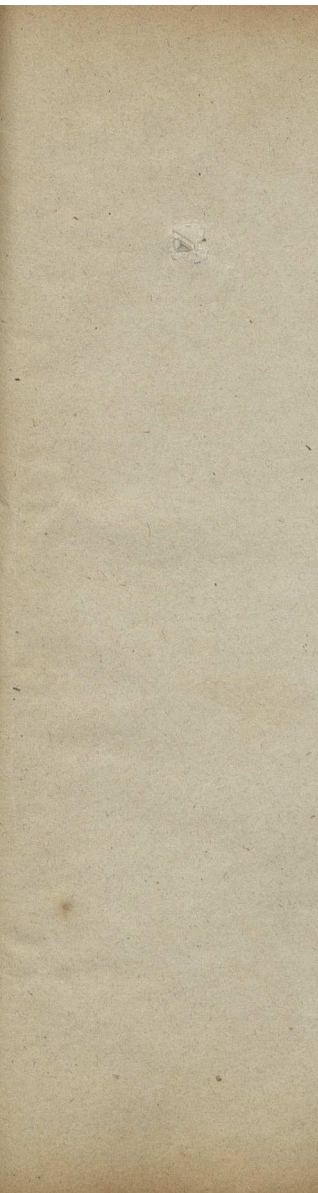
αυτη ειναι η φουφιλ

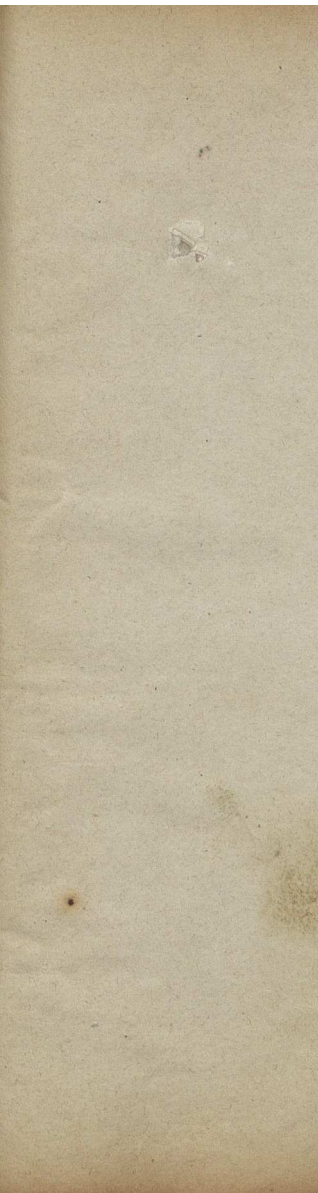
αυτη ειναι η φουφιλ

αυτη ειναι η φουφιλ

αυτη ειναι η φουφιλ

αυτη ειναι η φουφιλ

3

11

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΣ

007000021050

